

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΟΖ'

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 72.18.308

ΜΑΡΤΙΟΣ 2000

ΑΡΙΘ. 3

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΣΤΗΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συναδελφώσεως Ἑλλήνων καὶ Τούρκων κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν καταστρεπτικῶν σεισμῶν, πού ἐγίναν στὴν Τουρκία καὶ στὴν Ἑλλάδα, εἶχαμε τονίσει ὅτι θὰ ἦταν δυνατό νὰ ὀραματιζόμεθα τὴν ἔλευσι χρυσοῦς ἐποχῆς, κατὰ τὴν ὁποία οἱ δύο λαοὶ χωρὶς ἐχθρότητες θὰ ἦταν δυνατό νὰ ζοῦν καὶ νὰ ἐπικοινωνοῦν ἀδελ-

νηματικῆ ἐκδρομῇ στὴν Μ. Ἀσία, πού ὀργανώθη-κε ἀπὸ τὴν Ἱερά αὐτὴ Μητρόπολι. Μὲ συγκλονιστικὴ Θ. Λειτουργία, πού τελέσθηκε -ὅπως κατ' ἔτος- στὸν Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὰ Μύρα τῆς Λυκίας, καὶ μὲ λιτανεῖες, ἀρτοκλασίες, ὕμνους, ψαλμωδίες, ἑλληνικὰ ἄσματα καὶ κατάλληλες ξεναγήσεις σὲ διάφορες ἱερὲς τοποθεσίες τῆς Μικρασιατικῆς γῆς οἱ Ἕλληνες προσκυνητές, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Ἱερισσοῦ καὶ Μυτιλήνης κ.κ. Νικόδημο καὶ Ἰάκωβο, ἐκπληκτοὶ καὶ δακρυσμένοι ἦλθαν σὲ βιωματικὴ ἐπαφὴ μὲ μνημεῖα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ μὲ σεβάσματα τῆς ἑλληνορθοδόξου πίστεως στὸ Αἶβαλί, στὴν Σμύρνη, στὸ Κορδελιό, στὴν Ἐφεσο, στὴν Τελμησσό, στὰ Μύρα, στὴν Ἀτάλεια, στὸ Ἰκόνιο, στὸ Προκόπιον, πού εἶναι ἡ πόλις τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, στὸ Γκόρμε με τοὺς ἀναριθμήτους λαξευμένους σὲ τοίχους ἰ. ναοὺς, στὴν Ἄβανο, στὴ Μαλακοτὴ μὲ τὴν ὑπόγεια πόλι τῶν διωγμῶν, στὴν Ἄγκυρα, στὴν Προῦσα, στὸ Ἀλινολοῦη, στὸ Ἀκτοαὶ τῆς Τερενταίας, στὸ Ἀδραμύτιο καὶ σὲ ἄλλες περιοχές.

Τοῦ κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Δ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ**

Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Τακτικοῦ Μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

φωμένοι χωρὶς οὐσιαστικὰ σύνορα. Ἡ ἐπικοινωνία τους αὐτὴ θὰ κορυφωνόταν μὲ φιλικὲς ἐπισκέψεις καὶ διακοπὲς τῶν μὲν Ἑλλήνων στὰ ὠραῖα ἀκρογᾶλια τῆς μυρωμένης Ἰωνίας, στὴν Βασιλεύουσα τῶν πόλεων καὶ σὲ ἄλλα ἱερά χώματα ἀλησμόνητων πατρίδων, τῶν δὲ Τούρκων σὲ ὠραῖες τουριστικὲς περιοχὲς τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ὄραμα αὐτὸ δύναται νὰ γίνῃ πραγματικότης μὲ ὀλίγη καλὴ θέλησι, πού εἶναι ἀπαλλαγμένη ἀπὸ μυωπίες καὶ δαλτωνισμοὺς καὶ χειραφετημένη ἀπὸ ἰδιοτελεῖς ξένους «προστάτες» καὶ «νονοὺς» (περ. «Ἐκκλησία», Σεπτέμβριος 1999, σ. 498).

Οἱ φιλικὲς ἐπισκέψεις τῶν Ἑλλήνων στὴν Τουρκία εἶναι δυνατό καὶ πρέπει νὰ ἔχουν ὄχι μόνον τουριστικόν, ἀλλὰ καὶ προσκυνηματικὸν χαρακτήρα. Εὐοίωνες εἶναι σχετικῶς μερικὲς ἀλυσιδωτὲς ἐκδηλώσεις τῶν τελευταίων ἐβδομάδων, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ὑπομνήσωμε μερικὲς:

Τὸ τεῦχος Δεκεμβρίου 1999 τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Ποιμὴν», πού ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Ἱ. Μητρόπολι Μυτιλήνης, περιγράφει τὴν πολυήμερη προσκυ-

τῆ 19η Φεβρουαρίου 2000 ὁ κ. Γεώργιος Παπαθανασόπουλος στὴν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος» μᾶς πληροφόρησε τὰ ἑξῆς: Ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τόνισε στοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἱ. Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους ὅτι «ἦταν πολὺ δύσκολο ἕως ἀδύνατο κληρικὸς τοῦ Πατριαρχείου νὰ πάρει ἄδεια γιὰ νὰ ἐπισκεφτεῖ καὶ λειτουργήσῃ ἱερά προσκυνηματα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τώρα ἔρχονται οἱ ἴδιοι οἱ δήμαρχοι πόλεων τῆς περιοχῆς αὐτῆς, στὴν ὁποία ἐπὶ αἰῶνες ἀνθῆσαν ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ τοῦ ζητοῦν νὰ πάει νὰ λειτουργήσῃ! Ἦδη τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ δήμαρχος τῆς Νίκαιας τῆς Βιθυ-

νίας και τόν προσκάλεσε να λειτουργήσει στον εκεί περιήλιο ναό της Άγίας Σοφίας.

»Ο Πατριάρχης δέχτηκε εύχαρίστως την πρόσκληση και συμφωνήθηκε να γίνει στο συγκεκριμένο ναό στις 26 Δεκεμβρίου του 2000 ή Θεία Λειτουργία, στην οποία θα συμμετάσχουν όλοι οι Προκαθήμενοι των Όρθοδόξων Αυτόκεφάλων Έκκλησιών που θα βρίσκονται τότε στην Κωνσταντινούπολη. Ο ναός θέλει έπισκευή, κυρίως στη στέγη, αλλά ο δήμαρχος ύποσχέθηκε ότι θα είναι έτοιμος τόν προσεχή Δεκέμβριο. Επίσης τέσσερις δήμαρχοι της Καππαδοκίας έπισκέφθηκαν τόν Πατριάρχη και του ζήτησαν, ιδιαίτερα αυτός του Προκοπίου, πόλης όπου έζησεν ο Άγιος Ίωάννης ο Ρώσος, να έπισκεφτεί την περιοχή και τούς εγκαταλελειμμένους ναούς και σ' έναν απ' αυτούς, που ασφαλώς με την ευκαιρία θα έπισκευαστεί, να τελέσει τή Θεία Λειτουργία.

»Ο Πατριάρχης έδέχθη εύχαρίστως την πρόσκληση. Ακόμη, ο δήμαρχος της Νικομήδειας, πόλης που έπληγη πολύ από τούς πρόσφατους στην Τουρκία σεισμούς και ή οποία έδέχθη πλούσια τή βοήθεια τόσο της Έκκλησίας της Ελλάδος όσο και της Έλληνικής Πολιτείας, προσεκάλεσε κληρικό του Πατριαρχείου να τελέσει κάποια ακολουθία σε ιστορικό όρθόδοξο ναό της Νικομήδειας. Ο κ. Βαρθολομαίος δέχτηκε την πρόσκληση και ο Σεβ. Σελευκείας θα πάει εκεί στις 24 Μαρτίου για να προστεί της Ακολουθίας των Χαιρετισμών» (Έφημ. «Έλευθερος Τύπος», 19 Φεβρουαρίου 2000, σ. 21).

Άλλά τὰ γεγονότα τρέχουν πολύ πιο γρήγορα από τούς σχεδιασμούς, τούς προγραμματισμούς και τις προσδοκίες. Τήν 21η Φεβρουαρίου 2000 διαβάσαμε στην έφημερίδα «Το Βήμα», ότι άρχισε ή προσκνηματική έπίσκεψις των έκπροσώπων της Ί. Κοινότητας του Άγίου Όρους σε πόλεις της Μ. Άσίας, που συνδέονται με την Όρθοδοξία. Τήν έπομένη ή ίδια έφημερίς μετέδωσε τις έξης ειδήσεις: «Πά πρώτη φορά έπειτα από 78 όλόκληρα χρόνια τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στον ναό της Άγίας Σοφίας στη Νίκαια της Βιθυνίας. Στη Λειτουργία συμμετείχαν τὰ μέλη της Ίερᾶς Κοινότητας του Άγίου Όρους...

»Έκατοντάδες κάτοικοι της πόλεως είχαν συγκεντρωθεί στην πλατεία και άνέμεναν τούς μοναχούς, στους οποίους έπιφύλαξαν θερμήν ύποδο-

χή. Ο δήμαρχος και ο ύπαρχος της περιοχής με άνθοδέσμες στα χέρια άνέμεναν από νωρίς τόν πρωί τούς άγιορείτες μοναχούς παρουσία δεκάδων τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών συνεργείων.

»Ο δήμαρχος κατά τή διάρκεια προσφώνησης του πρότεινε τήν άδελφοποίηση της Νίκαιας της Βιθυνίας με τόν έλληνικό Δήμο Νικαίας. Η Νίκαια της Βιθυνίας είναι μια από τις πόλεις που έχουν μεγάλην ιστορική σημασία για τήν Όρθόδοξη Έκκλησία καθώς εκεί συνήλθαν ή πρώτη και ή έβδομη Οικουμενική Σύνοδος...

»Νωρίς, χθές τόν πρωί οι Άγιορείτες τέλεσαν Παράκληση στη Νικομήδεια στον χῶρο όπου είχε φυλακιστεί ή Άγία Βαρβάρα».

Η συγκίνησης εν της περιγραφής αυτής έγινε μεγαλύτερη, όταν τήν έσπέρα της ίδιας ήμέρας τόν τηλεοπτικό κανάλι «Mega» είδαμε στιγμιότυπα εκ των λειτουργικών πράξεων των Άγιορειτών και άκούσαμε να γίνεται λόγος για τις βυζαντινές ψαλμωδίες, που άκούσθηκαν και πάλιν στη Νίκαια.

Για τις προσκνηματικές έπισκέψεις στην Μ. Άσία, τις οποίες έκαμαν οι μοναχοί του Άγίου Όρους κατά τις έπόμενες ήμέρες, συγκεφαλαιωτική είναι ή έξης περιγραφή της ίδιας έφημερίδος:

«Προσκνηματικό ταξίδι σε πόλεις της Μικράς Άσίας, που συνδέονται με τήν μακραίωνη ιστορία της Όρθοδοξίας, πραγματοποιήσαν καθ' όλη τή διάρκεια της έβδομάδας που πέρασε τὰ μέλη της Ίερᾶς Κοινότητας του Άγίου Όρους. Ίεράπολη, Νίκαια της Βιθυνίας, Έφεσος, Σμύρνη, Μουδανιά, Άϊβαλί, Νικομήδεια, Μαρμαρίδα και Μύρα ήταν τόν μακρό ταξίδι που επέλεξαν να πραγματοποιήσουν οι μοναχοί.

»Έκατοντάδες ήταν οι Τουρκοί που ύποδέχτηκαν τούς μοναχούς στις πλατείες των πόλεων, τις οποίες έπισκέφθηκαν. Στη Νίκαια της Βιθυνίας... οι Άγιορείτες τέλεσαν λειτουργία στον ναό της Άγίας Σοφίας... Στη Νικομήδεια οι μοναχοί έπισκέφθηκαν τόν τόπο του μαρτυρίου της Άγίας Βαρβάρας, ενῶ στην Ίεράπολη βρέθηκαν στον τάφο του Άποστόλου Φιλίππου.

»Οί Άγιορείτες ξεκίνησαν τόν προσκνηματικό ταξίδι τους άμέσως μετά τήν έπίσκεψη που πραγματοποιήσαν στο Οικουμενικό Πατριαρχείο», όπου πήγαν «συνοδευόμενοι από τόν Διοικητή του Άγίου Όρους κ. Στ. Ψυχάρη και τόν Άναπλη-

ρωτή Διοικητή κ. Άρ. Κασιμίρογλου...» (έφημ. «Τό Βήμα», 27 Φεβρ. 2000).

* * *

Αυτά, πού αναφέραμε πιό πάνω, είναι τόσον εϋγλωττα, ώστε είναι περιττό νά σχολιασθοϋν. Πρόκειται άληθώς για γλυκοχάραμα μιās έλπίδος του Όρθοδόξου Έλληνισμού, για τό άνοιγμα μιās καινούργιας θύρας στην μακράιωνα Ίστορία του. Άν τό στρατιωτικοπολιτικό καθεστώς της Τουρκίας, –για τίς προθέσεις του όποίου όρθώς έκδηλώνει έπιφυλακτικότητα ό Σεβ. Μητροπολίτης Άλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος–, θέλοντας νά δείξη εϋρωπαϊκό προφίλ, δέν προβάλλη προσκόμματα στην έλπιδοφόρο προσέγγισι των δύο λαών άν ή έλληνική κυβέρνηση παρακολουθη μέ έργηγοροι και έπαγρύπνησι τούς διπλωματικούς και στρατιωτικοπολιτικούς έλιγμούς της γείτονος χώρας άν οι Τουρκοι προωθήσουν την ανάπτυξι της τουριστικής των κινήσεως προς προσέλκυσι Έλλήνων προσκυνητών, τότε επιβάλλεται κάποια σχετική κινητοποίησης εκ μέρους της Έκκλησίας της Ελλάδος και των λαμπρών Μικρασιατικών Σωματείων και κάποια συνεννόησις μέ τό Σεπτό Οίκουμενικό Πατριαρχείο προς αντιμετώπισι πρωτόγνωρων προκλήσεων. Άνοιγονται ευρύτατοι όρίζοντες και δημιουργοϋνται μεγάλες προοπτικές προς ανάπτυξι νέου σημαντικού τομέως δραστηριότητας και συνεργασίας των.

Η όργάνωσις καλώς προετοιμασμένων προσκυνηματικών επισκέψεων σε διάφορες περιοχές της Μ. Άσίας ή συγγραφή ειδικών λογοτεχνικών έργων ή προετοιμασία ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων ή δημοσίευσις κατατοπιστικών βιβλίων και φυλλαδίων για κάθε γωνιά της Μ. Άσίας ή δημοσίευσις στα διάφορα είδη του Τύπου και στις ιστοσελίδες του Internet σχετικών πληροφοριών ή καταχώρησις στα σχολικά Νεοελληνικά Άναγνώσματα ειδικών διηγήσεων και περιγραφών ή χρησιμοποίησης έποπτικού υλικού (φωτογραφιών, σλάιντς, βιντεοκασετών, κινηματογραφικών ντοκυμανταίρς) –αυτά και πολλά άλλα, παρόμοια των όποιων θά έπρεπε νά έτοιμασθοϋν και για πολλές ίερες περιοχές της επί ευρωπαϊκού έδάφους Ελλάδος–, θά ύποβοηθοϋσαν σημαντικώς την ανάπτυξι του πομπαντικού προσκυνηματικού τουρισμού και την αναζωπύρησι της μνήμης και των βιωμάτων

για όλες τίς γωνίες της μικρασιατικής γής, πού καυχώνται άφ' ενός για τά λαμπρά μνημεία του άρχαίου έλληνικού πολιτισμού, για τά ίχνη των ποδιών του Άπ. Παύλου και άλλων Άποστόλων (Πέτρου, Άνδρέα, Ίωάννου, Φιλίππου κ.ά.), άφ' έτέρου για τίς φάλαγγες των άγίων τους και τρίτον για τό χώμα τους, πού είναι ποτισμένο από τό αίμα άναριθμήτων ίερομαρτύρων και έθνομαρτύρων. Οί εκατοντάδες των άγίων και ήρωϊκών προσωποτήτων των μικρασιατικών πόλεων και περιοχών αναμένουν ν' άκούσουν τά άπολυτικά τους και διαφόρους ίκεσίες, παρακλήσεις και ύμνους από ευλαβείς προσκυνητές.

Όταν ό Μακ. Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος πρò μνηών σε λόγον, πού έκφώνησε στην Ί. Μονή «Παναγίας της Σουμελά» κοντά στο χωριό Καστανιά Βεροίας, όραματίσθηκε την τέλεσι Θ. Λειτουργίας στο όμωνυμο μοναστήρι του Πόντου, δέχθηκε επικρίσεις για «οϋτοπιστικόν ύπερεθνικισμόν». Και όμως! Ό όραματισμός του άποδείχθηκε τίς τελευταίες έβδομάδες ώς άπολύτως ρεαλιστικός, διότι θεμελιώνεται –άν όχι σε άκατόρθωτη μελλοντική πολιτειακή ένότητα σε κάποιο σχήμα Ήνωμένων Πολιτειών της Ευρώπης, πού ίσως κάποτε στο μέλλον έλθη στο προσκήνιο προς συζήτησιν,– όπωσδήποτε στην πραγματικότητα, πού δημιουργείται από την επιδιωκομένη ύπερπήδησι των δυσκολιών για την ένταξι της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωσι.

Ό Γάλλος ιστορικός, άρχαιολόγος, λογοτέχνης και κριτικός Gaston Deschamps στο μεταφρασμένο στην έλληνική θαυμάσιο Όδοιπορικό του «Στους δρόμους της Μικρασίας» (1890) καταλήγει ως έξης: «Θά ήθελα... νά αναφέρω τίς ευεργεσίες, τίς όποιες όφείλω στην Άνατολή, από την όποια προερχόμαστε και από όπου ή έλληνική επιστήμη και ή χριστιανική φρόνησις έλαμψαν στον κόσμο για νά τον κυβερνήσουν και νά τον παρηγορήσουν. Το προσκήνιο σ' αυτές τίς έρειπωμένες τώρα χώρες, πού τά λείψανά τους μάς πλουτίζουν, άποτελεί έπιστροφή στην πατρίδα του πνεύματος και της ψυχής μας».

Άν ένας ρωμαιοκαθολικός Γάλλος όμιλή έτσι για τό προσκύνημα στην Μ. Άσία, τί πρέπει νά νοιώθωμε έμεις οι Όρθόδοξοι Έλληνες; Το προσκύνημα αυτό θά συντελή στο νά ζωντανεύωμε

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
 ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

Άριθμ. Πρωτ. 889
 Διεκπ. 431

Άθήνησι τῆ 18ῃ Φεβρουαρίου 2000

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
 τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν
 καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἀνυστάκτῳ μερίμνῃ Αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐν γένει προαγωγῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Βίου, προκειμένου Αὕτη νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰ αἰτήματα τῶν καιρῶν καὶ εἰς τὰ πολλαπλὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων, καθὼς πλέον οὗτοι στρέφονται πρὸς Αὐτὴν ἀναζητοῦντες στηριγμὸν καὶ ἐνίσχυσιν, ἀψησολήθη ἐκτενῶς, ἐν τῇ Συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 7ης φθίνοντος μηνὸς Φεβρουαρίου, μὲ τὸ θέμα τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἐνοριακῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀναζωπυρώσεως τῆς Ἐνορίας, ὡς βασικοῦ κυττάρου τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, θεωρήσασα ὅτι μερίμνη τῶν ἑκασταχοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν θὰ ἔδει, ὅπως κινήσῃ αἱ διαδικασίαι πρὸς ἐνεργοτέραν συμμετοχὴν τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, γεγονός τὸ ὁποῖον θέλει ἰσχυροποιήσῃ ἔτι περισσότερο αὐτὴν ἐναντι τοῦ κόσμου.

Εἶναι εὐκταῖον ὅπως ἡ καθόλου ζωὴ τῆς Ἐνορίας ἀποτελέσῃ μέρμιναν ὄλων εἰ δυνατόν τῶν ἐνοριτῶν ἢ τοῦλάχιστον ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἀγαπᾶσι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ συμμετέχουσι εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν αὐτῆς. Ἄλλωστε ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν λειτουργικὴν ζωὴν διὰ τὴν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν οὐδέποτε ἐθεωρήθη ὡς ἐκπλήρωσις ἀτομικῆς θρησκευτικῆς ἀνάγκης, ἀλλ' ὡς γεγονός κοινωνίας οὐ μόνον μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ αὐτὴ ἡ λειτουργικὴ αἴσθησις θὰ ἔδει ὅπως προεκτείνηται καὶ εἰς τὸν μετὰ τὴν Λειτουργίαν χρόνον.

Ἡ ἰδιότης τινὸς ὡς μέλους τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ χάρισμα καὶ δωρεάν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὁποῖου χαρίσματος ὀφείλομεν νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴν ἀναζωπύρωσιν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος φρονεῖ, ὅτι τὰ οἰαδήποτε προβλήματα τὰ ὑπάρχοντα εἰς μίαν Ἐνορίαν θὰ ἐπιλυθῶσιν ἐπιτυχέστερον, ὅταν ἀποτελέσωσι μέρμιναν ὅλης τῆς Ἐνορίας. Ὁ πλέον πρόσφορος τρόπος πρὸς τοῦτο εἶναι αἱ Ἐνοριακαὶ Συνελεύσεις εἰς τὰς ὁποίας κατ' ἀρχὴν δύνανται νὰ συμμετέχωσιν οἱ Ἐφημέριοι τῶν Ναῶν, οἱ Ἐκκλησιαστικοὶ Ἐπιτροποὶ, οἱ Ἱεροψάλται καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Ναῶν, τὰ μέλη τῶν Φιλοπτώχων Ταμιείων ἢ τῶν διαφόρων Ἐνοριακῶν Ἐπιτροπῶν καθὼς καὶ ἕτερα πρόσωπα τῶν ὁποίων ἡ ἐπιλογὴ ἀνήκει εἰς τὴν διακριτικὴν ἐπιλογὴν τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν ἢ τῶν Ἐφημερίων.

Ἐπίσης διὰ τῆς προσκλήσεως εἰς τὰς Ἐνοριακὰς αὐτὰς Συνελεύσεις καὶ τῶν Κατηχητῶν καὶ Κατηχητριῶν καθὼς καὶ ἑτέρων νέων ἀνθρώπων ὡς ἐκπροσώπων τῶν νέων οἱ ὁποῖοι συμμετέχουσιν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἐν οὐσιαστικῶν ἀνοιγμῶν τῆς Ἐνορίας πρὸς τοὺς νέους, τὸ ὁποῖον θέλει ἐνισχύσῃ ἔτι περισσότερο τὴν διάθεσιν αὐτῶν, ὅπως ἐπανεύρωσι τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐμπιστεύεται τὸν τε προβληματισμὸν Αὐτῆς καὶ τὴν ἐνεργοποίησιν τοῦ ὡς ἄνω θεσμοῦ τῶν Ἐνοριακῶν Συνελεύσεων εἰς τοὺς Σεβασμιωτάτους Ἱεράρχας καὶ εἰς τὴν διακριτικὴν αὐτῶν πομπαντικὴν μέρμιναν καὶ σύνεσιν.

Ἐντολῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
 Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
 Ἀρχιμ. Θεολόγος Ἀποστολίδης

ὀλονέν καὶ περισσότερο τὴ μνήμη τῶν ἀλησμόνητων πατρίδων, νὰ ἀναρριπίζωμε τὴν ἄσβεστη ἱερὴ φλόγα, πού καίει πρὸς τιμὴν τῶν ἐφροσίων ἱερῶν συμβόλων τοῦ ἐνιαίου –μητροπολιτικοῦ καὶ μι-

κρασιατικοῦ– Ἑλληνισμοῦ, καὶ νὰ ἀνάπτωμε συνεχῶς καινούριες ἐστίες, χρησιμοποιώντας σπίθες ἀπὸ τὶς πλάστρες φωτιῆς τῆς ἑλληνορθόδοξου μικρασιατικῆς μας παραδόσεως.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΟΓΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ «ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ» ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Ἐπὶ τεθέντος ἐρωτήματος τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Κληρικῶν Ἑλλάδος (Ι.Σ.Κ.Ε.), περὶ τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἐξουσίας τῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ τῶν συνταξιούχων κληρικῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ ἡμῶν ἀναφέρει ὅτι οἱ ἐφημέριοι κληρικοί παρὰ τὸ γεγονός ὅτι μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δὲν ἔχουσι τὴν ιδιότητα τοῦ Δημοσίου Ὑπαλλήλου Ν.Π.Δ.Δ. Λόγω δὲ τῆς προεχούσης θρησκευτικῆς φύσεως τῶν καθηκόντων καὶ ἀρμοδιοτήτων των, εἶναι κατὰ κύριον λόγον θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ καὶ τὸ ὑπηρεσιακὸν αὐτῶν καθεστῶς διέπεται ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Κανονιστικῶν Διατάξεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς δεσμεύσεις καὶ τοὺς τεθειμένους περιορισμοὺς διὰ τοὺς Δημοσίου Ὑπαλλήλους καὶ τοὺς Ὑπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. Διὰ τοῦτο ἡ συνταξιοδότησις αὐτῶν λόγω ἡλικίας δὲν καταργεῖ τὴν ὑπὸ τῶν θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων διεπομένην ἱερωσύνην των, ἣτις ἀπορρέει ἐκ τοῦ μυστηρίου τῆς χειροτονίας, καὶ ἡ διακονία τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου δὲν ἀφαιρεῖται ἐξ αὐτῶν, οὔτε ὁ συνταξιούχος κληρικὸς θεωρεῖται «ἀκέφαλος».

Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες δὲν κάνουν διάκρισιν μεταξὺ «ἐν ἐνεργείᾳ» ἢ μὴ κληρικῶν. Ἄπαντες ἀνεξαιρέτως διὰ τὴν «ἀπέλθουν» ἐν ἑτέρᾳ πόλει θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐφοδιασμένοι μὲ συστατικὰ γράμματα τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου κατὰ τὸν ΙΒ' Κανόνα τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων καὶ τὴν συναφῆ ἐρμηνείαν τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου (βλ. ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ΙΒ' Ἀποστολικόν, Πηδάλιον σ. 14-15)¹. Τὸ δὲ

λαμβάνομενον Κανονικόν Ἀπολυτήριον ἀποδεικνύει ὅτι οὗτοι ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ ἐνεργοῦν ἀκωλύτως τὰ τῆς ἱερωσύνης, τῇ ἀδείᾳ «πάντοτε τοῦ Ἐπισκόπου» τοῦ τόπου ὅπου ὑπάγουν (κατὰ τοὺς ζ' καὶ ἡ' τῆς Ἀντιοχείας, ιζ' τῆς ΣΤ' καὶ λα' τῆς Καρθαγένης) Ἱεροῦς Κανόνας².

γοῦσι τὰ τοῦ κλήρου εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, ὅπου ἠθελαν ὑπάγουν. Κατὰ τὸν ζ' καὶ ἡ' Ἀντιοχείας καὶ ιζ' τῆς στ' καὶ λα' τῆς Καρθαγένης. Ἐλάμβανον δὲ πρὸς τοὺτους καὶ τρίτον γράμμα ἐκείνοι οἱ κληρικοί, ὅπου ἐκατηγορήθησαν μὲν εἰς τὴν ὑπόληψιν αὐτῶν, ἀθωώθησαν δέ, τὸ ὅποιον ὀνομάζετο συστατικὸν καὶ κανονικόν, διὰ τὴν ἐσονίστα καὶ ἀθώωνε τὴν κατηγορηθεῖσαν τοῦτων φήμην καὶ ὑπόληψιν, κατὰ τὸν μα' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τὸν η' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ μάλιστα τὸν ια' τῆς δ' καὶ κατὰ τὸν Ἀποστολικόν τοῦτον ιβ' Κανόνα. Καὶ ὅποιος μὲν ἐλάμβανε γράμμα ἀπολυτικόν καὶ εἰρηρικόν, δὲν εἶχε χρεῖαν νὰ λάβῃ καὶ ὑπατικόν, ἢ συστατικόν. Ὅποιος δὲ ἐλάμβανε συστατικόν, ἢ ὑπατικόν, ἀνάγκη ἦτο νὰ λάβῃ πρὸς τοὺτους καὶ ἀπολυτικόν. Ὅθεν καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος (ὁμιλία ια' τῆς πρὸς Ἑβραίους καὶ Ἐφεσίους) «πρέπει, λέγει, οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ ἐρευνοῦσι τοὺς κληρικούς καὶ ἱερεῖς ὅπου ὑπάγουν ξένοι εἰς τὰς ἐπαρχίας των, ἀν λέγουν τὸν ἑαυτὸν τοὺς κληρικούς καὶ ἱερεῖς. Διὰ τὴν δὲν εἶναι χωρὶς κίνδυνον ἢ ἀνεξέταστος κοινωνία καὶ ὑποδοχὴ αὐτῶν καὶ καθὼς μάχονται καὶ πολυπραγμανοῦσιν ἀν εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ὀρθόδοξοι καὶ πιστοί, ἔτσι πρέπει νὰ πολυπραγμονῶσι καὶ ἀν εἶναι ἀληθῶς χειροτονημένοι ἱερεῖς καὶ ὄχι ἀδιαφόρως νὰ συγκοινωνοῦσι μὲ τοὺς ἀληθῶς ὄντας ἱερεῖς, καὶ μὲ τοὺς λέγοντας τὸν ἑαυτὸν τοὺς ἱερωμένους, μὴ ὄντας δέ. Ἐπειδὴ ἂν ἔτσι ἀδιαφόρως ὅλους ἐπίσης προσδέχωνται, ἂνω κάτω θέλουν γένῃ τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα. Εἰ δὲ καὶ οἱ ἄλλον τόπον ἀπερχόμενοι ζητοῦσι μόνον τροφὴν καὶ κυβένησιν ὡς πτωχοί, νὰ μὴ ἔχῃ νὰ τοὺς ἐξετάξῃ τὰ τοιαῦτα ὁ Ἀρχιερεὺς». Σημειῶσαι δὲ ὅτι πολιτικὸν γράμμα ἐλάμβανον καὶ οἱ Ἐπίσκοποι ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην τοὺς ἀποδημοῦντες, κατὰ τὸν λα' τῆς ἐν Καρθαγένης.

2. ΚΑΝΩΝ ΙΖ' ΤΗΣ ΣΤ'. «Ἐπειδὴ περ διαφόρων ἐκκλησιῶν Κληρικοί, τὰς ἰδίας, ἐν αἷς ἐχειροτονήθησαν, ἐκκλησίας, καταλιπόντες, πρὸς ἑτέρους συνέδραμον Ἐπισκόπους, καὶ γνώμης δίχα τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ἐν ταῖς ἀλλοτριῶν κατετάγησαν ἐκκλησίαις, ἐκ τούτου τε συνέβη ἀνυποτάκτους αὐτοὺς καταστήναι, ὀρίζομεν, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ἱανουαρίου μηνὸς τῆς παρελθούσης τετάρτης ἐπιμεμήσεως μηδένα τῶν ἀπάντων κληρικῶν, κἂν ἐν οἰωδῆποτε τυγχάνῃ βαθμῇ ἄδειαν ἔχῃ ἐκτὸς τῆς τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου ἐγγράφου ἀπολυτικῆς ἐν ἑτέρᾳ κατατάττεσθαι ἐκκλησίᾳ, ἐπεὶ, ὁ μὴ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νῦν παραφλαττόμενος, ἀλλὰ κατασχύων, τότε ἐπ' αὐτόν, τὸν τὴν χειροτονίαν αὐτῷ ἐπιτεθεικότα, κατααιρεῖσθαι καὶ αὐτός, καὶ ὁ παραλόγως αὐτὸν προσδεξάμενος».

1. Τρία γράμματα ἦτο συνήθεια νὰ λαμβάνουν οἱ κληρικοί ὅπου ἐπήγαιναν ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἄλλον. Δύο μὲν, ἐκείνοι ὅπου ἦσαν ἀκατηγόρητοι κατὰ τὴν ὑπόληψιν ἀπὸ τὰ ὅποια, τὸ μὲν ἓνα ὀνομάζετο ὑπατικόν, διὰ τὴν ἐφανερώσιν εἰς τίνος ὑπάτου τὸν καιρὸν, καὶ εἰς ποίαν ἡμέραν ἐχειροτονήθησαν, κατὰ τὸν ηζ' τῆς Καρθαγένης. ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως διὰ τὴν φαίνεται ἡ τάξις τῶν πρότερον καὶ ὕστερον χειροτονηθέντων· τὸ δὲ ἄλλο, ὀνομάζετο ἀπολυτικόν καὶ εἰρηρικόν, τὸ ὅποιον ἐφανερώσιν, ὅτι αὐτοὶ ἔχουσι τὴν ἀπόλυσιν καὶ δὲν ἐμποδίζονται ἀπὸ τὸ νὰ ἐνε-

**ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ**

**ΝΕΑΙ ΑΣΜΑΤΙΚΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΝ ΕΤΟΣ 1999**

1. Άκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος *Λεωνίδου καὶ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν μαρτύρων καὶ αὐτοῦ συνάθλων...* ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ δρος Χαράλαμπος Μπούσια καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρπενησίου κ. Νικολάου (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: 16 Ἀπριλίου).

2. Άκολουθία εἰς τὴν *ὔπεραγιάν Θεοτόκον τὴν Γοργοεπήκοον* ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου (Ἡμε-

ρομηνία Ἑορτῆς: 8 Σεπτεμβρίου).

3. Άκολουθία εἰς τὴν ὀκτάριθμον χορείαν τῶν *Ἁγίων προστατῶν καὶ ἐφόρων τῆς Νήσου Ὑδρας...* ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Στεργιούλη καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου.

4. Άκολουθία τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος *Ἰουστίνου*, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Βαλληνδρᾶ καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: 1 Ἰουνίου).

Ἡ ἄποψις ὅτι ἡ ἐφημέριος «συνταξιοδοτεῖται μὲ τὸ ἀκόλυτον τῆς ἱερωσύνης του» δὲν εἶναι ἀπόλυτος, ἀφοῦ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθαιρεθέντος κληρικοῦ, ἐὰν οὗτος ἔχει τὰ ἐκ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά, συνταξιοδοτεῖται, ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀκόλυτον ἢ μὴ τῆς ἱερωσύνης. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ συνταξιοδοτηθεὶς ἐφημέριος εὐρίσκεται ἐν ἀργία δι' ὅποιονδήποτε λόγον. Τὸ ἀκόλυτον τῆς ἱερωσύνης βεβαίως ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸν ὅποιον ἀνήκε πρὸ τῆς συνταξιοδοτήσεως ὁ ἐφημέριος, καθόσον ὁ σύνδεσμος αὐτὸς δὲν διαλύεται μὲ τὴν συνταξιοδότησιν, διότι ἀπορρέει ἐκ τῆς χειροτονίας. Σημειωτέρον ὡσαύτως τὸ γεγονός ὅτι τὰ Στρατολογικὰ Γραφεῖα τὴν διατήρησιν τῆς ιδιότητος τοῦ θρησκευτικοῦ λειτουργοῦ, ἤτοι τοῦ ἀκαλύτου τῆς ἱερωσύνης, τὴν ζητοῦν ἀπὸ τὴν

ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκεν ὁ κληρικὸς πρὸ τῆς συνταξιοδοτήσεώς του, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποῦ εὐρίσκεται οὗτος ἐφεξῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν Ν. 5383/1932 «Περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων» καὶ τὴν ἐφαρμογὴν του ἐπὶ τῶν συνταξιούχων ἐφημερίων, ἀναφέρομεν ὅτι ἡ δικαστικὴ ἐξουσία τοῦ Ἐπισκόπου ἐπὶ τῶν κληρικῶν δὲν παύει νὰ ἰσχύη καὶ μετὰ τὴν συνταξιοδότησιν τοῦ ἐφημερίου. Ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ παντὸς κληρικοῦ ὁ ὁποῖος διαπράττει ἐκκλησιαστικὸν ἀδίκημα ἐν τῇ περιοχῇ τῆς δικαιοδοσίας του, ἐπομένως καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῆς κεκλιμένης νομοθεσίας ποιναὶ (ἄρθρον 11 τοῦ Ν. 5383/32) κατόπιν τῆς προβλεπομένης διαδικασίας.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς
† Ὁ Πατρῶν ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΚΑΝΩΝ Ζ' ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ. Μηδένα ἄνευ εἰρηλικῶν δέχεσθαι τῶν ξένων.

ΚΑΝΩΝ Η' ΤΗΣ ΕΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ. Μηδὲ Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ταῖς χώραις κανονικὰς ἐπιστολάς διδόναι, ἢ πρὸς μόνους γείτονας τοὺς Ἐπισκόπους ἐπιστολάς ἐκπέμπειν, τοὺς δὲ ἀνεπιλήπτους χωρεπισκόπους διδόναι εἰρηλικὰς.

ΚΑΝΩΝ ΛΑ' ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΡΘΑΓΕΝΗ. Ἐπίσκοποι πέραν θαλάσσης μὴ ἀποδημεῖωσαν, εἰμὴ μετὰ ψηφίσματος τῆς καθέδρας τοῦ ἰδίου ἐκάστης χώρας Ἐπισκόπου, τούτεστιν, εἰμὴ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πρωτεύοντος κατ' ἐξαιρετικὸν λάβῃ τὴν ἥτις λέγεται ἀπολυτικὴν, τετυπωμένην, ἥτοι παράθεσιν.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀποδεξαμένη τὴν ὡς ἄνω εἰσηγήσιν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων, πρὸς πληρεστέραν ἐνημέρωσιν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 2632/1997 Συνοδικὴν Ἐγκύκλιον, ρυθμίζουσαν τὰ τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἐξουσίας τῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ τῶν «συνταξιούχων» κληρικῶν.

5. Άκολουθία τῆς *Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις*, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Χαραλάμπους Μπούσια καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κ. Τιμοθέου (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: 2 Ἰουλίου).

6. Άκολουθία τῆς *Ἁγίας Σάρας*, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Νικοδήμου Ἀεράκη καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου. (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: 13 Ἰουλίου).

7. Άκολουθία *Πάντων τῶν προστατῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας Σάμου*, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Νικοδήμου Ἀεράκη καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σάμου κ. Εὐσεβίου. (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: Α Κυριακὴ Αὐγούστου).

8. Άκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἀπολλοδώρου, ἐπισκόπου Φαιακίας, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Σμυωνοπετρίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας. (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: Β΄ Κυριακὴ Ματθαίου).

9. Άκολουθία Ἁγίας Οἰκογενείας Μ. Βασιλείου, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακάριστοῦ μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Σμύρνης (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: 10 Ἰανουαρίου).

10. Άκολουθία εἰς ἀνάμνησιν Θαύματος Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Θαυματουργοῦ, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Φραγκάκου καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: 11 Νοεμβρίου).

11. Άκολουθία εἰς *Μετακομιδὴν λευφάνου Ἁγίου Γεωργίου Νεαπολίτου*, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στεφάνου.

12. Άκολουθία Ἁγίας οἰκογενείας Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Στεργιούλη, καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: 26 Ἰανουαρίου).

13. Άκολουθία *Πάντων τῶν τῆς Παροναξίας Ἁγίων*, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Νικοδήμου Παυλοπούλου καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παροναξίας (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: εἰς Πάρον Α΄ Κυριακὴ Σεπτεμβρίου, εἰς Νάξον Γ΄ Κυριακὴ Σεπτεμβρίου).

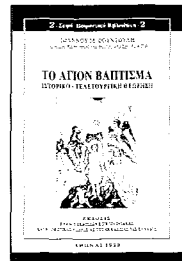
14. Άκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος, κτίτορος τῆς ἐν Φθιώτιδι ὁμωνύμου Μονῆς, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: 28 Ἀπριλίου).

15. Άκολουθία τῆς Ὁσίας Εὐστοχίας, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Νικοδήμου Ἀεράκη καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: 28 Σεπτεμβρίου).

16. Άκολουθία *Ματθαίου Ἀκτῆμονος τοῦ Συναΐτου*, ποιηθεῖσα ὑπὸ Ἰσιδώρας Μοναχῆς καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου (Ἡμερομηνία Ἐορτῆς: Β΄ Κυριακὴ Ὀκτωβρίου).

17. Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν *Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἰατρὸν Ἅγιον Λουκᾶν*, ψαλλόμενος εἰς Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα, ποιηθεῖς ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάχου Ἀθανασίου Σμυωνοπετρίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ὑποβληθεῖς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Πρωτοπρ. Δημήτριος Τζέροπος
Γραμματεὺς τῆς Σ.Ε. Θείας Λατρείας
καὶ Ποιμαντικῆς Ἔργου

**ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΚΑΛΩΟΥ ΕΚΔΟΣΕΩΝ**

Ἰωάννου Μ. Φουντούλη
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ
Ἱστορικο - Τελετουργικὴ θεώρηση

Σὲ μιὰ ἐκκοσμηκευμένη ἐποχῇ, πού δὲν θεωρεῖ εὐχαριστιακὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν πίστη, τὸ βιβλίο αὐτὸ ἀποτελεῖ σπουδὴ στὸ μυστήριό τῆς πίστεώς μας, καλλιεργεῖ τὴν ἐν Χριστῷ εὐσέβειά μας, τὴν εἴσοδο καὶ συμμετοχὴ μας στὴν ζωὴ τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου.

Τιμὴ 1.000 δρχ.

(Μπορεῖτε νὰ τὸ προσφέρετε ὡς εὐλογία στοὺς συνεργάτες, τὰ στελέχη, τοὺς ἐνορίτες σας, τὰ μέλη τῶν ἐσπερινῶν κηρυγμάτων κ.λπ.).

ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ κ. ΔΑΝΙΗΛ

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῶ ΝΑῶ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΤΗΝ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2000

*«Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης,
εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς, ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ»
(Ψαλ. ριζ' 19)*

*«Ἴδου ἦκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου»
(Ἐβρ. ι' 9, Ψαλμ. λθ' 7 - 8)*

Ἄνερχομαι σήμερον,
Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτά μου Σεπτέ Προ-
καθήμενε τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρε τῆς Ἱερᾶς Συνό-
δου Αὐτῆς, Τοποτηρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλε-
ως ταύτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν χορεία
Τίμιον Πρεσβυτέριον καὶ Χριστοῦ Διακονία
Μεγάτμιοι Πολιτικοί, Δημοτικοὺ καὶ Στρατιωτικοὺ
Ἄρχοντες.
Κύριοι Ὑπουργοί,
Κυρία Νομάρχης,
Κύριε Δήμαρχε Καισαριανῆς,
Κύριε Δήμαρχε Βύρωνος,
Κύριε Δήμαρχε Ὑμηττοῦ καὶ μέλη τῶν οἰκείων Δη-
μοτικῶν Συμβουλίων,
Ἐλλογιμώτατοι Κύριοι Καθηγηταὶ τῆς Θεολογικῆς
Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Πρόεδροι
Συλλόγων καὶ Ὁργανώσεων τοπικῶν, διακε-
κριμένοι προσκεκλημένοι, πιστὲ καὶ ἐκλεκτὲ
Λαὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν εὐχαριστίᾳ πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν μας,
τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀνέ-
ρχομαι μὲ ἱερὸ δέος καὶ βαθυτάτην συγκίνησιν τὶς
βαθμίδες τοῦ ἐπισκοπικοῦ τούτου θρόνου τῆς Ἱ-
ερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ
Ὑμηττοῦ, «ὅτι ἐγὼ κατεστάθην ὑπ' αὐτοῦ... διαγ-
γέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου» (Ψαλ. β' 2).

«Σὺ δὲ Κύριε, μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρομῶς
σου ἀπ' ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου
ἀντιλάβοιτό μοι (Ψαλμ. 39, 12).

Μὲ εὐγνωμοσύνη καὶ πρὸς τὸν Μακαριώτατον
Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος τὸν
θεόδοτον Προκαθήμενον τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκ-

κλησίας μας καὶ Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Τοποτηρητὴν τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως ταύτης καὶ πνευματικὸν μου
πατέρα κ. Χριστόδουλον καὶ πρὸς τὰ θεοτίμητα μέ-
λη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τοὺς Σε-
βασμωτάτους Μητροπολίτες, οἵτινες προσέδλεψαν
μὲ εὐμένειαν καὶ ἐμπιστοσύνην σὸ ταπεινὸ μου
πρόσωπον καὶ ἔκριναν ἄξιον καὶ μὲ ἐξέλεξαν νὰ
λάβω τὸν κλῆρον τῆς διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητρο-
πόλεως ταύτης εἰς διαδοχὴν τοῦ μακαρία τῆ λήξει
γενομένου ἀοιδίμου προκατόχου μου κυροῦ Γεωρ-
γίου, τοῦ θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως ποιμάναντος
αὐτὴν ἐπὶ τέταρτον αἰῶνος, ἀφ' ἧς αὕτη συνεστήθη.

Καὶ πρὶν νὰ προβῶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τα-
πεινῶν σκέψεών μου ἐπιθυμῶ, νὰ ἀπευθύνω θερ-
μὲς εὐχαριστίες πρὸς ὅλους, ὅσοι λαμπρύνετε μὲ
τὴν παρουσίαν σας τὴν τελετὴν αὐτὴν καὶ τιμᾶτε
τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν ταύτην, τὸν Ἱερὸν Κλῆρον,
τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές τῆς καθὼς ἐπίσης
καὶ τὸν φιλόθεον καὶ πιστὸν λαὸν τῆς.

Τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ. Χριστό-
δουλον,

Τοὺς Σεβασμωτάτους καὶ Θεοφιλεστάτους Ἱε-
ράρχας,

Τοὺς Ἐντιμωτάτους Ἀρχοντες, Πολιτικούς, Δη-
μοτικούς, Στρατιωτικούς καὶ Ἐλλογιμωτάτους κ.
Καθηγητὲς, τὶς διακεκριμένες προσωπικότητες καὶ
τὸν πιστὸν λαὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ταύτης,
τοὺς ἐλθόντες ἐκ Βόλου καὶ τῆς γενετείρας μου.

Ὅλους ἀσπάζομαι ἐν Κυρίῳ καὶ εὐχομαι δι'
ὅλους τὰ βέλτιστα καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστίες ἐπιθυμῶ νὰ ἀπευθύνω
στοὺς Ἐντιμωτάτους Δημάρχους τῶν τριῶν Δή-
μων ποὺ ἀποτελοῦν τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν μας.

Τὸν Ἐντιμωτάτον κ. Γεώργιον Κατημερτζῆν,

Δήμαρχον Καισαριανῆς.

Τὸν Ἐντιμότατον κ. Νικόλαον Ρογκᾶκον, Δήμαρχον Βύρωνος.

Τὸν Ἐντιμότατον κ. Δημήτριον Ἀργιανᾶν, Δήμαρχον Ὑμηττοῦ,

οἵτινες ἤδη μᾶς περιβάλλουν μὲ τὴν ἀγάπη τους καὶ συνειργάσθησαν διὰ νὰ προετοιμασθῆ καὶ πραγματοποιηθῆ ἡ παροῦσα τελετὴ ἀνταξίως πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν εὐγένειαν καὶ ἀρχοντιά τῶν πολιτῶν καὶ δημοτῶν τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

Ἀναλαμβάνω τὸ λοιπὸν σήμερον καὶ ἐπισήμως τὴν διαποιμάνειν τοῦ θεολέκτου λαοῦ τῆς κληρωθείσης σὲ μὲ Ἱερᾶς Μητροπόλεως ταύτης καὶ τὴν προστασίαν ψυχῶν «ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν» (Ρωμ. ιδ' 15) καὶ «ἐξηγόρασεν αὐτὰς τῷ τιμῷ αὐτοῦ αἵματι» (Γαλ. γ' 13, Α' Κορινθ. στ' 20) καὶ ἐποίησεν αὐτὲς «γένος ἐκλεκτὸν, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸν εἰς περιποίησιν» (Α' Πέτρου β' 9).

Ἔρχομαι πρὸς τὸν εὐγενικόν, εὐσεβῆ καὶ φιλόθεον τοῦτον λαόν, τῆς Καισαριανῆς, τοῦ Βύρωνα καὶ τοῦ Ὑμηττοῦ, γιὰ νὰ ἐνσαρκώσω τοὺς ἱερούς πόθους καὶ τίς μεγάλες προσδοκίες του γιὰ τὴν Τοπικὴ Ἐκκλησίᾳ του, τοὺς ποιμένες του, τὸν Ἐπίσκοπον καὶ Μητροπολίτην του.

Ἔρχομαι πρὸς λαὸν ὠραῖον, μεγαλοφρονοῦντα, εὐαίσθητον, εἰρηνικόν, φιλόχριστον, φιλόθεον, φιλοπρόδοτον, ἐραστήν τοῦ πνευματικοῦ κάλλους, πεπαιδευμένον, ὁ ὁποῖος κατώκησε τὴν περιοχὴν αὐτὴν τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς ἑλληνίδος πατρίδος ἐλθὼν ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, τὸν Πόντον καὶ τίς ἄλλες κοιτίδες τοῦ Ἑλληνισμοῦ «κρίμασιν οἷς Κύριος οἶδεν», καὶ ἀνεπτύχθη γενόμενος μεγαλῶνυμος καὶ περιφανῆς γιὰ τοὺς κοινωνικούς ἀγῶνες του, τὴν προσήλωσί του στὴν ἑλληνορθόδοξη παράδοσί μας, τὴν εὐσέβειά του καὶ τὰ εἰρηνικά καὶ θεοφιλῆ ἔργα του.

Αὐτὸς ὁ λαὸς εἶναι ὁ λαὸς μου πλεον καθὼς τὸν ἐκλήρωσεν εἰς ἐμὲ ἡ πανσθενὴς Χάρις τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ πνευματικὴ κατοικία μου εἰς τὴν ὁποίαν μὲ ἀπέστειλεν ἡ τιμία ψῆφος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Εἶναι τὸ ὄνομά μου τὸ ὁποῖον θὰ φέρω αἰώνιως γιὰτὶ ἐγὼ ἀνῆκα σ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς σὲ μένα.

Καὶ ἐπειδὴ παρεδόθη σὲ μᾶς μέχρι τοὺς κατωτέρους τούτους χρόνους ἔθος πολιόν, κατὰ τὴν

ἐπίσημον ἀνάληψιν τῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων του ὁ Ἐπίσκοπος καὶ ὁ Μητροπολίτης νὰ χαράσῃ μὲ λιτὲς γραμμὲς τὸ πῶς ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀποστολὴν του καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον προτίθεται νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐγκεχειρισθεῖσαν σ' αὐτὸν πνευματικὴν ἐξουσίαν, ἔκρινα ὅτι δύναμαι νὰ ἐκφράσω ἀμφότερα μὲ τὴν ἀγιογραφικὴν ρήτρα, ἣν ἔθεσα προοίμιον τοῦ λόγου μου. «Ἴδου ἦκα τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου» δηλ. ἔχω ἔλθει νὰ πράξω, Θεέ, τὸ θέλημά σου.

Βεβαίως ὁ λόγος αὐτὸς ἐλέχθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ ἀναφέρεται στὴν ἰδική Του ἀποστολὴν στὸν κόσμο. Τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου συνέχισαν οἱ Ἀπόστολοι σύμφωνα μὲ τὴν ἐντολή Του: «Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς» (Ἰωάν. κ' 21). Συνεχίζουν δὲ μέχρι τίς ἡμέρες μας οἱ διάδοχοί των.

Τὸ ἔργον τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ ὑπηρετήσουν τὸ θέλημα τοῦ ἐπουρανίου Πατέρα μας. Ποῖον εἶναι τὸ θέλημα τοῦτο; Μᾶς τὸ φανερῶνει συνοπτικὰ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος:

«Πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν»

(Α' Τιμ. β' 4).

Ἴδου λοιπὸν εὐρίσκεται ἐνώπιόν μας τὸ θεῖον θέλημα: νὰ σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἔλθουν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, νὰ γνωρίσουν ὅσο μποροῦν καλύτερα καὶ βαθύτερα τὴν ἀλήθεια.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὴν διδασκαλία Του καὶ τὴν ζωὴ Του ἀπεκάλυψε, ἐγνώρισε στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀλήθεια: «Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις» (Ἰωάν. ιζ' 6). Μᾶς ἐγνώρισε τὴν ταυτότητα τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἶναι Τριάδα προσώπων μὲ κοινὴ φύσι καὶ ἀκόμη μᾶς ἔμαθε ὅτι ὁ μεγαλῶνυμος καὶ παντοδύναμος Θεὸς εἶναι ὁ Πατέρας μας καὶ μᾶς συνέστησε νὰ τὸν προσφωνοῦμε τρυφερὰ «Πατέρα μας ἐπουράνιε». Ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας καὶ μᾶς ἐδίδαξε τὴν ἀλήθειαν ἀλλὰ καὶ ἔσωσεν τὸν κόσμον μὲ τὴν σταυρικὴ θυσία Του, τὴν ἀνάστασί Του, τὴν ἀνάληψί Του καὶ τὴν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατέρα καθέδρα Του.

Μὲ μεγαλειώδη προφητικὴ ἔμπνευσι τῆ νυκτὶ ἣ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας προσευχόμενος πρὸς τὸν ἐπουράνιον Θεὸν καὶ Πατέρα εἶπε: «Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ» (Ἰωάν. ιζ' 19).

Ἐκ τούτων συνάγεται ἀβιάστως ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τὸ ἰδικό μου ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ σωτηρία ψυχῶν καὶ ἡ ἐπίγνωσις, ἡ κατανόησις τῆς ἀληθείας τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμφότερα ὁδηγοῦν στὴν πνευματικὴν ἐλευθερίαν, στὴν ὁποία μᾶς ἐκάλεσε καὶ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐχάρισεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός: «Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν ἧ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε» (Γαλ. ε' 1).

Αὐτοὺς τοὺς θεῖους σκοποὺς καὶ θὰ ὑπηρετήσωμεν μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις. Καὶ θὰ ὁργανώσωμεν τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν μας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολι αὐτῆ πέριξ αὐτῶν τῶν ἀξόνων, ἔχοντες πρότυπο τὴν ζωὴν τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων ὅπως αὐτῆ παραδίδεται καὶ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (δ' 32-37· στ 1-7).

Συμφώνως πρὸς τὴν μαρτυρίαν αὐτὴν ἡ ζωὴ τῶν πιστῶν ἀνεπίσσετο καὶ ἀνεπτύσσετο γύρω ἀπὸ τὰ ἐξῆς τρία κέντρα:

1. Προσευχὴ καὶ ἐπιτέλεις τῆς θείας Εὐχαριστίας.

Κατὰ τὴν ὀρθόδοξη θεολογία ἡ εὐχαριστιακὴ σύναξις τῶν πιστῶν μὲ προεξάρχοντα τὸν Ἐπίσκοπον τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὴν φανέρωσιν τῆς Ἐκκλησίας στὸν κόσμον. Εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας, ὁ Χριστὸς παρατεινόμενος στοὺς αἰῶνες. Οἱ συμμετέχοντες σ' αὐτὸ πιστοὶ γίνονται σύναμιμοι καὶ σύσσωμοι μὲ τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἐνοῦνται μὲ τὸν Χριστὸν καὶ θεοῦνται γιὰ νὰ νικήσουν τὴν ἁμαρτία, τὴν φθορά, τὸν θάνατο, νὰ ὑπερβοῦν τὰ ὑπαρξιακὰ ὄρια τῆς πεπτωκυίας φύσεώς του καὶ νὰ μετάσχουν τῇ Αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπία στὴν αἰώνιο ζωὴ, στὴν ἀφθαρσία καὶ τὴν ἀγιότητα.

Ὅθεν, κύριον μέλημά μας ὡς ἐκ τούτων θὰ εἶναι νὰ ὁργανώσωμεν τὴν προσευχὴν τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ συντελέσωμεν στὴν οὐσιαστικώτερη συμμετοχὴ τοῦ πιστοῦ λαοῦ στὴ λογικὴ λατρεία τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

2. Δεύτερον κέντρον τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ διακονία τοῦ λόγου.

Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν βαθυτέραν κατανόησιν τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας «τοῦ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» εἶναι ἡ διακονία τοῦ λόγου, ὁ εὐαγγελισμὸς τοῦ πιστοῦ λαοῦ, τὸ κήρυγμα τῆς σωτηρίας, τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον εἶναι ἡ μαρτυρία ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ λυ-

τρωτῆς καὶ σωτήρας μας καὶ ὅτι «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία· οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἄνθρωποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πράξ. δ' 12).

Μὲ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ θὰ στηριζώμεν τὴν ἐν Χριστῷ ἐλπίδα τῶν πιστῶν, θὰ παρηγορήσωμεν τοὺς ἐν δοκιμασίᾳ εὐρισκομένους, θὰ ἀνακουφίσωμεν τοὺς θλιβομένους καὶ πονεμένους, θὰ διαπαιδαγωγήσωμεν τὴν νεότητα, θὰ περικρατήσωμεν τὸ γῆρας, θὰ κηρύξωμεν τὴν ἀλήθειαν, θὰ ἐλέγξωμεν τὴ πλάνην καὶ πᾶσαν ἀσέβειαν, θὰ προβάλλωμεν καὶ θὰ ὑπερασπιζώμεθα τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας, θὰ καλλιεργήσωμεν τὴν εὐσέβειαν, τὴν ἀρετὴν, τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ. Κυρίως θὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν καταλλαγὴν (συμφιλίωσιν) τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸν Θεόν, ὅτι «ἡμῖν ἀνέθετο τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς» (Β' Κορ. ε' 19).

Θέλωμεν ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου νὰ εἶναι ἡ σάλπιγξ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ἀγωνιστικὴ ἐπαλξις τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ αὐξήσει καὶ τελείωσι, ἡ καθαιρετικὴ δύναμις τῆς πονηρίας, τὸ στήριγμα τῶν δογμάτων τῆς εὐσεβείας, ἐργάτις τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἥθους.

Ἐπόμενοι τοῖς ἀγίοις Πατράσι καὶ τοῖς Ἀποστόλοις δὲν θὰ ὀκνήσωμεν νὰ κινήσωμεν τὴν ἐντολὴν τοῦ οὐρανοβάμονος Παύλου: «Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ» (Β' Τιμ. δ' 2).

Θεωροῦμεν δὲ αὐτὴν τὴν διακονίαν ὡς δεσποτικὴν ἐντολὴν γιὰ τὴν ἐκτέλεσι τῆς ὁποίας «οὐ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου» πολλῶ δὲ μᾶλλον κατὰ τοὺς παρόντες καιροὺς κατὰ τοὺς ὁποίους, ὡς παρατηρεῖ ὁ θεοκλήρουξ ἀπόστολος Παῦλος «τῆς ὑγαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται» (Β' Τιμ. δ' 3-4).

Ἐγραφε κι ὁ Μέγας Βασίλειος γύρω στὰ 372 μ.Χ. «τοῖς ἐν Ταρσῷ πρεσβυτέροις»: «ὁ καιρὸς πολλὴν ἔχει ροπὴν πρὸς καταστροφὴν τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦτο πολὺν ἔχομεν ἤδη χρόνον ἐξ οὗ καταμανθάνομεν» (Ἐπισ. 113, ΒΕΠΕΣ 55,142). Ἡ διαπίστωση τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς γιὰ τὴν ἐποχὴ

του ισχύει πολύ περισσότερο για την ιδική μας.

Γι' αυτό και θα επιδιώξω με γλώσσα πειστική, σύγχρονη, κατανοητή από τους πολλούς να διδάξω με το Ευαγγέλιον προς δόξαν του Θεού και προστασίαν και σωτηρίαν του λαού.

3. Τρίτον κέντρον και άξων της εκκλησιαστικής ζωής είναι ή οργάνωσις της κοινωνίας της αγάπης.

Η Έκκλησία είναι κοινωνία πίστεως και αγάπης. Είναι κοινωνία πιστών συνδεδεμένων μεταξύ των με τον σύνδεσμον της αγάπης. Οί πιστοί ενούμενοι διά των ιερών Μυστηρίων με τον Ίησοϋν Χριστόν συνάπτονται και μεταξύ τους. Άλληλοπεριχωρούνται και άλλοπεριχωρούν. (Περιχωρούνται από τους άλλους και περιχωρούν τους άλλους).

Ούτω θα επιδιώξω με ή Τοπική μας Έκκλησία ως κοινωνία αγάπης να δίδη μαρτυρίαν Ίησοϋ Χριστού κατά το κυριακόν λόγιον: «έν τούτω γνώσκονται πάντες ότι έμοι μαθηταί έστε, εάν αγάπην έχητε έν άλλήλοις» (Ίωάν. ιγ' 35).

Θά προσφέρω με την αγάπην μας σε κάθε κοπιώντα και πεφορτισμένον της ζωής και της κοινωνίας. Δέν θα μείνω μεν άδιάφορος εις την κοινωνικήν άδικίαν, την άλαζονείαν του πλούτου, την έπαρσιν των ισχυρών, την διαφθοράν των άδικούντων. Θά σκύψω με πατρική στοργή στις χαίνουσες πληγές της κοινωνίας μας τις όποιες προκάλεσε ό έφήμερος ήδονισμός, ή ματαιοδοξία, ή σκληρότης της άμαρτίας, τό θράσος της άσεβείας, ή δεινή άπανθρωπία, ό ευτελισμός της ζωής, ή κατάπτωσις της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ή έξαφάνισις του ανθρώπινου προσώπου, ή έξάλειψις του σεβασμού των ευαγγελικών αρχών και άλλα δεινά, τά όποια προσθέτουν άλγος επί τό άλγος των τραυμάτων της ανθρώπινης ζωής και αξιοπρέπειας. Όλες οι ήλικίες και όλες οι τάξεις θα εύρουν τις θύρες της Ίερᾶς Μητροπόλεως μας άνοικτές, τις καρδιές μας ευαίσθητες και πρόθυμα ως καλοί Σαμαρείτες θα περιποιηθοϋμε με τον οίνον και τό έλαιον της φιλανθρωπίας τους πάντας.

Δέν είναι του παρόντος να προβώ μεν σε λεπτομερείς αναφορές των προοπτικών της διακονίας μας. Τοϋτο μόνον λέγομεν, ότι ή Ίερᾶ Μητρόπολις θέλομεν να είναι: Οίκος έλέους και παρηγορίας δι' όλους.

Είς την προσπάθειάν μας αυτήν για την άσκησι των επισκοπικών καθηκόντων μας πρώτον θα επιστρατεύσωμε τον ευαγγή κληρο της Ίερᾶς Μητροπόλεως μας, τους αδελφούς και συνεργούς έν

Κυρίω, τό ιερό σώμα των Πρεσβυτέρων της Τοπικής Έκκλησίας, δι' οϋς τρέφομεν αγάπην, βαθείαν εκτίμησιν και τους περιβάλλομεν όλους με την εμπιστοσύνην μας. Θέλομεν να είναι άκατασχυντοι εργάτες του Ευαγγελίου, λειτουργοί του Θεού του Ύψίστου, πατέρες στοργικοί του λαού του Θεού, άκαταπόνητοι κήρυκες του Ευαγγελίου, τύποι των πιστών έν πᾶσι. Τότε έσομαι αυτοίς εις πατέρα και προστάτην. Συνηροσμένοι αυτοί ήμίν «ως χορδαί κιθάρας» θα αναμιέλωμεν τό έναρμόνιον μέλος της διακονίας μας.

Διό και κατά την παρούσαν ώραν στρέφομεν την προσοχήν μας και τον λόγον μας προς αυτούς και τις οικογένειές τους για να τους διαβεβαιώσωμεν ότι θα τους στηρίξωμεν στη διακονία τους για να προαχθή τό έργο του Θεού στην τοπική μας Έκκλησία.

Δέν θα παραλείψω μεν να τονίσω μεν προς τους κληρικούς μας ότι ό κληρικός ως πρόσωπο και ή ιερωσύνη ως χάρισμα και λειτουργήμα ύπάρχουν μόνον έν τη Έκκλησία (έντός της Έκκλησίας).

Άν κατά τον άγιον Ίγνάτιον τον Θεοφόρον «χωρίς τούτων» –των Ίπισκόπων, των Πρεσβυτέρων και των Διακόνων– «έκκλησία οϋ καλείται» (Τράλ. 3, ΒΕΠΕΣ 2, 272), είναι φανερό ότι και οι κληρικοί δέν μποροϋν να ύπάρξουν έξω από την Έκκλησία. «Ο,τι λαμβάνει και ό,τι έχει ό κληρικός τό λαμβάνει και τό έχει μόνο εκ Θεού και εκ της Έκκλησίας. «Ο,τι έλαβε, άφ' ής στιγμής τό έλαβε, συνεχίζει να τό κατέχει έν Θεώ και έν τη Έκκλησία. Και ό,τι πράττει με την ιδιότητα αυτή, τό πράττει διά τον Θεόν και την Έκκλησίαν. Έπιθυμοϋμεν οι κληρικοί μας να μη παρεσύρωνται από όθνειες άπόψεις που αντίκεινται εις την όρθόδοξη εκκλησιολογία και εύρίσκονται εκτός του πολιτεύματος της όρθοδόξου Καθολικής Έκκλησίας.

Αυτό που είναι και άσκει με την κληρική του ιδιότητα ό πρεσβύτερος της Έκκλησίας, είναι και τό άσκει σε άδιάκοπη κοινωνία και ένότητα με τό Σώμα της Έκκλησίας. Οί κληρικοί άνήκουν στην Έκκλησία έφ' όσον ή άσκησι του λειτουργήματός τους πραγματοποιείται έν τη Έκκλησία έντός μᾶς εκκλησιαστικής κοινότητας, χάριν του λογικού πομνίου του Χριστού.

Άδελφοί μου,

Είμεθα διάδοχοι στους άποστολικούς θρόνους και θα πρέπει να είμεθα και μέτοχοι των τρόπων των Άγίων Άποστόλων. Όσοι μᾶς πλησιάζουν θα

πρέπει να βρίσκουν σε μᾶς τὴν ταπείνωσι τοῦ Χριστοῦ, τὴν πραότητα Του, τὴν ἀκακία Του, τὴν ταπείνωσί Του, τὴν ἐκούσια πτωχεία Του, τὴν ὑπομονή Του, τὴν καρτερία Του, τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοί μου,

ἀπὸ τῆς ἐπισκοπικῆς ταύτης καθέδρας παρακαλῶ σας· Φυλάξατε καὶ τιμήσατε τὴν ἱερωσύνη σας. Ὁ ἄξιος κληρικός, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ὁ ἅγιος λειτουργὸς τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ ποῦ ἔλαβε τὸ χάρισμα, τὴν δωρεά τοῦ Θεοῦ, μὲ φόβο, τὸ ἄξιοποιεῖ μὲ ζῆλο.

Τὸ ὑπηρετεῖ μὲ αὐταπάρνησι.

Τὸ καλλιεργεῖ μὲ τὸν ἰδρώτα του.

Τὸ ποτίζει μὲ τὰ δάκρυά του.

Τὸ φυλάσσει μὲ τὴν προσοχή του.

Τὸ τρέφει μὲ τὴν μελέτη του.

Τὸ θερμαίνει μὲ τὴν προσευχή του.

Μετὰ τοὺς κληρικούς καλοῦμεν εἰς ἐγρήγορσιν πνευματικὴν ὅλα τὰ στελέχη τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας ὅπου διακονοῦν εἴτε στὸν νεανικὸ τομέα, εἴτε στὴν φιλανθρωπία καὶ τὴν εὐποία, εἴτε στὴν διδασχὴ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, εἴτε στὴν διατήρησι τῆς παραδόσεώς μας. Καὶ συγχρόνως προσκαλοῦμεν πάντα καλοπροαίρετον, φιλόπονον καὶ φιλόχριστον νὰ προσέλθῃ γιὰ νὰ δουλεύσῃ τῷ Εὐαγγελίῳ. Δεόμεθα τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ «ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ» (Ματθ. θ' 38).

Καὶ μὲ τοὺς Ἀρχοντές μας καὶ τὶς ποικίλες Ἀρχές θὰ συνεργασθῶμεν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τῆς διακονίας μας. Καὶ τοῦτο διότι πιστεύομεν στὴν Γραφή ποῦ λέγει ὅτι οἱ ἐξουσίες οἱ ἐγκόσμιες εἶναι τεταγμένες ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι εἶναι ὑπηρετές τοῦ Θεοῦ στὸ ἀγαθὸ (Ρωμ. ιγ', 1. 4).

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν καὶ ὥραν ὀφειλομέν νὰ ἀπευθυνθῶμεν καὶ στὶς Μοναστικὲς Ἀδελφότητες μας ποῦ ἀσχοῦνται στὰ ὄρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας μας περιβεβλημένες τὴν στολὴν τῆς σεμνότητος, ὅτι τὶς θεωρῶ καύχημά μου ἐν Κυρίῳ καὶ στολίδι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Ἐπιθυμῶ νὰ προσδεύουν πνευματικὰ μὲ τὴν ἰδική μας συμπαράστασι καὶ εὐλογία, χωρὶς ἐξωτερικὲς παρεμβάσεις καὶ ἐσωτερικὲς ταραχές.

Καὶ τώρα στρέφω τὸν λόγον μου στὸν ἀγαπημένο λαό μου.

Παιδιά μου, «οὐκ ἄρξω ἐγὼ ὑμῶν. Κύριος ἄρξει ὑμῶν» (Κριτῶν η' 23).

Ὅταν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ στεροῦμενοι ἡγήτου ἐστράφησαν πρὸς τὸν περὶνον Γεδεὼν καὶ τοῦ προσέφεραν τὴν ἐξουσίαν γιὰ νὰ τοὺς διοικήσῃ ὁ θεήλατος ἐκεῖνος ἥρωας τοῦ χεμιάρρου τῶν τριακοσίων ἀνεφώνησεν τὴν προεκτεθεῖσαν ῥήτραν· «Δὲν θὰ εἶμαι ἐγὼ ὁ ἀρχηγός σας· ὁ Κύριος θὰ σᾶς διοικήσῃ». Τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνω κι ἐγὼ.

Ὁ Κύριος εἶναι ἡ κεφαλὴ μας. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ νομοθέτης μας. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ σύνδεσμός μας. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ κριτής μας. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ ἄρχων καὶ προστάσων. Πρὸς Αὐτὸν θὰ εἶναι ἡ ἀναφορά μας καὶ ἀπὸ Αὐτὸν θὰ κυβερνηθοῦμε.

Ἐὰν ὁ Κύριος διὰ τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν ἔδωκε στὴν Ἐκκλησία Του πολλὰ ὀνόματα καὶ τὴν κατέστησεν πολυώνυμον, τί μποροῦμε ἐμεῖς περισσότερο ἢ ὀλιγότερο νὰ ποῦμε γιὰ τὴν τοπική μας Ἐκκλησία μὲ τὴν ὁποῖαν μᾶς συνήρμωσε καὶ ἤνωσε τὸ Πανάγιον Πνεῦμα διὰ τῆς χειροτονίας.

Σὺ εἶσαι τὸ «Σῶμα τοῦ Χριστοῦ», ἡ «Νύμφη» ἢ ἀπὸ τῶν ὀρέων, ἡ «Πόλις ἡ Ἁγία», ἡ «Ἄνω Ἱερουσαλήμ», ἡ «μερίδα ἡ ἐκλεκτή», ἡ «ἐκλογάδα», ὁ «Λαὸς τοῦ Θεοῦ», τὸ «ἔθνος τὸ ἅγιον», τὸ «Βασίλειον ἱεράτευμα», ὁ «λαὸς ὁ ἐξηγορασμένος», ἡ «ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων», οἱ «συμπολίτες τῶν ἁγίων», οἱ «οἰκείοι τοῦ Θεοῦ». Αὐτὸς σὲ ἔχρισεν μὲ τὸ ἀκένωτον Μῦρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Σὲ ἐσφράγισεν μὲ τὸν Τίμιον Σταυρόν, Σὲ ἐστόλισε μὲ τὴν ὀσιότητα, Σὲ ἀνύψωσεν στὸν θρόνον Του, Σοῦ ἔδωκε τὴν Βασιλεία Του, Σὲ προσέλαβε καὶ Σὲ ἐδόξασεν· Σᾶς ἀνέδειξε υἱὸς Του καὶ θυγατέρες Του.

Ἐγὼ λαέ μου «οὐ κατακυριεύσω ὑμῶν» (Β' Κορινθ. ιβ' 14). Δὲν θὰ σὲ κουράσω, οὔτε θὰ σὲ ἐπιβαρύνω· «οὐ γὰρ ζητῶν τὰ ὑμῶν». Δὲν ἐπιθυμῶ οὔτε ζητῶ τὰ ἰδικά σου. «Ἐγὼ ζητῶ», Ἐσᾶς θέλω, τὶς ψυχές Σας, τὴν ἀγάπη Σας, τὴν προσήλωσί Σας, τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά Σας. Τὴν προσευχή Σας.

Καὶ νῦν Δέσποτα Κύριε, «Γεννηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἰὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ» (Ψαλμ. οθ' 18).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ Δανιὴλ Πουρτσουκλῆς, ἐγεννήθη στὶς 19 Σεπτεμβρίου τοῦ 1952 εἰς τὴν Νέα Μανωλάδα τοῦ Νομοῦ Ἡλείας. Ἐκεῖ ἔμαθε τὰ ἐγκύκλια γράμματα. Ἀποφοιτήσας τοῦ ἐξαταξίου Γυμνασίου εἰσήχθη εἰς τὴν Ἀνωτέραν Ἱερατικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν εἰς Χαλάνδριον Ἀττικῆς, ὅπου

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ Α.Θ.Π. ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ κ. κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (20 Μαΐου - 5 Ἰουνίου 1999)*

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Ν. Κρήνης καὶ Καλαμαριάς

Ἡ ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου ὁλοκληρώθηκε στὴ Βόρεια Ἑλλάδα μὲ ἐπισκέψεις στὶς Μητροπόλεις

Τοῦ **Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ**
Διευθυντῆ τῆς «Ἀληθείας»
Συμβούλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου

Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς, Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, Ἱερισσοῦ, Δράμας, Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, Σερρών καὶ Νιγρίτης, Σιδηροκάστρου, Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου καὶ Γουμένισσης,

*Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 141 τοῦ ἑπ' ἀρ. 2 τεύχους.

ἐσπούδασε τὰ ἔτη 1971-1973. Κατόπιν ἐξετάσεων, εἰσήχθη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδασε τὴν Ἱεράν Ἐπιστήμην τῆς Θεολογίας κατὰ τὰ ἔτη 1973-1977. Ἀπεφοίτησε καὶ ἐγένετο πτυχιούχος αὐτῆς.

Στὶς 19 Μαΐου 1973 ἐκάφη Μοναχὸς εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἄνω Ξενιάς Μαγνησίας ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην Δημητριάδος κυρὸ Ἠλία μετονομασθεὶς εἰς Δανιήλ. Τὴν Κυριακὴν 29 Δεκεμβρίου 1974 ἐχειροτονήθη Διάκονος εἰς τὸν Ἱερόν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλαιοῦ Φαλήρου ἀπὸ τὸ τότε Μητροπολίτην Δημητριάδος καὶ νῦν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλον. Ἐκ τοῦ ἰδίου Ἀρχιερέως ἔλαβε τὴν 11ην Μαρτίου 1979 τὴν χειροτονίαν εἰς Προεσβύτερον. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἐχειροθετήθη καὶ Ἀρχιμανδρίτης.

Τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1978, Διάκονος ὢν, διωρίσθη κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ τότε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου καὶ Πράξεως τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἱεροκλήρου τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ὑπὸ τὴν

Ἀξιουπόλεως καὶ Πολυκάστρου. Παντοῦ τὸν συνόδευσε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, τὰ μέλη τῆς συνοείας του, οἱ συνοδοὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί. Παντοῦ ἐπιφυλάχθηκε στοὺς δύο Προκαθημένους ἰδιαίτερα θερμὴ καὶ ἐγκάρδια ὑποδοχή, μὲ τὴν παρουσία τῶν τοπικῶν ἀρχῶν κ.ἄ. ἐπισήμων.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς ὁ Παναγιώτατος ἔφθασε τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 31 Μαΐου, στὶς 5.30. Στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς Καλαμαριάς ἀνέμεναν οἱ ἐκπρόσωποι στὴ Βουλὴ καὶ τῆς τοπικῆς αὐτοδιοίκησης μαζὶ μὲ τὸν Ἱερό Κλῆρο ἐπικεφαλῆς πυκνοῦ πλήθους καὶ προσφυγικοῦ στοιχείου.

Στὴν προσφώνησή του ὁ Δήμαρχος Καλαμαριάς κ. Χριστόδουλος Οἰκονομίδης τόνισε μεταξὺ ἄλλων:

ιδιότητά του αὐτὴ ὑπηρετήσε τὰ ἔτη 1976 - 1986 ὡς Διευθυντῆς τοῦ Γυμνασιακοῦ Οἰκοτροφείου Ἀρρένων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως ταύτης.

Διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Χριστιανικῆς Νεολαίας τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ὑπεύθυνος τῶν εἰδικῶν ἐνοριακῶν συνάξεων μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς, Ἐντεταλμένος καὶ Μέλος τῆς συνδιασκέψεως τῶν Ἐντεταλμένων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ θέματα αἵρέσεων καὶ παραθορησκειᾶς, Πρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Βόλου, Μέλος τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ζωοδόχου Πηγῆς Ἄνω Ξενιάς καὶ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Φλαμονορίου - Ἁγίας Τριάδος Σουρβιάς.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ νῦν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου τοποθετήθηκε εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἱεροκλήρου τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Ἱεράς Συνόδου (25 Μαΐου 1998). Ἀρθρογραφεῖ τακτικῶς ἐπὶ διαφόρων θεμάτων. Ἔχει δώσει διαλέξεις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ποτὲ δὲν λησμονήσαμε τὴν πατρώα γῆ καὶ τίς πατρογονικὲς μας ἐστίες, ἐκεῖ ὅπου οἱ γεννήτορές μας ἀντίκρουσαν τὸ φῶς τῆς ζωῆς καὶ δέχτηκαν τὴν πίστη πρὸς τὸν ἀληθινὸ Θεό, προερχόμενη ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο μας, τὸ ὁποῖο τροφοδοτεῖ πνευματικὰ τίς ψυχὰς τῶν χριστιανῶν του ἐπὶ αἰῶνες καὶ προστατεύει τὸ Γένος μας σὲ κρίσιμες περιστάσεις.

Ἡ παρουσία σας σήμερα κοντὰ μας εἶναι μία ὑπενθύμηση. Δὲν ἀναξωπυρώνει μόνο στίς καρδιές μας τὸ ἔνδοξο παρελθόν τοῦ Γένους μας, ἀλλὰ τονίζει συγχρόνως τὴν δράση καὶ τίς πρωτοβουλίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου σήμερα σὲ ὅλο τὸν κόσμο, μὲ τὴν ἀκτινοβόλο προσωπικότητά σας, τὸν φωτεινὸ καὶ καθοδηγητικὸ λόγο σας καὶ ἰδιαίτερα τὴ συνέχιση τῆς Ὁρθόδοξης Παράδοσής μας στὸν Ἑλληνισμὸ τῆς διασποράς, μέσα ἀπὸ τὰ εὐαγγελικὰ μηνύματα καὶ τῆς ὀρθοπραξίας τῆς ζωῆς.

Κατόπιν ἐψάλη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Καλαμαριάς καὶ πραγματοποιήθηκαν ἐπισκέψεις στὸ Ἐπισκοπεῖο καὶ στὸ Προσκύνημα Παναγίας Φανερωμένης Νέας Μηχανιώνας, ὁ Δήμαρχος τῆς ὁποίας Κωνσταντῖνος Κούτουκας παραδίδοντας στὸν Παναγιώτατο τὸ κλειδί τῆς πόλεως καὶ ἀνακηρύσσοντάς τον σὲ Ἐπίτιμο Δημότη εἶπε ἀνάμεσα σὲ ἄλλα:

Ὅταν πρὶν 75 χρόνια οἱ γονεῖς μας ἐγκατέλειπαν διωγμένοι τὴν πατρίδα τους, τὴ Μηχανιώνα τῆς Κυζίκου, μιᾶς ἀπὸ τίς γεροντικὲς μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πῆραν μαζί τους τὴν θαυματουργὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας Φανερωμένης καὶ ὅταν ἐφθασαν ἐδῶ τὴν ἐνθρόνισαν στὸν φτωχὸ προσφυγικὸ ναὸ ποὺ ἔκτισαν, στὴ θέση τοῦ ὁποίου σήμερα ὑψώνεται αὐτὸς ποὺ ἔχετε ἐνώπιόν σας χάρη στὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας. Πῆραν τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, γιατί τὴν αἰσθάνονταν ὅτι εἶναι ἡ μάνα τους. Καὶ πραγματικὰ ἔτσι εἶναι. Ἐμεῖς σήμερα τρέφουμε εὐγνωμοσύνη πρὸς αὐτοὺς γὰρ τὸν λόγο ὅτι ἡ εἰκόνα διατήρησε ἐντόνα στὴ μνήμη μας τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς μας καὶ κυρίως γιατί διατήρησε στὴν μνήμη μας τὸ κέντρο τοῦ πολιτισμοῦ μας, τὴ βασιλίδα πόλη,

ἀπὸ ὅπου ἀκούγονται αἰετοτε τὰ κρεῖττω.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιος προσφωνώντας τὸν Παναγιώτατο ὑπογράμμισε:

Τὸ λογικὸν πλήρωμα αὐτῆς, κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος αὐτοῦ προερχόμενον ἐκ τῶν ἀληθινοτήτων Πατριδῶν τοῦ Πόντου, τῆς Θράκης, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἔνθα ἤγμασεν ἡ πληθὺς τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καὶ ἐθεσπίσθησαν τὰ δόγματα τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, διατηρεῖ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὸ σέβας, τὴν νύκην ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διότι, ὑπὸ τὴν ποιμαντορίαν Αὐτῆς, ἐγαλουχήθη μὲ τὰνάματα τῆς ἀληθοῦς πίστεως καὶ ἐβίωσε περιόδους Ὁρθοδόξου θριάμβου καὶ Ἐθνικοῦ μεγαλείου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας Αὐτῆς, ἐκάλυψε καὶ περιεφρούρησεν, ὡς ἡ ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς, τὴν ἱστορικὴν πορείαν τοῦ γένους, τὸ ὁποῖον συνετήρησαν πνευματικῶς ἀδούλωτον οἱ ἀγῶνες καὶ αἱ θυσίαι ἐπιλέκτων Ἀρχιερέων καὶ παντὸς βαθμοῦ Κληρικῶν τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πάλαι τε καὶ ἐπ' ἐσχάτων.

Ἡ ἐπίσκεψίς σας, Παναγιώτατε, χορηγεῖ εἰς πάντας ἡμᾶς δύναμιν, ἐλπίδα καὶ θάρρος ἐν τοῖς δυσχεμέροις τούτοις καιροῖς, καθ' οὓς ἐκ νέου προσβάλλεται ἡ Ὁρθοδοξία καὶ ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ τοῦτο, διότι ὁ ἐκάστοτε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶναι φιλόστοργος Πατὴρ τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐν ταῦτῳ καὶ ὁ ἐμψυχωτῆς Ἐθνάρχης τοῦ μαρτυρικοῦ ἡμῶν γένους, ὁ Ὅποιος ἐν τῇ σοφῇ οἰακοστροφίᾳ τῆς Ἁγίας Ὀλκάδος τῆς Ἐκκλησίας μας, οὐ μόνον συνετήρησε τὸ γένος ἡμῶν ἐν μέσῳ πολέμων καὶ ποικίλων θνελλῶν, ἀλλὰ καὶ διέδειξεν αὐτῷ ἀτραπούς, ἵνα, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ὀδηγηθῆ τοῦτο καὶ πάλιν εἰς λεωφόρους ὀρθοδόξου καὶ ἐθνικῆς ἐπιβιώσεως καὶ δημιουργίας.

Στὴν ὁμιλία του στὴν Παναγία Φανερωμένη τῆς Νέας Μηχανιώνας ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

Μετὰ μεγάλης εὐλαβείας προσερχόμεθα ταπεινοὶ προσκυνηταὶ εἰς τὸ ἱερόν τοῦτο Προσκύνημα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου διὰ τὴν ἐκζητήσωμεν

τὴν ἀποτελεσματικὴν προσειάν αὐτῆς πρὸς τὸν Κύριον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἡ θάλασσα τῆς Προποντίδος, ὡς νέα Γεννησαρέτ, κατηύθυνεν αἰείποτε εἰς τὰς ἐπιρροὰς τῶν ὑδάτων τῆς τὸν δαιψιλῆ ἐνάλιον πλοῦτον. Φίλεργοι λαοὶ παντοῦ εἰς αἰγιαλοὺς νησίδων καὶ ἠπείρων, ἱκανοὶ ναυτικοὶ καὶ ἄλιεῖς, συνετήρουν ἀκμαζούσας κοινότητας. Ἡ γειτονία μὲ τὴν θεόσωστον Κωνσταντινούπολιν συνετέλει εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ πνευματικὴν τῶν ἀνάπτυξιν.

Εἰς τὰ βῆθη τοῦ καιροῦ, θαυματουργικῶς, εἰκὼν τῆς Θεοτόκου ἐπλευσεν ἕως τὴν ἀκρογιαλιὰν τῆς Μηχανιώνας καὶ διεσώθη ἀπὸ τὸν εἰκονομαχικὸν κλύδωνα. Τὸ εὐκτήριον τῆς Ἀειπαθέων ἡμῶν Θεοτόκου, ἀκμάσαν ἐκεῖ, μετεφέρθη, μαζί μὲ τὰς ἐλπίδας καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ προσφυγικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ νέον ἐπυργώθη ἱερὸν καθίδρυμα εἰς τὴν Νέαν Μηχανιώνα, παρὰ τὸ Μέγα τοῦ Θεομαίου κόλπον Ἐμβολον.

Ἐνωρὶς ἐσεῖς, οἱ δραστήριοι κάτοικοι τῆς νέας ἀκτῆς, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ παλλαδίου σας, ἐδημιουργήσατε ὄχι μόνον τὸν μεγαλύτερον ἀλιευτικὸν στόλον εἰς τὴν νέα πατρίδα, ἀλλὰ συνετελέσατε μάλιστα εἰς τὴν φήμην τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος. Ἡ Θεσσαλονίκη, μήτηρ καὶ μητρόπολις φοβουμένη καὶ σεβομένη τὸν Θεόν, ἔμαθεν ὅτι εἰς τὸ προάσιόν τῆς ἀκμάζει καὶ κατισχύει πίστις ἱερὰ, ἀνακουφίσις ἀσθενῶν, παραμυθία ἐργαζομένων, ἐνίσχυσις πρὸς τοὺς αἰσθανομένους ἀνίαν, θεῖος ἔρωσ πρὸς τὰς εὐεργεσίας τῶν οὐρανῶν. Φιλότιμοι σαμαρεῖται ἱερεῖς ἐφρόντισαν τὸν καλλωπισμὸν τοῦ προσκυνήματος, τὴν διακονίαν τῶν πιστῶν.

Ἦδη, μέγας καὶ περικαλλὴς ναὸς σκέπει τὸ θαῦμα. Οἱ εὐσεβεῖς γνωρίζουν ὅτι ὁ βίος τους θὰ ἀνακουφισθῆ διὰ τῶν προσευχῶν, τῆς κατανύξεως καὶ τῆς μεσιτείας τῆς Παναγίας Φανερωμένης.

Ἡ Θεοτόκος ἐφανερώθη. Ἡ τιμία Αὐτῆς Ὅψις, ἡ φημισθεῖσα ἀλλαχοῦ καὶ δικαίως ὡς Ἀχειροποίητος, Γλυκοφιλοῦσα, Ἐλευθερώτρια, Ὑπέρομαχος καὶ τὰ ὅμοια, ἐδῶ φανεροῦται καὶ λάμπει σγκαταβαίνουσα πρὸς τὸ πηγαῖον καὶ ἀσφαλὲς λαϊκὸν αἶσθημα.

Τὸ βράδυ παρατέθηκε ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου στὸ Κυβερνεῖο στὸ Καρραμπουρνάκι κατὰ τὸ ὅποιο ἀνταλλάχθηκαν προ-

πόσεις καὶ ἀναμνηστικὰ δῶρα. Ἡ Ἱ. Μητρόπολις εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐτοίμασε ἀργυρὰ ἀνάγλυφον εἰκόνα τῆς Παναγίας σὲ ξύλινο κυκλικὸ πλαίσιο.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Τὸ πρωὶ τῆς Τρίτης 1 Ἰουνίου ἡ Α.Θ.Π. ἐπισκέφθηκε τὴν Ἱ. Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως. Ἐγινε ὑποδοχὴ στὴν κεντρικὴ πλατεία Νεαπόλεως, ὅπου τὸν ἀνέμενε ὁ Ἱ. Κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μὲ τὸν Δήμαρχο κ. Γρηγόρη Χατζησάββα. Κατόπιν ἐψάλη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἔγινε ἐπίσκεψις στὸ Ἐπισκοπεῖο. Τὸ μεσημέρι παρατέθηκε ἐπίσημο πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου, στὸ ὅποιο παρακάθησαν πολλοὶ ἐπίσημοι, στὸ ξενοδοχεῖο «Καψῆς», καὶ πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψις στὴν Ἱ. Μονὴ Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χορτιάτη (γυναικεία).

Ὁ Δήμαρχος Νεαπόλεως κ. Γρ. Χατζησάββας καλωσόρισε μὲ ἐγκαρδιότητα στοὺς δύο Προκαθημένους καὶ ἀνέφερε:

Ἐπάρχουν στενοὶ δεσμοί, ἀνάμεσα στὴ Νεάπολι τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Καταρχὴν στὴν Νεάπολι πρὶν ἀπὸ 80 περίπου χρόνια ἐγκαταστάθηκαν πρόσφυγες ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία, τὴν Καππαδοκία, τὴν Ἀνατολικὴ καὶ Βόρεια Θράκη, τὴ Γενὴ Σεχῆρ, τὸ Νέβ Σεχῆρ τοῦ Ἰκονίου, τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὰ περὶχωρὰ τῆς, ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐξείνιο Πόντο. Ἐνας ἐξάλλου ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς τοῦ Δήμου μας, ἡ Τρωάδα, θυμίζει ὅτι οἱ περισσότεροὶ κάτοικοί τῆς κατάγονται ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Δαρδανελίων καὶ τὴν Ἀρχαία Τροία. Μαζί τους ὅλοι αὐτοὶ οἱ πρόσφυγες ἔφεραν ὄχι μόνον τὰ εἰκονίσματα, ἀλλὰ καὶ τὶς ζωντανὲς μνῆμες καὶ τοὺς θρύλους γιὰ τὴν Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τὸν Πατριάρχῃ τῆς Ρωμοσύνης. Μίλησαν στὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια τους γιὰ τὴ Ἁγία Σοφία, τὸ Μέγα Μοναστήρι, τὸ Μαρτυρικὸ Φανάρι ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ ἀγιάσματα τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν καὶ τοῦ Μπαλονκλῆ. Ἀκούσματα ζωντανὰ τῶν αἰώνων καὶ ὁράματα τῆς Ρωμοσύνης.

Ἐπάρχει ὁμως καὶ ἕνας ἄλλος λόγος πὸν συν-

δέει τή δυτική Θεσσαλονίκη με τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ἐδῶ καὶ 25 χρόνια τὴν περιοχὴ ποιμαίνει ὁ σεβαστὸς μας δεσπότης, ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος, ποὺ ἔχει σπουδάσει στὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης καὶ ἔχει προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του καὶ στὸ Φανάρι. Ἀπὸ ἐκεῖνον ἔχουμε ἀκούσει γιὰ τοὺς μεγάλους προκατόχους σας Ἀθηναγόρα καὶ Δημήτριον τὸν ἀπλὸν καὶ σεβάσμιον. Ἐκεῖνος μας ἔχει ἐμπνεύσει τὸ σεβασμὸ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνον.

Κατόπιν ὁ κ. Χατζησάββας ἀναφέρθηκε στὶς περιβαλλοντικές, κοινωνικές καὶ εἰρηνικές πρωτοβουλίες τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου προσφέροντάς του τὸ κλειδί τῆς πόλης καὶ ἀνακηρύσσοντας τὸν Ἐπίτιμον Δημότη τῆς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Διονύσιος κάνοντας πρόποση κατὰ τὸ ἐπίσημο πρόγευμα εἶπε καὶ τὰ ἀκόλουθα:

Ἡ διέλευσή σας ἀπὸ τὴν ταπεινὴ μας Μητρόπολη, ἰσχνὴ χρονικῶς, ἄδικος συναισθηματικῶς, παρὰ ταῦτα, ἀποτελεῖ στιγμὴν ἀνεξίτηλη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς, στὶς ψυχές καὶ καρδιές ὄλων μας. Δὲν εἶστε ἕνας ἀπλὸς Πατριάρχης. Εἶστε ἕνας ρηξικέλευθος ἡγέτης ποὺ τέμνει νέους δρόμους στὴν πορεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶστε ὁ κομιστὴς τῆς μοναδικῆς πλέον προτάσεως ζωῆς ποὺ ἀπέμεινε στὸν δύστηνον τοῦτον κόσμον, τὸν πλάνητα καὶ ἀνέστιον. Γι' αὐτὸ ἡ πλημμυρίδα. Γι' αὐτὸ τὰ ΩΣΑΝΝΑ, γι' αὐτὸ οἱ ἰαχές καὶ τὰ ΔΟΞΑ. Προσευχόμεθα, ἡ πορεία σας καὶ μαζί με σὰς ὄλων μας γὰ εἶναι εὐδῖος καὶ εὐλογημένη ἀπὸ Θεοῦ.

Στὴν προσλαλιά του στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Νεαπόλεως ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Παν. Ἀρχιμανδρίτης Βαρνάβας Τύρης τόνισε:

Εὐγνωμοσύνης ἐγκώμιον στοὺς κτήτορες αὐτῆς τῆς πόλεως ποὺ πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Μ. Ἀσία μᾶς μίλησαν γιὰ τὴν λαμπρὴ τοῦ Φαναρίου ἱστορία. Καὶ μετὰ τὴν προγονικὴ τους σοφία στάλαξαν στὶς παιδικές τότε ψυχές μας τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ γιὰ τὸ Σεπτὸ τῆς Οἰκουμένης Κέντρο· ποὺ περίτεχνα ζωγράφισαν τὸν θρόνον καθὼς στὰ ὕγρα τους μάτια μαντεύαμε τὴν νοσταλγία κατὰ ἀκαθόριστα μεγάλων καὶ ἐκπληκτικῶν ὥραϊον.

Στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ ὁ Παναγιώτατος μετὰ τὸ

πέρας τῆς Δοξολογίας εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

Θεωροῦμεν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ τὸ ὅτι σήμερον τὰ βήματα τῆς ἡμετέρας Μετριότητος ὠδηγήθησαν, θεία κατανεύσει, εἰς συνάντησιν ὑμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελεῖτε τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησιασμα, καὶ δι' ὑμῶν ὄλον τοῦ φιλοχρίστου πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, καὶ μάλιστα εἰς κοινήν Προσευχὴν καὶ Δοξολογίαν ἐν εὐκτηρίῳ οἴκῳ τιμωμένῳ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν Ἁγίοις Μεγαλομάρτυρος ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποῖου τιμᾶται καὶ ὁ ἐν Φαναρίῳ Πάνσεπτος Πατριαρχικὸς ἡμῶν Ναός. Λαμπρὰ, λοιπόν, ἀναφέρεται εὐκαιρία ἵνα ἀναπέμποντες δοξολογίαν πρὸς τὸν Κύριον, εὐχαριστήσωμεν τὸν Ἅγιον καὶ ζητήσωμεν καὶ τὴν αὐτοῦ μεσιτείαν, διότι ὁ Ἅγιος Γεώργιος παρηγορεῖ πλῆθος λαῶν, περιφρουρεῖ τὴν πίστιν, βοηθεῖ τοὺς πιστοὺς καὶ τιμᾶται ὑπ' αὐτῶν ἐν ναοῖς, εὐκτηρίοις καὶ εἰκονοστασίοις, ὅπου ὑπάρχει Ὁρθοδοξία.

Τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὸ χριστεπώνυμον τῆς Νεαπόλεως πλήρωμα ηὔξηθη καὶ ἐπρόκοψεν. Κατοικίαι ἐνέπλησαν τοὺς ἀγρούς καὶ ὁδοὶ συνέδεσαν διὰ τῶν εὐθειῶν τῶν τὸ φυσικὸν ἀνάγλυφον τῆς περιοχῆς. Δυσχερεῖς περιόδους προσαρμογῆς διεδέχθη τὸ παρὸν συγκρότημα τῆς πρὸς Δύσιν τῆς Θεσσαλονίκης πόλεως, πόλις ἐν πόλει, πλῆθος ἐν πλῆθει. Ναοὶ καὶ ἀγίασματα, σχολεῖα καὶ κέντρα πολιτισμοῦ, ἀγοραὶ καὶ διοικητήρια, χῶροι ἀναφυγῆς καὶ στοχασμοῦ, ἤδη ἐπιφέρουν νεοφανῆ κοινωνικὴν συνοχὴν. Ἡ περιφέρεια ἐπιφανοῦς πόλεως, τὰ αὐτὰ ἔχονσα δικαιώματα πρὸς ἕνα καλύτερον βίον, ἐξάπτει τὴν δημιουργικότητα τῶν κατοίκων καὶ προκαλεῖ αἰσίους διὰ τὴν ἐπαύριον οἰωνούς.

Τόπος προσφύγων ἐκ παλαιοῦ καὶ προσφάτως, τόπος ξενιτειᾶς καὶ πατρῶων ἀναμνήσεων, ἤδη μεταβάλλεται ραγδαίως εἰς νέαν καὶ πολυφίλητον πατρίδα, βάσιν κάθε ἀναπτύξεως.

Δι' αὐτὸ, τέκνα ἐν Κυρίῳ, συναθροισθέντα ἐν τῷ λαμπρῷ τούτῳ εὐκτηρίῳ, ἀγαπάτε τοὺς ἐν δυστυχίᾳ ξεριζωθέντας συνανθρώπους ἡμῶν, ὁμογενεῖς ἢ ἀλλογενεῖς, ὁμογλώσσους καὶ ἀλλογλώσσους, καλῶς ποιεῖτε καὶ εὐεργετεῖτε αὐτούς, ὡς ὁ Θεὸς εὐηργέτησεν ὑμᾶς καὶ ηὐλόγησε τοὺς κόπους σας.

Κατά την διέλευσή του από την Ί. Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, ο Παναγιώτατος επισκέφθηκε τὸ νεόδμητο Νοσοκομείο Παπανικολάου, ὅπου εὐλόγησε τοὺς νοσηλευομένους ἀσθενεῖς λέγοντας:

*Συμμετέχοντες εἰς τὸν πόνον σας, σὰς φέρομεν τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν ἰδικὴν μας πατρικὴν καὶ Πατριαρχικὴν εὐλογίαν καὶ εὐχὴν, δεόμενοι τοῦ Κυρίου νὰ χαρίσῃ εἰς ὅλους σας τὴν ποθητὴν υἰεῖαν, διὰ νὰ ἐργάζεσθε τὸ ἀγαθόν, εἰς πνευματικὴν καὶ ὑλικὴν ὠφέλειαν ἰδικὴν σας καὶ τῶν γύρω σας καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ. Ἡ εὐχὴ καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν Θεῖαν Πρόνοιαν, μετὰ τῆς εὐχαριστίας καὶ τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ δι' ὅλα ὅσα χαρισμάτια ἢ λυπηρὰ ἢ ἀγαθότης Του ἐπιτρέπει πρὸς τὸ καλὸν μας, εἶναι ἀπὸ τὰ ἀποτελεσματικώτερα φάρμακα. Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν θέλει τὴν ἀσθενεῖάν μας, δι' αὐτὸ περιήρατο καὶ ἐθεράπευε τοὺς ἀσθενεῖς. Ὅμως ἐνίοτε τὴν ἐπιτρέπει, δι' οὓς λόγους Αὐτὸς γνωρίζει, πάντοτε ὁμως μὲ ἀγάπην. Τὸν παρακαλοῦμεν θεομῶς νὰ δεῖξῃ τὴν ἀγάπην Του διὰ τῆς θεραπείας ὅλων τῶν ἀσθενειῶν σας. **

Στὴν Ί. Μονὴ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χορτιάτη τὴν Α.Θ.Π. προσφώνησε ἡ Καθηγουμένη Χριστοδούλη μοναχὴ, ὑπέμνησε τὴν ἐπίσκεψιν τὸ θέρος τοῦ 1963 τοῦ ἀείμνηστου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα στὸν χῶρο τῶν ἐκκλησιῶν κατασκηνώσεων. Μετὰ ἀπὸ 36 ἔτη ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἐπισκέπτεται τὴν Ί. Μονὴν πλέον Μεταμορφώσεως.

Ἀναρωτιέμαι, πῶς ἐπεφύλαξε ὁ Κύριος τοιαύτη εὐλογία στὸ Κοινόβιό μας καὶ ξετυλίγονται στὴν σκέψη μου τὰ λόγια τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου, «ὅτι εἴμαστε ἕνας μικρὸς λαὸς, ἀλλὰ ἕνας λαὸς τοῦ παραμυθιοῦ». Πράγματι στὰ παραμύθια καταφεύγαμε, ὡσὰν θέλαμε νὰ παρηγορηθοῦμε γιὰ τὰ λάθη καὶ τὶς δύσκολες στιγμὲς μας, ἀλλὰ καὶ νὰ πάρουμε δύναμι καὶ κουράγιο γιὰ τὸν δρόμο τῆς Ρωμοσύνης. Μὲ τὰ παραμύθια λοιπὸν γιὰ τὸ Γένος καὶ τὴν Πόλι, μεγάλωσα κι ἐγώ, διότι ἡ καταγωγὴ τῶν γονέων μου ἔλκει ἐκ τῆς Βασιλίδος. Καὶ καθὼς ἡ Συμβασιλεύουσα εὐ-

ρίσκεται ἐν ἀρρήκτῳ συνδέσμῳ μετὰ τῆς Βασιλευούσης, αἱ καρδίαι ὅλων μας εἶναι στραμμέναι στὴν πόλι τῶν Θρύλων καὶ τῶν Παραδόσεων, τοῦ Μαρτυρίου καὶ τῆς Μαρτυρίας. Καὶ προσευχόμεθα στὴν Ὑπέρομο Στρατηγὸν, τὴν Κυρία Θεοτόκον, τὴν Χώρα τοῦ Ἀχωρήτου, νὰ παραμυθῇ καὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ τοὺς φυλάσσοντας Θεομοτύλας, τοὺς ὀλίγους ἀριθμητικῶς, ἀλλὰ πολυπληθεῖς εἰς τοὺς ἀγῶνας.

Ἀπὸ τὴν Ί. Μονὴ διακονοῦν μονάζουσες στὴν Ί. Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς Μπαλουκλῆ στὴν Κωνσταντινούπολη.

Στὴν Ί. Μητρόπολη Λαγκαδᾶ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Τρίτης 1 Ἰουνίου ἦταν ἀφιερωμένο στὴν Ί. Μητρόπολη Λαγκαδᾶ. Ἐκεῖ οἱ δύο Προκαθημένοι μὲ τὶς συνοδείες τους ἔφθασαν τὸ ἀπόγευμα στίς 6.00. Ἡ ἐπίσημη ὑποδοχὴ ἔγινε στὴν κεντρικὴ πλατεία τοῦ Λαγκαδᾶ, τοῦ ὁποῦ το Ἐπισημὸν Συμβούλιο τὸν ἀνακήρυξε Ἐπίτιμο Δημότη καὶ ἀποφάσισε νὰ τοῦ ἐπιδώσει τὸ χρυσὸ κλειδί τῆς πόλεως. Κατόπιν ἐψάλη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ί. Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψιν στὸ Ἐπισκοπεῖο καὶ τὴν Ί. Μονὴ Ἁγίου Βασιλείου – «Βασιλειάδα». Νέοι τῆς Ί. Μητροπόλεως ὑποδέχθηκαν τὸν Παναγιώτατο πάνω σὲ μοτοσυκλέττες μὲ ἐκκλησιαστικὲς σημαῖες μὲ τὸν Δικέφαλο Ἄετό. Τὸ βράδυ παρατέθηκε ἐπίσημο γεῦμα στὴν Ί. Μονὴ Ἁγ. Τριάδος Πέντε Βρυσῶν.

Προσφωνώντας τὸν Παναγιώτατο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδων εἶπε χαρακτηριστικά:

Περικοσμούμενος ὑπὸ πολλαπλῶν παρὰ Θεοῦ χαρισμάτων, Παναγιώτατε, καὶ λιπαρὰν Ἱεροκανονικὴν κατάρτισιν κατέχων, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν θεολογικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων ἐπιδέξιός χειριστῆς ἀναγνωριζόμενος, ἀποτελεῖτε Κεφάλαιον, μάλιστα ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις, ἐν οἷς ἡ Μήτηρ ἡμῶν Ἐκκλησία καλεῖται νὰ προσλάβῃ τὴν Ἱστορίαν μὲ ἀκένωτον κένωσιν.

Καθὼς ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος αἰσθάνεται ὅτι ἐνηλικιώθη, ἀγνοεῖ τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν ἰδικὴν του ἱστορίαν, βλέπει τὸν κόσμον μὲ δέος καὶ τὸν φοβεῖται περισσότερο ἀπὸ τὸν Θε-

όν, όλισθαίνει δέ τήν άπονεύρωσι και τήν άπονεύρωσι τής πίστεως. Ό παρατηρούμενος άναδασμός εις τās πνευματικās άξίαι, ή άλλαγή του χάρτου του πνευματικού δρομολογίου, ή μεταφορά του κέντρου τών άποφάσεων από τον ούρανόν εις τήν γήν, ιδού τά λυπηρά.

Όντως ή άπώλεια του ύπερβατικού κέντρου ώς καθοριστικού μεγέθους τής ανθρωπίνης ζωής, έν συνδυασμῶ με τήν γεωτροπικήν στροφήν του ανθρώπου, καθιστά άναγκαϊόν νά αισθανθῆ ή Έκκλησία τήν γόνυμιον όδύνην τής δημιουργικής παρεμβάσεως με όπλον τήν ζωτικήν και ζωοπάροχον δύναμιν του Αγίου Πνεύματος, τήν άπαρχάρακτον διακραταίωσι του αιώνιου, έχουσα τήν δεκτικότητα δι' επίνευσιν τής πανσθενούς χάριτος του Αγίου Πνεύματος, δύναται νά ἴδῃ θετικῶς και τήν σημερινήν μορφήν του κόσμου.

Και ή πρωτοβουλία διὰ τον συντονισμόν όλων τών διεργασιών αυτών άνήκει εις Υμᾶς, Παναγιώτατε, γνωστοῦ όντος ότι και σοφίαν έχετε και σύνεσιν διαθέτετε, οὐ μὴν αλλά και τόλμαν Ίωσήφ.

Παρέμβασις με σκοπόν νά σωθῆ ό κόσμος με τήν μεσολάβησιν τής Έκκλησίας είναι ή μόνη έπιλογή, αλλά και ή μόνη προσδοκία, άφοῦ ή καινότητα άνήκει εις τήν οικονομικήν έκφανσιν τής Αγίας Τριάδος, δηλαδή είναι τάξις σωτηριολογική.

Στήν άντιφώνησή του ό Παναγιώτατος μεταξὺ άλλων άνέφερε:

Είς πᾶσαν χαράν και εις πᾶσαν εὐλογίαν και δωρεάν του Θεοῦ προς ήμᾶς όφείλομεν νά ευχαριστῶμεν και νά δοξολογῶμεν Αὐτόν μετ' ευγνωμοσύνης, διότι ή ευγνωμοσύνη άποτελεῖ μίαν τών ευγενεστέρων άρετῶν. Μάλιστα δέ οί Άγιοι ευχαριστοῦν τον Θεόν και διὰ τὰ νομιζόμενα δεινά, διότι γνωρίζουν ότι ή αγάπη του Θεοῦ, ή όποία τὰ επιτρέπει, δύναται νά τὰ μεταβάλῃ εις αίτίαν ώφελείας αυτών. Λέγει σχετικῶς ό Απόστολος Παῦλος, ότι διὰ τους αγαπῶντας τον Θεόν όλα συνεργοῦν εις τό αγαθόν και ότι δι' όλα πρέπει νά ευχαριστοῦμεν τον Θεόν.

Εἶναι ἀληθῶς αναρίθμητοι αἱ δωρεαί του Θεοῦ προς ήμᾶς, τὰ τέκνα και πλάσματά Του. Μερικās άπολαμβάνομεν ἤδη και άλλας έλπίζομεν νά άπολαμβάνομεν εις τό αιώνιον μέλλον. Έάν σκεφθῶμεν τό μέρος αυτών, τό όποιον δύναται νά συλλάβῃ ό νοῦς μας, θα έκπλαγῶμεν από τό

πλήθος και τήν ωραιότητα και τήν άξίαν αυτών. Εἶναι ή ζωή μας, ή όποία μᾶς παρέχει τόσας δυνατότητας. Εἶναι ή άποκάλυψις τής όδοῦ προς τήν επίγειον και τήν έπουράνιον μακαριότητα και ευδαιμονίαν, τήν όποίαν μᾶς άπεκάλυψε διὰ τῶν Προφητῶν και τῶν Αγίων και διὰ του ενανθρωπήσαντος Υἱοῦ και Λόγου Αὐτοῦ, ώστε νά μη πλανώμεθα εις επικινδύνους δι' ήμᾶς άτραπούς. Εἶναι ή συγχώρησις τῶν άμαρτιῶν μας και ή επούλωσις τῶν ψυχικῶν και σωματικῶν τραυμάτων μας, τὰ όποία προκαλοῦμεν εις τον εαυτόν μας από άπροσεξίαν ή παρόσυρσιν εις τό κακόν. Εἶναι ή χαρά και ή ευχαρίστησις με τήν όποίαν συνοδεύει όλες τās αγαθās και φυσικās πράξεις τής ανθρωπίνης ύπάρξεως. Η χαρά τής τροφής, του ήλίου, τής θαλάσσης, του βουνου, αλλά και ή χαρά τής αγάπης, τής καλωσύνης, τής αδελφωσύνης, τής συναντήσεως με τον άλλον, ή χαρά τής οικογενείας, τής μαθήσεως, τής δημιουργίας.

Υπεράνω δέ όλων τῶν ευχαριστήσεων ευρίσκειται ή χαρά τής γνωριμίας Αὐτοῦ του ίδιου του Θεοῦ έν τῷ προσώπῳ του σαρκωθέντος Υἱοῦ και Λόγου Αὐτοῦ, τό κάλλος και ή ωραιότης του Όποίου είναι έκθαμβωτική.

Άλλά τό πλέον ωραϊόν είναι ότι ό χορηγός όλων τῶν αγαθῶν συνώδευσε και αυτήν ταύτην τήν ευχαριστίαν και τήν δοξολογίαν Αὐτοῦ με βαθείαν έσωτερικήν χαράν και ίκανοποίησιν, ώστε εκείνος ό όποῖος ευχαριστεῖ νά διπλασιάξῃ τήν χαράν του.

Εἶναι, λοιπόν, ευγενική πράξις ή ευχαριστία, άλλ' έν ταῦτῳ και χαρομόσυνος και χαροποιός. Τελικῶς δέ ουδεμία ύπάρχει αγαθή πράξις, ή όποία νά μη προκαλῆ μεγάλην χαράν εις εκείνον, ό όποῖος με καθαράν καρδίαν και αγάπην προς τον Θεόν και τον συνάνθρωπον πράττει αυτήν.

Στήν Ί. Μητρόπολη Ίερισσοῦ, Αγίου Όρους και Άρδαμερίου

Τήν Τετάρτη 2 Ίουνίου ή Α.Θ.Π. επισκέφθηκε τήν Ί. Μητρόπολη Ίερισσοῦ, Αγίου Όρους και Άρδαμερίου. Μετά τήν ύποδοχή Ί. Κλήρου και Λαοῦ με επικεφαλῆς τίς τοπικές άρχές στήν κεντρική πλατεία Άρναίας, έψάλῃ Δοξολογία στον Μητροπολιτικό Ί. Ναό Αγίου Στεφάνου και έγινε

ή ακολουθία τῶν θυρανοιξίων τοῦ θαυμάσια ἀγιογραφημένου Μητροπολιτικοῦ παρεκκλησίου, ὅπου ἔχει ἰστορηθεῖ καὶ ἡ Βασιλεύουσα μὲ τὸν τελευταῖο μάρτυρα Αὐτοκράτορα καὶ ὑπερασπιστὴ τῆς Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Στὸν Ἱ. Ναὸ Παμμερίστων Ταξιαρχῶν Παλαιοχωρίου ὁ Παναγιώτατος ἔκανε τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ Γ'. Τὸ μεσημέρι παρατέθηκε ἐπίσημο πρόγευμα στὸ κέντρο «Ἐλβετία».

Τὸ ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου δόθηκε τιμητικὰ στὴν πλατεία πρὸ τοῦ Δημαρχείου τῆς Ἀρναίας. Ἐπίσης μὲ ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐπιδόθηκε τὸ χρυσὸ κλειδί τῆς πόλεως. Ὁ Δήμαρχος Ἀρναίας εἶπε στὸν Παναγιώτατο:

Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀρναίας μὲ τὴν μὲ ἀρ. 61/99 ὁμόφωνη ἀπόφασή του, θέλοντας νὰ ἔχει ζωντανὴ τὴ παρουσία Σας καθημερινά, ὀνόμασε τὴν πρὸ τοῦ Δημαρχείου πλατεία, ὡς πλατεία τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου τοῦ Α', ἡ πλάκα τῆς ὁποίας τέθηκε ἤδη στὸ κτίριο τοῦ Δημαρχείου μας καὶ ἀναμένει τὴν εὐλογία Σας. Παράλληλα μὲ τὴν ἴδια ἀπόφαση ὄρισε ἐμένα ὡς ἐντολοδόχο καὶ σὰς παραδίνω τὸ χρυσὸ κλειδί αὐτῆς τῆς πόλης μὲ τὴν ὑποσημείωση ὅτι ὑπῆρξαμε φειδωλοὶ στὴ χορήγησή του καὶ εἴσθε ὁ πρῶτος στὸν ὁποῖο παραδίνουμε τὸ κλειδί αὐτὸ ὡς τὸν ἀνώτατο πνευματικὸ μας πατέρα καὶ Πατριάρχη τοῦ Γένους μας.

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς ἐξῆρε τὴ σημασία τῆς πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως:

Συνδέεται ὁ θρόνος Σας μὲ ἱστορίαν αἰώνων πολλῶν, ἱστορίαν μεγάλης δόξης ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἀγίων δακρύων. Διῆλθεν ὁ θρόνος Σας διὰ τρικυμιῶν καὶ λαϊλάπων ἀλλὰ ὑψοῦται ἀσινής, ἀκέραιος, περισσότερον δοξασμένος παρὰ ποτέ. Ὁ τίτλος Πατριάρχης κάμνει τὰς καρδίας μας νὰ ριγοῦν, διότι εἶναι ἡ πεμπουσία τῆς λαμπρότητος τοῦ Γένους μας».

Σὲ ἐμπεριστατωμένη ὀμιλία του ὁ ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Πάχτας ἀνέφερε, μεταξύ ἄλλων, ἐξαίροντας τὴν ἀγαστὴ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας στὴν περιοχὴ τὰ ἐξῆς:

Δίπλα μας, πολὺ κοντὰ μας, ἡ περιώνυμη Ἀθωνικὴ Μοναστικὴ Πολιτεία, ὁ οὐρανομήκης Ἄθως

μὲ τὴν σκιά του, σκεπάζει, παρηγορεῖ καὶ καθοδηγεῖ μὲ τὸ μῆνυμά του τὸν γειτνιάζοντα λαό, φυλάσσοντας στοὺς κόλπους του τὴν ἱερὴ παρακαταθήκη τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, κατὰ πρὸς μεταλαμπαδεύτηκε στὴν εὐρύτερη τοῦ Ἄθω περιοχῆ, πρὸς σήμερον ζεῖ μὴ ξεχωριστὴ μέρα μὲ τὸν ἱστορικὸ ἐρχομὸ Σας.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνηση διαζωγραφίζεται στὰ πρόσωπα ὄλων μας, νὰ Σὰς καλωσορίζουμε στὴν ἐνδοξὴ γῆ τῶν πατέρων μας, σὲ συνδυασμὸ μάλιστα μὲ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου τῆς Ἐπαρχίας.

Τὸ κτίριο τοῦτο φιλοδοξεῖ νὰ εἶναι τὸ κόσμημα τῆς περιοχῆς καὶ συγχρόνως πνευματικὸ κέντρο ἀναφορᾶς τῶν κατοίκων, ἀφοῦ κατὰ κοινὴ ὁμολογία ἡ ὀρθόδοξη πίστις εἶναι βαθιὰ ριζωμένη, ὅπως εἶπα, στὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ μάλιστα στὸν λαὸ τῆς Χαλκιδικῆς.

Θέλω προσωπικὰ νὰ Σὰς διαβεβαιώσω ὅτι ὡς γόνος αὐτῆς τῆς περιοχῆς, στὰ πλαίσια τῆς ὅλης κυβερνητικῆς πολιτικῆς ταπεινὰ στηρίζω τὶς προσπάθειες τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Νικοδήμου, νὰ βροῖσκειται κοντὰ στὸ λαό, νὰ ὑπηρετεῖ τὶς πνευματικὲς του ἀνάγκες.

Καὶ ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Νικόδημος εἶπε σὲ ἐμπνευσμένο λόγο του:

Ἡ εὐλογητὴ ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῶν Παναγιότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ σήμερον εἰς τὸν χώρον τῆς Χαλκιδικῆς, μᾶς ἔδωκε τὴν δύναμιν καὶ τὴν παρηγοσίαν τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς προσοχῆς εἰς τὴν Μαρτυρικὴν Ἱστορίαν καὶ τὴν προσφορὰν τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, τὴν ὁποῖαν ἐνσαρκώνει ἡ Μαρτυρικὴ Πόλις τοῦ Γένους, ἐν ἧ ἡ Καθέδρα τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας.

Ἔσχομεν γὰρ τοῦ Μαρτυρίου τὴν μνήμην. Εἶδομεν αὐτοῦ τὸν τύπον. Ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου χαρμολύπης τῆς Ἐσταυρωμένης Δόξης. Ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου τρυφῆς τῆς ἐν Χριστῷ καυχῆσεως. Ἐθανμάσαμεν τὸ ἀδούλωτον τοῦ Γένους, τὴν παρηγοσίαν τῆς ἀντοχῆς. Ἐλάβομεν τὰ Μηνύματα τῆς τόλμης καὶ τῆς ἀρετῆς τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ἡρώων. Ἠκροάσθημεν τοὺς ἤχους τῶν Σημάντρων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, μέσα εἰς τὴν διαχρονικὴν πορείαν τῆς Μαρτυρικῆς Πό-

λεως. ἤκούσαμεν τοὺς γλυκεῖς ἤχους τῆς ἀκενώτου Ὁρθοδόξου ὑμολογίας καὶ τῆς ἀκραιφνοῦς θεολογίας τοῦ Δόγματος καὶ τοῦ Ἦθους καὶ τῆς Δόξης τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἐν τῇ Πόλει καὶ ἐκ τῆς Πόλεως ἐναρμονισθέντας καὶ ἐκφρασθέντας. Ἐγεύθημεν τῆς Μαρτυρίας τῶν Σεπτῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν Τοπικῶν, τῶν ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συγκροτηθειῶν καὶ ἐρημνευσαμένων τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ θέσμιμα τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Πίστεως καὶ Εὐσεβείας. Ἐκοινωνήσαμεν τῆς Βυζαντινῆς Λειτουργικῆς μεγαλοπρεπείας τῆς ἀνατάσεως τῶν ψυχῶν εἰς τὸν θρόνον τῆς Παναγίας Τριάδος. Ἦσθάνθημεν τὴν παρουσία τῆς Παναγίας τῆς Δακρυρροοῦσης τῆς Ἀλώσεως, τῆς Παμμακαριστοῦ Θεοτόκου καὶ Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, νὰ σκέπη καὶ νὰ φρουρῇ τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ τῆς Πίστεως, ὡς τότε συνοδεύουσα τὸν Υἱὸν τῆς εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Γολγοθᾶ. Ἐνεπλήσθημεν τῆς μακαρίας ἐλπίδος καὶ τῆς προσδοκίας τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν Ἀνάστασιν κατηξιωμένης. Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις, ἐδιδάχθημεν ἐν τῇ πράξει, τὸ μυστικὸν τῆς ἀσκήσεως, νὰ ὑποκλινώμεθα, ἐν σιγῇ καὶ σιωπῇ, πρὸ τοῦ ἀκαταλήπτου τούτου Μυστηρίου τοῦ Μαρτυρίου, τῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς προσμονῆς.

Καὶ δοξάζαμεν τὸν Κύριον καὶ ὑμολογοῦμεν τὴν Κυρίαν Θεοτόκον, ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἐν ἀντιπαραβολῇ, ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πατριαρχικῆς Ἐπισκέψεως, καὶ νῦν ἐν τῷ πορευθῆναι ἡμᾶς ὑπὸ τὴν λάμπριν τῆς φρουκτωρίας τοῦ Φαναρίου τῆς Πόλεως, εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐνότητος τῆς Πίστεως, τῆς κοινωρίας τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ συνδέσμου τῆς Εἰρήνης, παραμένοντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ βιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Ὑπὸ αὐτὰ τὰ αἰσθήματα καὶ συναισθήματα μεταρσιωμένοι, κοινωνοὶ γενόμενοι καὶ μάρτυρες τῶν Μηνυμάτων καὶ τῶν Βιωμάτων καὶ τῶν Παθημάτων τῆς Μαρτυρικῆς Πόλεως καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἅτινα ἀνενέωσε καὶ ἐστερέωσε εἰς τὴν μνήμην καὶ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὴν ζωὴν μας ἡ Πατριαρχικὴ Ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς Κορυφῆς, Παναγιώτατε, «καυχώμεθα ὄντως ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ

θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχνηται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου (Ρωμ. ε' 2 - 5).

Ταύτην τὴν ἐλπίδα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἐν ὑπομονῇ εἰς τὰς θλίψεις καὶ τὰς δοκιμασίας, προσφέρει ἀπὸ αἰῶνας ὁ ἱερός Φρουκτωρός τοῦ Φαναρίου τῆς Πόλεως καὶ παρηγορεῖ τὰς Ἐκκλησίας κατὰ τόπους, εἰς τὰς θλίψεις καὶ τὰς δοκιμασίας. Καὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα ἠσθάνθημεν σήμερον καὶ παρελάβομεν ἀπὸ τὴν καρδίαν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Σεπτοῦ ἡμῶν Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ ἱεροῦ Φρουκτωροῦ τοῦ Φαναρίου, αἰχρόντος τὸν Σταυρὸν καὶ ὀδηγοῦντος τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ εἰς νομὰς σωτηρίους.

Στὴν ὁμιλία του στὸν Καθεδρικό Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Ἀρναίας ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

Εὐχαριστίαν καὶ δοξολογίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ, διότι ἠξιώθημεν νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν μικρὰν μὲν ὡς πρὸς τὸν πληθυσμὸν, μεγάλην ὅμως ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴν παρουσίαν, κοιμῶπολιν τῆς Ἀρναίας. Αὕτη ἀποτελοῦσα κέντρον ἐκκλησιαστικὸν καὶ πολιτικὸν τῆς περιφερείας καυχᾶται διὰ τὴν προσήλωσιν αὐτῆς εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους καὶ χαίρει, διότι ἀποτελεῖ σταθμὸν προσβάσεως εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦ Ἄθωνος, ὑπὸ τὴν σκιὰν οἰονεῖ τοῦ ὁποίου ζῆ ὀλόκληρος ἡ Μητροπολις αὕτη τῆς Ἱερουσσοῦ καὶ τῆς Ἀρναίας. Καὶ αὐτὸς ὁ Ναὸς εἰς τὸν ὁποῖον τελεῖται ἡ σῦναξις αὕτη τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ τιμώμενος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ πυρὴν οὗτος τῆς πόλεώς σας ἔχει τὴν ἀρχὴν εἰς μετόχιον τῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ Ἁγίου σεμννομένης Ἱερᾶς Ἀγιορειτικῆς Μονῆς τοῦ Κασταμονίτου. Ἀλλὰ καὶ ἐξωκκλήσια ἀπετέλουν κτήματα Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ δι' αὐτῶν συνετηρεῖτο ἡ πίστις τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς δυσχεμερούς χρόνους. Καυχᾶται δὲ ἡ ἐπαρχία αὕτη διὰ τὸν ὅσιον Μητροφάνην τὸν ἀσκητὴν, τῆς Μικρᾶς Ἀγίας Ἄννης, καὶ προσφάτως διὰ τὸν ἐπίσοφια καὶ ἀρετῇ διάσημον ἐπίσκοπον αὐτῆς, τὸν ἀοίδιμον Σωκράτην, τοῦ ὁποίου μάλιστα ἡ προτομὴ δικαίως ἔχει ἀνιδρυθῆ εἰς τὸν περιβόλον τοῦ Ἱεροῦ τούτου Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ. Ἀλλ' ἡ δόξα

της ἐπαρχίας ταύτης δὲν ἀνάγεται μόνον εἰς τὸ παλαιὸν καὶ τὸ πρόσφατον χριστιανικὸν αὐτῆς παρελθόν. Θὰ ἦτο μεγάλη παράλειψις ἂν δὲν ἐστρέφομεν τὸν λόγον πρὸς τὴν δόξαν τῆς περιοχῆς αὐτῆς, τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος καὶ παντὸς τοῦ κόσμου, τὸν μέγιστον τῆς ἀρχαιότητος φιλόσοφον, τὸν διδάσκαλον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τὸν εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην μετ' ἐγκωμίων μνημονευόμενον Ἀριστοτέλην. Τὰ ἐρεῖπια καὶ τὰ τεῖχη τῆς γενετήρας αὐτοῦ, ἡ νέα κωμόπολις ἢ φέρουσα τὸ ὄνομα τῶν ἀρχαίων Σταγείρων, τὸ ἀγαλμὰ του εἰς περιφανεστάτην θέσιν τῆς ὁδοῦ Ἀρναίας - Ἱερισσοῦ - Ἀγίου Ὁρους διακονοῦν τὴν παρουσίαν του εἰς τὸν χῶρον αὐτόν. Ἡ φιλοσοφία του ἀπετέλεσεν ὄχι μόνον τῆς θύραθεν φιλοσοφίας πηγὴν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἐντῦφημα. Ἡ μορφή δ' αὐτοῦ μετ' ἄλλων σοφῶν τῆς ἀρχαιότητος, ὡς τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Σωκράτους, τοῦ Πλουτάρχου καὶ λοιπῶν, εἰκονίζεται εἰς τοὺς νάρθηκας τῶν Ὁρθοδόξων Βυζαντινῶν Ἐκκλησιῶν, διότι θεωροῦνται ὡς οἱ πρὸ Χριστοῦ Χριστιανοί, οἱ δέκται τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ σπερματικοῦ θείου λόγου, οἱ προφωτισταὶ τοῦ κόσμου καὶ πρόδρομοι τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταῦτα φέροντες εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν ἀναλογιζόμεθα τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος τῆς εὐσεβείας τοῦ λαοῦ τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας, μετὰ τὰ θαυμαστά πνευματικὰ ἰδρύματα καὶ ἱερὰ προσκνήματα, τῆς Μεγάλης Παναγίας παρὰ τὴν ὁμώνυμον κωμόπολιν, τῆς Ἁγίας Μαρίνης παρὰ τὴν Ρεντίναν, τοῦ τιμίου Προδρόμου παρὰ τὴν ὁμώνυμον κωμόπολιν καὶ τὰ ὑπὸ ἀνέγερσιν ἱερὰ μοναστήρια, τὸ ἀνδρῶν τοῦ Ἀγίου Χριστοφόρου καὶ τὸ γυναικείον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ δύο ἕτερα, ὡς πληροφοροῦμεθα, ὑπὸ σῆστασιν καὶ ἀνέγερσιν. Ἐκ τῶν συγχρόνων μεταβαίνοντες καὶ πάλιν εἰς τὰ παλαιά, ἃς ἀναμνησθῶμεν τῶν ἰχνῶν τῆς διαβάσεως τοῦ μεγίστου τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, καὶ τοῦ ἐν Ἀπολλωνία βήματος αὐτοῦ. Ἄς μνημονεύσωμεν τῶν εὐκλεῶν ὁσίων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης Μακαρίου ἐπισκόπου Ἱερισσοῦ, Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Ἀὔξεντιοῦ τοῦ Σταυροῦ, Γεωργίου τοῦ Γοματίου, Γεωργασίου ὁμοίως τοῦ Γοματίου καὶ τῆς ὁσίας Χαΐδως τοῦ

Στανουῦ, ἔτι δὲ καὶ τῆς νεομάρτυρος Ἀκυλίνης τῆς ἐν Ζαγκλιβερῶν καὶ τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος Σάββα τῶν Σταγείρων. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἃς στραφῆ εὐλαβῆς ἢ μνήμη ἡμῶν πρὸς τὸν ὄσιον Εὐθύμιον τὸν νέον τὸν ἐν Περιστεραῖς, ἔργον τῶν χειρῶν τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ περικαλλῆς βυζαντινὸς ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου τῆς κωμοπόλεως τῆς Περιστερᾶς, τὸ μόνον περιωθῆν κτίσμα τῆς ἐκεῖσε ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθείσης ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Μονῆς. Ἐκεῖ εὐρέθη πρὸ τινῶν ἐτῶν καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ καὶ τὰ χαριτόβρυτα τίμια λείψανα αὐτοῦ, πηγὴ θείων δωρεῶν διὰ τοὺς μετὰ πίστεως προσκυνοῦντας αὐτὰ πιστοῦς. Ὅντως χώρα ἁγίων ἢ ἐπαρχία σας, τόπος εὐλογημένος, γῆ ἀγαθὴ καὶ καρποφόρος, γεννήσασα ἁγίους μάρτυρας καὶ ὁσίους, ἱεράρχας καὶ δικαίους, νεομάρτυρας καὶ, ἀσφαλῶς, πλῆθος ἀνωνύμων καὶ ἀγνώστων, γνωστῶν δὲ εἰς τὸν Θεόν, ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Εἴθε διὰ πρεσβειῶν αὐτῶν, τοῦ Ἀγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, πρὸ πάντων δὲ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς φοβερᾶς καὶ κραταιᾶς προστασίας τοῦ Ἀγίου Ὁρους καὶ πάντων ἡμῶν, νὰ ἀξιωθῶμεν τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τούτων τέκνων τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Δράμας

Στὶς 6 τοῦ ἀπογεύματος ὁ Παναγιώτατος ἀφίχθηκε στὴν πόλη τῆς Δράμας, ὅπου τοῦ ἐπιφύλαξε θερμὴ ὑποδοχὴ Ἱ. Κληρὸς καὶ λαὸς μετ' ἐπικεφαλῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δράμας κ. Διονύσιο, τὸν Δήμαρχο τῆς πόλεως κ. Μαργαρίτη Τζίμα καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν λοιπῶν ἀρχῶν. Μετὰ τὴν ὑποδοχὴν στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς πόλεως, ἐψάλη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Δράμας καὶ οἱ δύο Προκαθημένοι ἐπισκέφθησαν τίς Ἱ. Μονές Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος καὶ Παναγίας Εἰκοσιφοινίσσης, ὅπου ἐψάλη δέση καὶ παρετέθη ἐπίσημο γεῦμα. Στὴν Ἱ. Μονὴ ἔγινε ἡ διανυκτέρευση.

Προσφωνῶντας τὸν Παναγιώτατο ὁ Δήμαρχος Δράμας κ. Τζίμας, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνεκήμενος Ἐπίτιμο Δημότη Δράμας, εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ τοῦ εὐδαιμονισμοῦ καὶ

τοῦ καταναλωτισμοῦ, τῶν τεχνολογικῶν ἐπιτευγμάτων καὶ τῆς μικροηλεκτρονικῆς, μιὰ ἐποχὴ δειλασμένη ἀπὸ τὴν οὐτοπία τῆς ἀνθρώπινης παντοδυναμίας, ἢ Ὁρθοδοξία εἶναι αὐτὴ πὺν δὲν παύει νὰ διατρανώνει τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου σὰν ἔμφυτης εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν αἰώνια μοναδικότητά του μέσα στὴν φιλόανθρωπη καὶ φιλόστοργη Πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Ἔχουμε μάθει νὰ μετροῦμε τὴ δύναμη ἐνὸς λαοῦ ἀπὸ τὴν ἰσχὺ τῶν ὄπλων. Ὅμως ἡ Ὁρθοδοξία διαθέτει δύναμη ἀνὰ τοὺς αἰῶνες ἀκατάβλητη, ἀκριβῶς γιατί εἶναι πνευματικὴ.

Κι ἐσεῖς, Παναγιώτατε, τὴν ἀσκεῖτε μὲ θάρρος, ἀποφασιστικότητα καὶ σύνεση. Οἱ λόγοι σας καὶ οἱ παραινέσεις σας, εἶναι πολύτιμη προσφορὰ στὴν ὑπόθεση ἐδραίωσης τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Εἰρήνης, τῆς Ἀγάπης, τῆς Οἰκολογικῆς ἰσορροπίας. Στοιχεῖα ἀπαραίτητα γιὰ νὰ βρεῖ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος τὸ δρόμο του καὶ νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὸν παραλογισμό, τὴν ὑπερβολή, τὸν ἀκόρεστο εὐδαιμονισμό, πὺν ἀπειλεῖ νὰ ὑποτάξει τὸ πνεῦμα στὴν ὕλη.

Τὸ πνεῦμα ὁμως, δὲν ὑποτάσσεται καὶ τελικὰ θριαμβεύει, ἀνατρέπει σαθρὲς θεωρητικὲς κατασκευές, διαλύει πλάνες. Ὑπάρχουν ἰδέες πὺν δοκιμάστηκαν καὶ ἀνθεξαν στὴ διαδρομὴ τοῦ χρόνου καὶ δικαιώθηκαν. Εἶναι οἱ ἰδέες πὺν προήλθαν ἀπὸ τὴ σύζευξη τοῦ πνεύματος τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ πρῶτο, μᾶς ἔμαθε τὴ δύναμη τῆς λογικῆς καὶ ἡ δεῦτερη, τὴ δύναμη τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης.

Σήμερα, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, χρειάζεται νὰ ἐπιταχύνουμε τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴν κρίση τῶν ἀξιών πὺν τόσα δεινὰ ἔχει ἐπισωρεύσει στὴν ἀνθρωπότητα. Ἐδῶ καθίσταται μοναδικὸς ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας πὺν ἐπωμίζεται μεγάλο μερίδιο τοῦ ἱστορικοῦ χρέους. Τὸ ἴδιο χρέος βέβαια βαρύνει καὶ τὴν πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ ἡγεσία.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Διονύσιος στὴν προσφώνησή του τόνισε:

Ἡ ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς Κορυφῆς εἰς Δράμιαν ἔρχεται νὰ ἐπιμαρτυρήσῃ τοὺς ἀρρήκτους, ἐν τῇ ἀγία ὀρθοδόξῳ πίστει, τῇ ὁμολογία καὶ τῇ μαρτυρία αὐτῆς, ὅλως ἰδιαίτερους ἀγίους δεσμούς, τοὺς ἀναγεγραμμένους εἰς τὰς δέλτους

τῆς ἰστορίας, τῆς τοπικῆς ταύτης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Ἱερὸν Κέντρον, τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον. Τοὺς δεσμούς τούτους ἐσφρηλάτησεν τὸ ἀνύστακτον ἐνδιαφέρον καὶ ἡ προστασία τῆς Μητρὸς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρὸς τὴν θυγατέρα Ἐκκλησίαν τῆς Δράμιας ἐν ἡμέραις δοκιμασίας καὶ ἐν ἡμέραις εὐφορίας καὶ προόδου.

Ὅλη αὐτὴ ἡ ἀνακύνκλις τῶν στοχασμῶν καὶ τῶν ἱερῶν συναισθημάτων ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως τὸ ἀξιολογικὸν βίωμα καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἀξιολογικὴν βεβαιότητα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἐκ τῆς Παραδόσεως καὶ τῆς Ἱστορίας. Ἡ ἀνεξιχνίαστος Θεία Βουλὴ καὶ Οἰκονομία, ἡ ὑπερβάλλουσα τοὺς σχηματισμούς τῆς Ἱστορίας, συνῆψε μὲ μυστηριώδη δεσμὸν ἀόρατον, τὴν Μητέρα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίαν μὲ τὴν ἱστορικὴν ταύτην ἐπαρχίαν, καθ' ὅσον Ἱεράρχαι θεόφρονες καὶ μορφαὶ φωτεινὰ κληρικῶν, αἴροντες τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγόν, ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου, διεφύλαξαν τὴν ἱερὰν τῆς Ἐκκλησίας παρακαταθήκην καὶ παράδοσιν καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτοσυνειδησίαν τοῦ φιλοχριστοῦ λαοῦ ἐν καιροῖς δυσχεμερίους.

Τὴν ἱερὰν ταύτην στιγμήν, τὴν ἐπίσημον καὶ ἐπιφανῆ, δι' ἐνοράσεως ἀναγνωρίζομεν τὰ ἐμφανῆ εἰσέτι ἴχνη τῆς ἐνταῦθα παρουσίας τῶν ὁσίων τούτων ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ, ἡ θεοφιλῆς δρᾶσις καὶ τὰ παθήματα ἀποτελοῦν διὰ τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, διὰ τὸν Ἀρχιερατικὸν καὶ Ἱερατικὸν διάκοσμον αὐτῆς καὶ διὰ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα κεφάλαιον ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν ἀνεκτίμητον καὶ κληρονομίαν τιμαλφῆ, ἡ ὁποία, μεταβιβαζομένη ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, διδάσκει καὶ φρονηματίζει καὶ προάγει καὶ ζωογονεῖ. Διότι ἡ ἐξέλιξις εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀληθινὴ πρόοδος ἐξαρτῶνται, κατὰ κύριον λόγον, ἀπὸ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἐμβάθυνσιν εἰς τὴν προγονικὴν πνευματικὴν κληρονομίαν, τὴν ὁποίαν παρελάβομεν.

Οὕτω πως ἀναζῆ τὸ λαμπρὸν παρελθόν, ζωογονεῖται τὸ παρὸν καὶ δημιουργεῖται τὸ μέλλον. Τὸ μέλλον τῆς τρίτης μετὰ Χριστὸν χιλιετίας. Καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς νέας αὐτῆς χιλιετίας εὐρίσκει εἰς τὸ πηδάλιον τῆς Πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολῆς τὴν χαρισματικὴν προσωπικότητα τῆς Ὑμετέρας Θεοτιμήτου Παναγιότητος, προσώπου δυ-

ναμικοῦ, δραστηρίου, με ὁράματα πανορθόδοξα καὶ προβληματισμοὺς οὐσιαστικοὺς διὰ τὸ νόημα καὶ τὴν ταυτότητα τοῦ νέου αἰῶνος, διὰ τὴν κοινότητα τῶν λαῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν, διὰ τὴν συνύπαρξιν καὶ τὴν συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ὁρόσημον τῆς δευτέρας πρὸς τὴν τρίτην χιλιετίαν εἶναι σταθμὸς αὐτοκριτικῆς, μετανοίας καὶ νέας ἐπικοινωνίας διὰ τὴν πορείαν τῆς Ὁρθοδόξου αὐτοσυνειδησίας μας καὶ τῆς ἑλληνικῆς μας ταυτότητος, τὰς ὁποίας ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ ἡ θυγάτηρ ἀδελφὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καλοῦνται νὰ θεραπεύσουν ἐν μέσῳ μιᾶς χεμαζομένης ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν καὶ τὴν ἀλαζονείαν ἀνθρωπότητος.

Ἡ συνάντησις αὕτη τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ βεβαίως κατὰ πρῶτον καὶ κύριον λόγον εὐκαιρίαν καὶ ὑπόθεσιν ἀδελφικῆς διαβουλεύσεως καὶ συνεργασίας, πλὴν ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν καὶ συνιστᾷ διακονίαν καὶ προσφορὰν οἰκοδομῆς πρὸς τὸ ὅλον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Καὶ εἰς τοῦτο ἀναντιρρήτως συμβάλλει ἡ κοινὴ πορεία τῶν δύο Σεπτῶν Προκαθημένων πρὸς τὸν εὐσεβῆ καὶ φιλόχριστον λαὸν τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀγωνιώσα προσβλέπει εἰς τὸ ἱερόν τοῦτο δίδυμον, τὸ εὐαγγελιζόμενον μίαν θριαμβευτικὴν καὶ ἐξόχως λαμπρὰν πορείαν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀναλήψεως Σωτήρος Δράμας μοναχὴ Ἀκυλίνα προσφώνησε τὸν Παναγιώτατο ὡς ἑξῆς:

Εὐαρεστηθῆτε, παρακαλῶ, νὰ δεχθῆτε οὐ μόνον ἐκ τοῦ ἀσθενικοῦ σώματός μου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πάλλουσαν καρδίαν καὶ σκέψιν, τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης, τὰ ὁποία διακατέχουν τὴν ἐν Χριστῷ συνοδείαν μου καὶ ἐμὲ προσωπικῶς, διότι μᾶς ἐπεφυλάξατε τὴν αὐτὴν ὑψηλοτάτην τιμὴν.

Ἐπειτα ἀπὸ ἕνα τόσον ἐξαντλητικὸν ἐπίσημον Πρόγραμμα, δὲν ἐφείσθητε τοῦ κόπου καὶ ἤλθετε μέχρις ἐδῶ, εἰς τὰ σύνορα, διὰ νὰ μᾶς εὐλογήσητε. Ἐδῶ, εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἠγάσσε, κυριολεκτικῶς, κατὰ τοὺς ἐσχάτους καιροὺς, μία ὁσιακὴ τῷ ὄντι μορφὴ, ὁ Γεώργιος Καρολίδης, διὰ τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τοῦ ὁποίου οἱ πάντες ὁμολογοῦν μετὰ παρρησίας ὅτι εἶχε τὰ χαρακτηρι-

στικὰ γνωρίσματα τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ εὐχὴ τῆς ὁσιακῆς ταύτης μορφῆς, ὅπως διαπιστώνετε, Παναγιώτατε, ἐπραγματοποιήθη μετὰ τὴν ἀποφασιστικὴν συμβολὴν τοῦ Πνευματικοῦ ἡμῶν Πατρὸς καὶ Δεσπότου, τοῦ Σεβασμωτάτου Μητροπολίτου Δράμας κυρίου κ. Διονυσίου. Καί, σχεδόν, ἐκ τοῦ μηδενός, ὑφούται σήμερον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ὁ περικαλλῆς αὐτὸς παρθενῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ εὐλαβῆς συνοδεία καὶ ἡ ἀναξιότης μου ἀσκούμεθα, μετὰ τὴν χάριν τῆς Παναγίας καὶ τὰς προσευχὰς τοῦ πρώτου οἰκήτορος, τοῦ μακαρίου Γέροντος Γεωργίου Καρολίδη, ἵνα εὐαρεστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐλογήσατέ μας, Παναγιώτατε Δέσποτα, συνουδενόμενος ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου. Εὐχεσθε πάντοτε ὑπὲρ ἡμῶν. Καὶ δεχθῆτε τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν εὐλογημένην ἐνταῦθα ὑψηλὴν παρουσίαν Σας. Καταθέτομεν ἐνώπιόν Σας τὴν ἄνευ ὄρων ἀφοσίωσίν μας, δεόμενοι τοῦ Κυρίου ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ τῆς μακροημερευσεώς Σας! Ἀμήν.

Ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱ. Μονῆς Εἰκοσιφοινίσιος μοναχὴ Ἀλεξία εἶπε στὴν προσφώνησή της πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη:

Ἡ ταπεινότης μου, καθὼς καὶ ἡ μοναστικὴ Ἀδελφότης, αἰσθανόμεθα ἰδιαίτερος εὐτυχεῖς, διότι ἀξιούμεθα νὰ “ξενίζωμεν” ἐνταῦθα τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, μετὰ τῆς τιμίας Συνοδείας Αὐτῆς.

Ἡ Μονὴ τῆς Παναγίας Εἰκοσιφοινίσιος, ἀνδρῶα ἀνέκαθεν καὶ ἀπὸ τριακονταετίας περιέπου γυναικεία, ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ δεχθῆ ἐκ τοῦ σύνεργος τὴν πατριαρχικὴν εὐλογίαν δύο φορές: Τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ ἔτος 1472, ὅτε ἤλθεν ἐνταῦθα πρὸς ἐγκαταβίωσιν ὁ παραιτηθεὶς ἐκ τοῦ θρόνου πατριάρχης, μετέπειτα ἅγιος Διονύσιος, ὅστις θεωρεῖται καὶ δεύτερος κίτῳρ αὐτῆς, διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ τῆς πνευματικῆς του θυγατρὸς Μάρως, μητρὸς τοῦ Μωάμεθ Β΄ τοῦ Πορθητοῦ, ἥτις καὶ ἐτάφη ἐνταῦθα. Τὸ δεύτερον, ὅτε ἐξόριστος ἤλθεν ἐδῶ καὶ παρέμεινεν ἐπὶ 9 μῆνας ὁ ἐθνοϊερομάρτυς πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε΄, τὰ δικηροτρικῆρα τοῦ ὁποίου καὶ ἀφιερῶθησαν τῇ Μονῇ.

Σήμερον, ὅμως, Παναγιώτατε, ἡ Ὑμετέρα ὑ-

ψηλή Ἐπίσκεψις ἐν τῇ Μονῇ ἔχει τὰ στοιχεῖα ὄχι τῆς ἐξορίας καὶ τῆς ὀδύνης, ἀλλὰ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λαμπρότητος. Τῆς κωδωνοκρουσίας καὶ τῆς πανηγυρικῆς δοξολογίας. Τῆς δεσποτικῆς ξενίας. Ἄν εὐφρανθῶμεν, λοιπόν, ἐπὶ τῷ γεγονότι. Ἄς εὐχηθῶμεν ἅπαντες:

“Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἴκου-μενικοῦ Πατριάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη”. Γένοιτο!

Ὁ Παναγιώτατος στὴν ὁμιλία ποῦ ἔκανε στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Δράμας τόνοισε:

«Εὐχαριστοῦμεν, λοιπόν, καὶ δοξολογοῦμεν ἐκ βάθους τὸν Κύριον, διότι ζῶμεν τὴν χαρὰν τῆς ἀνυστεροβούλου καὶ πλήρους ἀγάπης συναντήσεως, μᾶς συναντήσεως εὐκρινῶν, χωρὶς καχυποψίας καὶ ιδιοτέλειαν, καρδιακῆς, ἀμέσου καὶ ζώσης, ὅποια μόνον ἢ συνάντησις μεταξὺ ἀληθῶν χριστιανῶν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ἡ συνάντησις αὐτὴ πληροῖ τὴν καρδίαν ὄλων μας ἀπὸ μίαν λεπτὴν καὶ ὠραίαν χαρὰν, ἡ ὅποια μαρτυρεῖ τὴν ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ὁποίου εἴμεθα ἐδῶ συνηγμένοι. Τοιαύτην λεπτὴν καὶ οὐράνιον χαρὰν δὲν δύναται νὰ αἰσθανθοῦν οἱ μακρὰν τοῦ Χριστοῦ ἄνθρωποι ὅσονδῆποτε καὶ ὑφ’ οἴασδῆποτε συνθήκας καὶ ἂν συναντῶνται, διότι ἐλλείπει ἀπὸ τὴν συνάντησιν αὐτῶν ἡ Θεία Χάρις, ἡ ὅποια ἐνώνει καὶ ἀναπαύει τὰς ψυχὰς ἐν τῇ αἰσθήσει τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Τὸ Εὐαγγέλιον, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, εἶναι μῆνυμα χαρᾶς δι’ ὅλον τὸν κόσμον. Δὲν εἶναι κήρυγμα πένθους καὶ κατηφείας. Ὅτε ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὡς βρέφος εἰς τὴν Βηθλεέμ, ἐνεφανίσθη ἄγγελος Κυρίου εἰς τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας καὶ τοὺς εἶπεν: “Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαβὶδ” (Λουκ. 2, 11 καὶ 12).

Ἐκτοτε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος πολλάκις ἐπανέλαβεν ὅτι αἱ ἀναπόφευκτοι θλίψεις τῆς ζωῆς τοῦ Χριστιανοῦ θὰ μεταβάλλωνται εἰς χαρὰν, καὶ ὅτι τὴν χαρὰν μας τὴν ἐν αὐτῷ (τῷ Χριστῷ) οὐδεὶς θὰ δυνηθῆ νὰ μᾶς τὴν ἀφαιρέσῃ (Ἰωάν. 16, 22). Ἀλλὰ καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἰς τὰς ἐπιστολάς των

ἐπανειλημμένως ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἐν Χριστῷ χαρᾶς, ἡ ὅποια πλημμυρίζει τὴν καρδίαν τοῦ πιστοῦ χριστιανοῦ. Καὶ ἡ προτροπὴ των “ἀεὶ δὲ χαίροντες” (Β΄ Κορ. 6, 10)· “λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε” (Β΄ Κορ. 13, 11)· “χαίρετε ἐν Κυρίῳ” (Φιλ. 3, 1· 4, 4)· “πάντοτε χαίρετε” (Α΄ Θεσαλ. 5, 16)· “χαίρετε ἵνα... χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι” (Α΄ Πέτρο. 4, 13)· “χαίρομεν καὶ ἀγαλλιώμεθα” (Αποκ. 19, 7), ἐπαναλαμβάνεται συνεχῶς. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ Ἅγιοι ἔξω ἐντὸς μεγάλης χαρᾶς, ἡ ὅποια ἐφαίδρυνε καὶ ὑπερεκάλυπτε πάντα πόνον.

Αὐτῆς τῆς χαρᾶς τὴν δωρεὰν θέλει νὰ μᾶς χαρίσῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ δι’ αὐτὸ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον. Δυνάμεθα δὲ ὅλοι νὰ αἰσθανθῶμεν αὐτὴν τὴν χαρὰν καὶ νὰ ζήσωμεν αὐτὴν μὲ πληρότητα, αὐτὸ δὲ εἶναι τὸ βασικὸν κήρυγμα, ἡ πρώτη προσφορὰ καὶ ἡ καλύτερα ὑπηρεσία τὴν ὅποιαν ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς προσφέρει. Ὅλοι αἱ διδασκαλὶ αὐτῆς, ὅλοι αἱ συμβουλαὶ τῆς, ὅλοι αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ὁδηγία ἐξ ἀγάπης διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποιον θὰ μετάσχωμεν αὐτῆς τῆς μεγάλης καὶ τελείας χαρᾶς.

Στὴν ἱστορικὴ Ἰ. Μονὴ Εἰκοσιφοινίσσης κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐπίσημου γεύματος, ὁ Παναγιώτατος σημείωσε μεταξὺ ἄλλων:

Καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτὴν Μονὴν εἶναι ἐμφανῆς ἡ ἀγάπη τοῦ Σεβ. Δράμας κ. Διονυσίου διὰ τὸν μοναχισμόν καὶ ἡ εὐλάβεια, ἡ ἀνυπόκριτος ἀγάπη καὶ ἡ φιλοκαλία τῶν μοναζουσῶν.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Εἰκοσιφοινίσσης ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα μοναστηρίου τὸ ὅποιον λειτουργεῖ ἁρμονικῶς εἰς τὰ πλαίσια τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, συμμετέχει ἐνεργῶς εἰς τὴν ζωὴν τῆς, βοηθεῖ καὶ βοηθεῖται ἀπὸ αὐτὴν.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν σῶμα λειτουργεῖ καλῶς, ὅταν ὅλα τὰ μέλη του συνεργάζωνται μεταξὺ των, χωρὶς κανένα ἀπὸ αὐτὰ νὰ ἀπολυτοποιῇ τὴν διακονίαν του. Καὶ αἱ ἱερὰ Μοναί, ὅταν λειτουργοῦν ὑπ’ αὐτὸ τὸ πνεῦμα, ἀποτελοῦν τοὺς πνεύμονας τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὄργανα ἐκεῖνα τὰ ὅποια διὰ τῆς προσευχῆς διοχετεύουν τὸ ζωτικὸν πνευματικὸν ὀξυγόνον εἰς ὅλον τὴν τὸ σῶμα, διότι ὅτι εἶναι ἡ ἀναπνοὴ διὰ τὸ σῶμα, αὐτὸ εἶναι ἡ προσευχὴ διὰ τὴν ψυχὴν.

Υποδοχή στον Δήμο Βεργίνας.

Δοξολογία στον Άγιο Γεώργιο Ροτόντας (Θεσσαλονίκη).

Στό Προσκύνημα της Παναγίας Μηχανιώνας.

Ό Μακ. Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος συνόδευσε σέ όλο τό ταξίδι στις Μητροπόλεις τής Βορείου Έλλάδος τόν Παναγιώτατο.

Υποδογή στόν Λαγκαδά. Τόν Παναγιώτατο συνοδεύουν ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος, ό Σεβ. Μητροπολίτης Λαγκαδά κ. Σπυρίδων και ό Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης κ. Μαγκριώτης.

Ἡ Παναγία ἡ Δακρυρροοῦσα. Τοιχογραφία στό μητροπολιτικό παρεκκλήσιο Ἀρναίας. Εἰκονίζεται μεταξύ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου καί τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

Θυρανοίξια Μητροπολιτικοῦ Παρεκκλησίου στήν Ἀρναία. Λίπλα του ὁ Ὑφυπουργός κ. Πάχτας.

Ὁ Παναγιώτατος ἐπιθεωρεῖ τιμητικὸ ἄγγμα στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Νεαπόλεως καὶ Στανρουπόλεως συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο καὶ τὸν Σεβ. κ. Διονύσιο.

Ἡ Δοξολογία στο Καθολικὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Εἰκοσιφοινίσσης.

Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος τελεῖ τὸν Ἅγιασμό τῆς νέας πτέρυγας τῆς Ἱ. Μονῆς Εἰκοσιφοινίσσης.

Δοξολογία στὴ Βυζαντινὴ Ἱ. Μονὴ Τιμίου Προδρόμου τῆς Ἱ. Μ. Σερρών. Δίπλα στὸν Παναγιώτατο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης υπέγραψε σὲ κάθε Δοξολογία τὰ ἱερά Εὐαγγέλια.

Οί δύο Προκαθήμενοι με τόν Σεβ. Μητροπολίτη Λράμας κ. Διονύσιο και τή μοναστική αδελφότητα τής Είκοσι-φονίσσης.

Οί δύο Προκαθήμενοι στην Γ. Μονή Άγ. Κηρύκων και Ίουλίτης τής Γ. Μ. Σιδηροκάστρου. Μαζί με τούς Σεβ. Μητροπολίτες Γαλλίας κ. Τερεμία και Σάμον και Ίκαρίας κ. Ευσέβιο και τισ μονάζουσες.

Τρία από τα μέλη της συνοδείας της Α.Θ.Π., οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέροντες Έφessου κ. Χρυσόστομος και Χαλκηδόνας κ. Ιωακείμ και Γαλλίας κ. Τερεμίας.

Θερμότατη και συγκινητική ύπηρεζε ή ύποδοχή τών δύο Προκαθημένων στην Ί. Μητρόπολη Γουμενίσσης. Τους συνοδεύουν ό Σεβ. κ. Δημήτριος και οί Τοπικές Άρχές.

Στό Δήμο Πολυκάστρου ο Δήμαρχος προσφωνεί τους Ύψηλους Έπισκέπτες.

Οί χριστιανοί ραίνουν με άνθη τόν Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη στήν Ι. Μητρόπολη Γουμένισσης.

Στὴν Ἱ. Μητροπόλιν Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

Τὴν ἐπομένη Πέμπτη 3 Ἰουνίου οἱ δύο Προκαθήμενοι μὲ τοὺς συνοδοὺς των ἀναχώρησαν στίς 11.15 ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ Εἰκοσιφοινίσσης καὶ ἀφίχθησαν στίς 12.30 τὸ μεσημέρι στὸ Κάτω Νευροκόπι, ὅπου καὶ ἔγινε ἐπίσημη ὑποδοχὴ ἀπὸ Ἱ. Κληρο καὶ Λαὸ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Σπυρίδωνα καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν λοιπῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Κατόπιν ἐψάλθη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ παρατέθηκε ἐπίσημο πρόγευμα ἀπὸ τὸν Δήμαρχο κάτω Νευροκοπίου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Σπυρίδων στὴν προσφώνησή του μεταξὺ ἄλλων εἶπε:

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ἢ ἀναδείξασα Πατριάρχας καὶ ἐνδόξους Μητροπολίτας καὶ διδασκάλους σοφοὺς καὶ πολυφήμους, ἐορτάζει ἐορτὴν καὶ πανήγυριν μεγάλην μὲ τὴν ἄφιξίν Σας.

Εὐλογήσατε, Παναγιώτατε, τὴν ἄμπελον ταύτην. Εὐλογήσατε τὴν εὐκληματοῦσαν πολύκαρπον καὶ καλλίκαρπον ἄμπελον τῆς Ἐπαρχίας Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου. Εὐλογήσατε τὸν φιλόχριστον καὶ φιλοπάτριδα λαὸν τοῦ Νευροκοπίου.

Αὐτὸς ὁ ἐνδόξος καὶ ὑπερήφανος λαὸς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, ὁ ὁποῖος ἐμαθήτευσεν εἰς τὴν Φιλοσοφίαν τοῦ Ἀριστοτέλη, ἐμεγαλοῦργησεν μὲ τὴν δόξα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἐδιδάχθη τὴν θυσίαν τοῦ Λεωνίδα, ἐγαλουχήθη εἰς τὴν Παύλειον Θεολογίαν, ἐνουθετήθη εἰς τὸν ἠρωϊσμόν τοῦ Παπαφλέσσα, σήμερον πολιτενεῖται ἐν εἰρήνῃ καὶ βιώνει τὰ ἑλληνορθόδοξα δόγματα τῆς Φυλῆς μας.

Κοίσιμοι οἱ καιροὶ καὶ ἀπαιτητικὸς ὁ δικός Σας ὁλός, Παναγιώτατε. Ἡ πορεία Σας ἀνὰ τὸν κόσμον μεταφέροντας τὸ μήνυμα τῆς εἰρήνης, ἀποτελεῖ γιὰ ὄλους μας θεῖα ἐπιταγή, οὐράνιο δίδαγμα καὶ αὐτοσυννείδηση.

Ἡ ἀγλαόκαρπος πατριορχεῖα Σας ἐδικαίωσε τὰ ὄραματα καὶ τίς προσδοκίες τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ μας.

Ὁ Δήμαρχος Κάτω Νευροκοπίου κ. Μελέτιος Μαυρίδης εἶπε στὸν Παναγιώτατο:

Ἦρθατε στὴν πάτρια γῆ, στὴν κοιτίδα τοῦ ἔθνους μας, σὲ καιροὺς δύσκολους καὶ γεμάτους

κινδύνους, γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσετε τὰ δεσμὰ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης ποὺ συνδέουν τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μὲ τὸ ἑλληνικὸ Ἔθνος. Κι ἂν δὲν δόθηκε ἀπὸ τὸν Ὑψιστο, νὰ σᾶς ὑποδεχθοῦν οἱ σημερινὲς γενιὲς τῶν Ἑλλήνων μὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἀσφάλειας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν βεβαιότητα τῆς εἰρήνης σ' αὐτὴ τὴ γειτονιὰ τοῦ κόσμου στὴν ὁποία ζοῦμε, ὡστόσο, μὲ τὴ δύναμη ποὺ χαρίζει ἡ πίστη, ἐμεῖς, προχωροῦμε, μὲ φρόνηση, μὲ ἀλληλεγγύη, πρὸς τὸν ἕνα καὶ μοναδικὸ ἱερό στόχο: τὴ σωτηρία τοῦ Χριστεπώνυμου Ἔθνους μας ἐν μέσῳ τῶν ὑποῦλων δυνάμεων καταστροφῆς ποὺ μᾶς περιζώνουν. Καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἡ παρουσία σας μᾶς δίνει κουράγιο. Ὁ ἐρχομός σας εὐαγγελίζεται τὴν εἰρήνη, τὴ θέληση τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς γιὰ δημιουργία, γιὰ ἀγαθὴ συνύπαρξη, γιὰ κοινωνικὴ δικαιοσύνη, γιὰ μιὰ κοινωνία ἀγάπης καὶ καλωσύνης.

Παναγιώτατε, Μακαριώτατε, Ἅγιοι Πατέρες, ἀγαπητοὶ χριστιανοί,

Τὸ Νευροκόπι τιμᾷ, σήμερον, τὸν ἐνάρετο ἄνθρωπο, τὸν σοφὸ δάσκαλο, τὸν σώφρονα καὶ ὀξυδερεκὴ ἐκκλησιαστικὸ ἡγέτη. Τιμᾷ τὸν ἀκούραστο ὑπερασπιστὴ τῶν πιὸ εὐγενικῶν ἰδανικῶν, τὴν σπουδαία πνευματικὴ προσωπικότητα, τῆς ὁποίας ἡ ἀξία ἔχει διεθνῶς ἀναγνωριστεῖ.

Τὸ Νευροκόπι τιμᾷ σήμερον, τὸν στρατιώτη τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἀναδείχθηκε μόνος καὶ μὲ τὴν ἀξία του, –καὶ μόνον ἀπὸ τὰ ἔργα του καὶ ἀπὸ τὴν ἀρετὴ του–, τὸν στρατιώτη ποὺ ἀγωνίζεται νὰ διασπείρει τὸ Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ παλεύει γιὰ τὴ θεμελίωση μιᾶς κοινωνίας ἀγάπης, ὁμόνοιας καὶ ἀλληλεγγύης».

Ὁ Δῆμος ἀνακήρυξε τὸν Παναγιώτατο Ἐπίτιμο Δημότη του καὶ ὁ Δήμαρχος τοῦ ἐπέδωσε τὸ χρυσὸ κλειδί τῆς πόλεως.

Ἐρχόμενοι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν περιοχὴν καὶ πόλιν ταύτην, μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ στοργῆς ἀτενίζομεν εἰς τὰ πρόσωπά σας, ὡς πρὸς πρόσωπα ἀδελφῶν καὶ φίλων, ὡς ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, ὡς πρὸς αὐτὸν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐκ τῆς ἰλαρότητος τοῦ προσώπου σας καὶ τῆς θερμότητος τῆς καρδίας σας, ἦτις ἀντανεκλάται εἰς τὸ θάλλον πρόσωπόν σας, ἀντλοῦμεν καὶ ἡμεῖς χαρὰν καὶ παρρησίαν καὶ δύναμιν διὰ

τήν άσκησιν τοῦ ἱεροῦ διακονήματος, τὸ ὁποῖον ἡ πάντα σαφῶς οἰκονομοῦσα καὶ ἐπὶ τοὺς ταπεινοὺς εὐδοκοῦσα πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἀνέθεσεν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῆς ἡμετέρας Μετριότητος. Αἴρομεν τὸν Σταυρὸν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς πρώτης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ πορευόμεθα εἰς τὸν ἀνωφερῆ δρόμον τοῦ μαρτυρίου αὐτῆς ὡς πρὸς Γολγοθᾶν. Πορείαν ἡγιασμένην ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τῶν γενεῶν καὶ γενεῶν τῶν αἰοιδίμων προκατόχων μας καὶ παντὸς τοῦ μαρτυρικοῦ ποιμνίου μας. Δὲν καμπτόμεθα, οὔτε μεμφμοιοῦμεν διὰ τὸ μαρτύριον τοῦτο, ἀλλὰ ἠρωϊκῶς, ὡς καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν, βαδίζομεν τὸν ἀνάντη δρόμον, μετὰ χαρᾶς τρέχοντες αὐτὸν πρὸς δόξαν Θεοῦ. Καὶ τοῦτο διότι γνωρίζομεν ὅτι παρὰ τὴν ὁδόν, ἂν μὴ καὶ συμπορευόμενοι καὶ συνακολουθοῦντες, ὑπάρχουν πολλοὶ ὅπως ἐσεῖς, τρόπον τινὰ Σίμων Κυρηναῖος, ἔτοιμοι διὰ τῶν προσευχῶν καὶ τῆς ἀγάπης σας, νὰ κρατήσετε τὸν βαρὺν σταυρὸν, νὰ ἀνακουφίσετε τὸν πόνον μας καὶ νὰ σκουπίσετε τὸν ἰδρῶτα μας ὡς κατὰ τὴν παράδοσιν, ἡ Βερονίκη. Εὐχαριστοῦμεν δι' αὐτὸ. Ὁ δρόμος εἶναι κοινὸς διὰ πάντα Χριστιανόν. Τὸ εἶπεν ὁ Κύριος: "Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι". Πρωτοπόρος εἶναι ὁ ἴδιος. Αὐτὸς ὁμως μᾶς ὠδήγησεν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Ἀπὸ τοῦ τάφου εἰς τὴν ἔγερσιν. Ἀπὸ τῶν δακρύων εἰς τὴν χαρὰν. Ἀπὸ τοῦ Ἄδου καὶ τοῦ Θανάτου εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, εἰς τὸν Παράδεισον. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ καὶ τέκνα ἡμῶν προσφιλέστατα, χαίρομεν χαρὰν μεγάλην. Χαίρομεν ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν. Πορευόμενοι πορευόμεθα ὄχι κλαίοντες καὶ βάλλοντες τὰ σπέρματα ἡμῶν, κατὰ τὸν ψαλμωδόν, ἀλλ' ἐν ἀγαλλιάσει αἴροντες τὰ δράγματα ἡμῶν.

Στις 3.30 μ.μ. ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἐπισκέφθηκε τὴν τεχνητὴν λίμνη Λευκογείων καὶ κατόπιν τὸ Μουσεῖο τοῦ Ὁχυροῦ Λίσσε. Τὸ ἀπόγευμα, στίς 17.15 ἀναχώρησε γιὰ τὶς Σέρρες, ὅπου καὶ ἔφτασε στίς 18.00.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Σερρών καὶ Νιγρίτης

Στοὺς δύο Προκαθημένους τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐπιφυλάχθηκε θερμοτάτη ὑποδοχὴ στὸν πρὸ

τῆς Δημαρχίας χῶρο ἀπὸ τὸν Ἱεροῦ Κληρο καὶ τὸν πιστὸ λαὸ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμο καὶ τὸν Δήμαρχο Σερρῶν κ. Ζήση Μητλιάγκα. Κατόπιν ἐψάλη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν καὶ πραγματοποιήθηκε ἐπίσκεψη στὸ Ἐπισκοπεῖο, ὅπου ὁ Παναγιώτατος δέχθηκε τὶς ἀρχές, τὸν Ἱ. Κληρο καὶ τὶς μοναχές. Τὸ βράδυ παρατέθηκε ἐπίσημο γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς Α.Θ.Π. στὴν Λέσχη Ἀξιωματικῶν Σερρῶν, ὅπου ἔγινε καὶ ἡ διανυκτέρευση.

Στὴν προσφώνησή του ὁ Δήμαρχος Σερρῶν κ. Ζήσης Μητλιάγκας τόνισε μεταξὺ ἄλλων:

Παναγιώτατε,

Προσβλέπουμε σὲ Σᾶς, ὄχι μόνο σὰν θεματοφύλακα τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ γένους μας, ἀλλὰ καὶ σὰν τὸν σύγχρονο φωτοδότη, ἐμπνευστὴ τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν τῆς ἀνθρωπότητας καὶ σὰν τὴν δύναμη ποὺ ἐνώνει καὶ ἡμερεύει τὶς ἀνθρώπινες καρδιές.

Τὰ ἠθικοκοινωνικὰ μηνύματά σας στοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναγορεύσει τὸν Οἰκονομικὸ Ἄνθρωπο, σὰν τὴν μόνη παραδεκτὴ ἀξία, προσανατολίζουν τὴν κοινωνία σὲ ἀξίες αἰώνιες καὶ πανανθρώπινες.

Στὴ σύγχρονη καταναλωτικὴ κοινωνία, ποὺ κινδυνεύει νὰ ὀδηγηθεῖ στὴν αὐτοκαταστροφὴ μὲ τὴν ἀλόγιστη σπατάλη τῶν φυσικῶν πόρων, τὰ θεόπνευστα μηνύματά σας γιὰ τὸ περιβάλλον συγκινοῦν κάθε εὐαίσθητο ἄνθρωπο, ἐμπεριέχοντα τὸ στοιχεῖο τῆς Οἰκουμενικότητας ποὺ σᾶς διακρίνει.

Ἡ κλαγγὴ καὶ ὁ ὄλεθρος τοῦ πολέμου ποὺ ζοῦμε στὴ γειτονία μας, κáνονν ὅσο ποτὲ ἀναγκαῖο νὰ ἐπικρατήσουν ὁ ἀλληλοσεβασμὸς καὶ ἡ πανανθρώπινη ἀλληλεγγύη.

Παναγιώτατε, τὸ Φανάρι ὑπῆρξε ὁ ἀληθινὸς φωτοδότης στὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ Γένους μας.

Μαζὶ μὲ τὴν βαθιὰ εὐγνωμοσύνη ποὺ αισθανόμαστε γι' αὐτὸ, προσβλέπουμε σὲ Σᾶς ὡς τὸν Πνευματικὸ Πατέρα καὶ Ποιμένα στὸ λυκανγὲς τῆς 3ης χιλιετίας.

Εἴστε φορέας καὶ βαθὺς γνώστης μᾶς σπουδαίας μακρόχρονης παράδοσης, ἀλλὰ ταυτόχρονα ἔχετε ἐπίγνωση τῆς σημερινῆς πραγματικότητας καὶ ἔχετε τὴ δύναμη νὰ δραματίζετε γιὰ τὸ αὐριο».

Ο κ. Μητλιάγκας ἀνακήρυξε τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Ἐπίτιμο Δημότη τῆς πόλεως τῶν Σερρών. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος καλωσορίζοντας τὸν Παναγιώτατο ὑπογράμμισε ἀνάμεσα σὲ ἄλλα:

Μὲ ἀνυπόκριτη ἀγάπη, μὲ ἀνεκλάλητη χαρὰ καὶ μὲ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη χαιρετίζουμε τὴν ἐπίσκεψή Σας στὴν πόλη μας καὶ τὴ Μητρόπολή μας. Χαιρετίζουμε τὴν ἱστορική αὐτὴν παρουσία τοῦ ἀκοίμητου Πρωθιεράρχου τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ φιλόστοργου πνευματικοῦ ἡγέτη καὶ πατέρα τοῦ Γένους μας. Χαιρετίζουμε τὴν ἐπίσκεψη τοῦ θεοπρόβλητου καὶ θεοτίμητου Πατριάρχου μας, ὁ ὁποῖος «ὡς δρόσος Ἀερῶν» ἐκ τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων δροσίξει τὶς ψυχές καὶ γλυκαίνει «τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια».

Ἡ σεπτὴ Κορυφή τῆς Ὁρθοδοξίας ἀνάμεσά μας! Ὅποια εὐλογία καὶ τιμὴ! Ὁ ἱερός Κληρὸς, οἱ ἐντιμότατοι Ἄρχοντες καὶ ὁ φιλοπρόδοτος καὶ εὐσεβὴς λαὸς τοῦ Κυρίου ὑποδεχόμεστε Ἐσᾶς καὶ τὴν ἐκλεκτὴ καὶ τιμία Συνοδεία Σας, μὲ ἐνθουσιασμό. Θεωροῦμε κορυφαῖο γεγονός τὴν ἐδῶ ἔλευσή Σας, γὰρ νὰ μᾶς εὐλογήσετε, νὰ μᾶς ἀπενθύνετε λόγους οἰκοδομῆς καὶ παρακλήσεως καὶ νὰ μᾶς στηρίξετε στὸν ἀγῶνα μας.

Δὲν εἶναι σχῆμα λόγου νὰ πῶ, ὅτι στὸ ἀκτινοβόλο πρόσωπό Σας βλέπουμε τὸ μαρτυρικὸ Φανάρι, τὸ ὁποῖο διὰ μέσον τῶν αἰῶνων κράτησε ἀσβεστή τὴ λαμπάδα τῆς πίστεως. Ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ ἱερός κρῖκος τῆς ἐνότητος ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων. Ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, αἶροντας τὸ σταυρὸ τῆς καὶ βιώνοντας τὸ Γολγοθᾶ τῆς, δὲ σταμάτησε ποτὲ τὴν ἄοκη προσπάθειά τῆς γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐνότητα καὶ τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης. Εἶναι ἱστορικά βεβαιωμένο, Παναγιώτατε, αὐτὸ πὸν Ἐσεῖς εἶπατε: «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀνατολῆς, διὰ μέσον τῆς τεταραγμένης ἱστορίας τῆς, ὤφειλε τὴν σωτηρίαν τῆς εἰς τὴν πάντοτε συνετὴν ἐνέργειαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

Ἡ ἐμπιστοσύνη μας δὲν εἶναι ἀπεριόριστη μόνον πρὸς τὸ Φανάρι ὡς θεσμό, ἀλλὰ καὶ στὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας, πὸν μὲ τὸ κύρος, τὴν ὀξυδέρκεια καὶ τὴν πνευματικὴ Σας συγκρότηση, καθιστᾶτε τὴν Ἐκκλησία σεβαστὴ καὶ ὑπολογίσιμη ἀπὸ τοὺς ἑτεροδόξους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλοθρήσκους ἀκό-

μη. Εἴσθε ὁ ἔμπειρος, φωτισμένος καὶ στιβαρὸς πηδαλιούχος τῆς Ἐκκλησίας, πὸν παρακολουθεῖτε τὰ γεγονότα καὶ τὶς κοσμογονικὲς ἀλλαγές τῆς ἐποχῆς μας καὶ πὸν ἐπηρεάζετε μὲ τὴν ἀξιοσύνη Σας παγκόσμιους ὀργανισμούς, ἀνθρώπους καὶ καταστάσεις. Εἴσθε μιὰ ἐλπίδα καὶ μιὰ δύναμη γιὰ τὸ Ὁρθόδοξο ποίμνιο. «Εἴσθε τὸ κερὶ πὸν θὰ διώξει τὸ σκοτάδι», ὅπως Σᾶς εἶπε σύγχρονος πολιτικὸς ἡγέτης.

Εἶμαι πολὺ συγκινημένος, καθὼς ἡ φωτεινὴ παρουσία Σας φέρνει στὴ μνήμη μου ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὄμορφα χρόνια πὸν ἔζησα στὴ Βασιλεύουσα, κάτω ἀπὸ τὶς προστατευτικὲς φτεροῦγες τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Εὐγνωμόνως τὴν ὥρα αὐτὴν ἐνθυμοῦμαι τὴ γεραρὰ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ἡ ὁποία μὲ γαλούχησε καὶ μοῦ ἔδωσε τὰ ἀπαραίτητα πνευματικὰ ἐφόδια ὥστε, παρὰ τὴν ἀναξιότητά μου, νὰ διακονῶ τὴν Ἐκκλησία. Μὲ συγκινεῖ ἡ ἀδιάκοπη καὶ ἐντατικὴ προσπάθειά Σας, γιὰ τὴν ἐπαναλειτοργία τῆς. Μὲ συγκινεῖ τὸ κάθε τί, πὸν ἔχει σχέση μὲ τὴν Πόλη, μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, μὲ τὴν ταλαιπωρημένη Ὁμογένεια. Σᾶς ἐξομολογοῦμαι ὅτι προσεύχομαι καθημερινά, παρακαλώντας τὴν Παναγία νὰ σκεπάζει μὲ τὴ χάρη τῆς τὸ μικρὸ Ὁρθόδοξο ποίμνιο τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοὺς ἀκοίμητους φρουροὺς τοῦ ἀπόρρητου Κάστρου τῆς Ὁρθοδοξίας· τοὺς μάρτυρες κληρικούς, πὸν ὑπηρετοῦν ἐκεῖ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους τὰ ὄσια καὶ τὰ ἱερά τῆς Πίστεως καὶ τοῦ Γένους.

Εἶπε ἀκόμη στὴν προσλαλιά του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Μάξιμος.

Παναγιώτατε, ἤρθατε σήμερα ἐδῶ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν χαρισματικὸ, ἀκάματο καὶ προσφιλή μας Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, ὁ ὁποῖος εἶναι παλαιὸς φίλος τῶν Σερραίων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλους σεβάσιμους Ἱεράρχες καὶ ἐκλεκτοὺς κληρικούς, πὸν ἀποτελοῦν τὴν τιμία Συνοδεία σας, γιὰ νὰ μᾶς τονώσετε. Ἦρθατε ὡς ἐμπνευχωτῆς τοῦ ὑπέροχου αὐτοῦ λαοῦ, πὸν μὲ τὸ ἀλάνθαστο αἰσθητήριό του καταλαβαίνει καὶ ἐμπιστεύεται στὸν ἄξιο Πατριάρχη του, στὴν ἄρτια καὶ καταξιωμένη προσωπικότητά Σας καὶ στὴ χαρισματικὴ μορφή Σας. Θὰ μείνετε γιὰ πάντα στὴ μνήμη καὶ στὴν καρδιά τῶν Σερ-

ραίων. Ἡ ἐπίσκεψή Σας, ἡ παρουσία Σας καὶ ἡ εὐλογία σας μᾶς συγκινεῖ ὄλους βαθύτατα, ιδιαίτερα δὲ ἐμένα τὸν Κωνσταντινουπολίτη καὶ τὸ Χαλκίτη, γὰρ τὸν πρόσθετο λόγο ὅτι ἡ ἐπίσκεψή Σας συνέπεσε μὲ τὴν ἐπέτειο τῆς ἐνθρονίσεώς μου στὴν Ἱερὰ αὐτὴ Μητρόπολη, ἀκριβῶς πρὶν δεκαπέντε χρόνια. Διπλὴ γιορτὴ καὶ διπλὴ χαρὰ γιὰ μένα, καθὼς διπλὴ εἶναι καὶ ἡ εὐλάβειά μου πρὸς τὴ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ πρὸς τὸ σεπτὸ πρόσωπό Σας.

Τὸ πρωὶ τῆς Παρασκευῆς 4 Ἰουνίου ὁ Παναγιώτατος ἐπισκέφθηκε τὸ Μαξίμιο Πνευματικὸ καὶ Πολιτιστικὸ Κέντρο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης, τὸν βυζαντινὸ Ἱ. Ναὸ Ἁγίων Θεοδώρων (Παλαιὰ Μητρόπολη) καὶ τὴν ἱστορικὴ Ἱ. Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Σερρών, ὅπου ἀναπέμφθηκε δέηση.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς κ. Ἰωάννης Παπαχρόνης κατὰ τὴν ἐπίσκεψή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὸ Μαξίμιο Πνευματικὸ καὶ Πολιτιστικὸ Κέντρο εἶπε καὶ τὰ παρακάτω:

Στὸ Ἴδρυμα αὐτὸ στεγάζονται τέσσερις ἀπὸ τίς βασικὲς δραστηριότητες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρών καὶ Νιγρίτης. Στεγάζεται ἡ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, ἡ Σχολὴ Βυζαντινῆς Ἀγιογραφίας, Παιδικὴ ὀρχήστρα καὶ χορωδία, καὶ ἡ Σχολὴ γονέων.

Ἐμπνευστὴς καὶ δημιουργὸς ὄλων αὐτῶν, ὁ Σεβασμιώτατος ποιμενάρχης μας, ὁ Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κύριος Μάξιμος, ὁ τέλειος ἀρχιτέκτονας, σχεδιαστὴς καὶ κυριολεκτικὰ, ἐκτελεστὴς αὐτῆς τῆς προσπάθειάς ἀπὸ τῆς συλλήψεως τῆς ἰδέας ἰδρύσεως αὐτῶν τῶν Σχολῶν μέχρι καὶ τὴ στέγασή τους στὸ περικαλλές τοῦτο κτίριο ποὺ βρισκόμαστε σήμερα.

Ὁ Σεβασμιώτατος ποιμενάρχης μας, Παναγιώτατε, μᾶς χάρισε τοῦτο τὸ κτίριο μὲ ἓνα ξεχωριστὸ τρόπο, μὲ ἓνα τρόπο ποὺ γιὰ πολλὰ χρόνια εἶχε ἀτονίσει στὸν τόπο μας. Γιατὶ ὄχι μόνο τὸ ἐμπνεύστηκε καὶ τὸ σχεδίασε ἀλλὰ καὶ τὸ χρηματοδότησε ἐξ ὀλοκλήρου, διαθέτοντας τὴν προσωπικὴ του ἐπὶ γῆς περιουσία καὶ ὅ,τι τοῦ κληροδότησαν στενὰ συγγενικά του πρόσωπα καὶ τὰ μετέτρεψε χωρὶς ἐνδοιασμοὺς καὶ μὲ περίσκεψη, σὲ οὐράνια περιουσία.

Δὲν εἴμαστε συνηθισμένοι, Παναγιώτατε, σὲ τέτοιου εἶδους προσφορὲς σήμερα. Δὲν εἴμαστε συνηθισμένοι νὰ βλέπουμε δωρητάς, ἐν ζωῇ, νὰ κάνουν τέτοιες γενναῖες χειρονομίες. Σὲ ἑκατὸν τριάντα ἑκατομμύρια δραχμὲς ἀνήλθε τὸ κόστος ἀνεγέρσεως τοῦ Μαξιμείου. Ὅλα, ὅπως προανέφερα, ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Σερρών.

Στὴν Ἱ. Μονὴ Τιμίου Προδρόμου, τὸ περίφημο αὐτὸ βυζαντινὸ μνημεῖο τῆς βόρειας Ἑλλάδας, ἡ Καθηγουμένη του Φεβρωνία εἶπε:

Ἡ ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Βασιλικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Σερρών, πέποιθεν ὅτι τὴ μεῖζονα εὐλογία τῶν τελευταίων πεντακοσίων πενήκοντα ἐτῶν (550) διὰ τε αὐτὴν καὶ τὴν ἑλληνικολάτῃν Μακεδονικὴν περιφέρειαν τῶν Σερρών, ἀποτελεῖ ἡ Ὑμετέρα Παρουσία σήμερον ἐνταῦθα.

Πρὸς ὑπόμνησιν δὲ τῆς μεγίστης τῶν τιμῶν ποὺ δεχόμεθα διὰ τῆς Ὑμετέρας Χάριτος καὶ τῶν εὐλογιῶν Ὑμῶν, παρακαλοῦμεν εὐλαβῶς νὰ δεχθῆτε ὡς ἀντίδωρον, τὴν ἐκ μέσης καρδίας ἐπιβληθεῖσαν εἰς τὰς ταπεινότητας ἀντιπροσφορὰν, τὴν παροῦσαν Ἱερὰν Λειψανοθήκην, εἰς ἣν ἐναποτίθεται τμῆμα τοῦ μεγίστου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θησαυροῦ, ἐν τεμάχιον Ἱεροῦ Λειψάνου, τοῦ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ Ἐθνάρχου τῶν Ἑλλήνων Γενναδίου Σχολαρίου τοῦ ἐν Ἁγίοις Προκατόχου Ὑμῶν.

Στὸ Μαξίμιο Πνευματικὸ καὶ Πολιτιστικὸ Κέντρο ὁ Παναγιώτατος ἐξῆρε τὴ σημασία τοῦ ἔργου τελειώνοντας τὸν λόγο του ὡς ἐξῆς:

Κατακλείοντες, θεομιῶς συγκαίρομεν τὸν Ἱερῶτατον καὶ προσφιλέστατον ἀδελφὸν ἅγιον Σερρών διότι ἡ ποιμαντικὴ του εὐαισθησία καὶ τὸ πηγαῖον καὶ γνήσιον ἐνδιαφέρον του διὰ τοὺς πιστούς του, μάλιστα δὲ διὰ τὴν νέαν γενεάν, καὶ τὴν οἰκοδομὴν των ἐν Χριστῷ, δηλαδὴ διὰ τὴν πραγματικὴν των εὐδαιμονίαν καὶ μακαριότητα, ἐπύργωσαν τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ κόσμημα διὰ τὴν Ἱ. Μητρόπολιν καὶ τὴν πόλιν τῶν Σερρών. Ἡ γενναϊδὼρος προσωπικὴ προσφορὰ τοῦ φιλάτου ἀδελφοῦ διὰ τὴν ἀνεγερσιν τοῦ Κέντρου τούτου ἔχει ἤδη γραφῆ χρυσοῖς γράμμασιν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας καὶ ὁ Ἱερώτατος χορηγὸς δύναται νὰ

καιναῖται ἐν Κυρίῳ διὰ τὴν χειρονομίαν του αὐτῆν, ἢ ὅποια ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμωιν.

Σᾶς ἀξίζουσι θεομὰ συγχαρητήρια, ἅγιε ἀδελφέ, μαζί δὲ μὲ αὐτὰ σᾶς ἐκφράζομεν καὶ τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὸν ἡμέτερον ὀλόθυμον ἀδελφικὸν ἔπαινον καὶ ἀσπασμόν. Ἄξιος!

Ἐξἄλλου, στὴν Ἱ. Μονὴ Τιμίου Προδρομοῦ ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τόνισε:

Πλήρεις αἰσθημάτων κατανύξεως καὶ συγκινήσεως εἰσερχόμεθα ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἰς αὐτὴν τὴν Πάνσεπτον καὶ ἱστορικὴν Ἱερὰν Μονήν, ἢ ὅποια μετὰ τὴν μετατροπὴν τῆς εἰς γυναικειάν, διανύει μίαν νέαν περίοδον ἀκμῆς εἰς τὴν μακροαίωνα ἱστορίαν τῆς. Δοξάζομεν δὲ τὸν Πανάγιον Θεὸν καὶ ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς Αὐτόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Ὅσιον Ἰωάννην, τὸν δεύτερον καὶ κυρίως κτίτορα τῆς Μονῆς, πρὸς τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην σας καὶ προσφιλέστατον ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν μας κύριον Μάξιμον καὶ πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐδῶ μοναστικῆς ἀδελφότητος, διότι μᾶς ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ προσκνησώμεν αὐτὸν τὸν Ἱερόν καὶ Πάνσεπτον Ναὸν καὶ τοὺς τάφους τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου καὶ τοῦ μεγάλου προκατόχου μας Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ διὰ τοὺς εὐγενεῖς καὶ φιλόφρονες λόγους σας, οἱ ὅποιοι ἐκφράζουσι τὴν πολλὴν σας ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ ἐν Φαναριῷ Σεπτὸν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὅταν κανεῖς εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν τὴν Ἱερὰν Μονήν καὶ ἔχῃ ἀνοικτὰ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴν αἰσθανθῇ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐνδόξου ἱστορίας τοῦ Γένους μας καὶ τὴν ἄκτιστον Χάριν τοῦ Θεοῦ, ἢ ὅποια ἐσκήνωσεν εἰς τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνωστων Ὁσίων τῆς Μονῆς καὶ ἀνέδειξε πηγὰς ἀγιασμοῦ τὰ λείψανά των, τοὺς τάφους των, τοὺς χώρους εἰς τοὺς ὁποίους ἔζησαν καὶ ἀνεστράφησαν καὶ τὰ ἀντικείμενα τὰ ὅποια ἐχρησιμοποίησαν. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ ὀσφρανθῇ τὴν εὐωδίαν τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἀσκήσεώς των, νὰ μὴ θαυμάσῃ τὸ κάλλος τῶν σεμνῶν καὶ στιβαρῶν κτισμάτων, καὶ τῶν ἐπιβλητικῶν εἰκόνων, αἱ ὅποιοι μᾶς ἀνοίγουν ἕνα παράθυρον πρὸς τὴν αἰωνιότητα· νὰ μὴ κατα-

νυχθῇ ἀπὸ αὐτὰς· νὰ μὴ δοξάσῃ τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψε δι' αὐτῶν τὴν ἀλήθειάν Του εἰς τοὺς ἀνθρώπους· νὰ μὴ δοξάσῃ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν “ὑπερκάλλως πληρώσαντα πᾶσαν οἰκονομίαν”· νὰ μὴ ἀναλογισθῇ πόσον μεγάλοι, ταπεινοὶ καὶ ἀληθινοὶ ὑπῆρξαν ὅσοι ἔκτισαν καὶ ἀνεκαίνισαν αὐτὸ τὸ ἱερόν καθίδρυμα, ἐτεχνούργησαν τὰ κτίρια καὶ τὸν Ἱερόν Ναόν του, ἐξωγράρισαν τὰς φορητὰς εἰκόνας καὶ τὰς τοιχογραφίας του.

Ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Μονή, πάλαι ποτὲ Πατριαρχικὸν Σταυροπήγιον, ἐνδιαίτημα Πατριαρχῶν καὶ Ὁσίων, συνδεδεμένη ἀρρήκτως μὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατὰ τὴν μακροαίωνα ἱστορίαν τῆς, διασώζει πολλὰ ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀρχοντιὰν τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας. Εἰκονίζει τὸ ἦθος τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας, ἦθος μετανοίας, κατανύξεως καὶ ἀληθείας. Ἀπηχεῖ τὸ εὐσεβὲς φρόνημα τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ καὶ παρουσιάζει σαρκονμένη τὴν θεολογίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν μεγάλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Σιδηροκάστρου

Στὶς 12.30 τὸ μεσημέρι οἱ δύο Προκαθήμενοι μὲ τίς συνοδείες τους ἀφίχθησαν στὴν πόλιν τοῦ Σιδηροκάστρου, στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς ὁποίας τοὺς ἔγινε ἐπίσημη ὑποδοχὴ ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σιδηροκάστρου κ. Ἰωάννην καὶ τὸν Δήμαρχο τῆς πόλεως. Στὴ συνέχεια ἐψάλη Δοξολογία στὴν Ἱ. Μονὴ Ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης, ὅπου τὸν Παναγιώτατο προσφώνησαν ἐμπνευσμένα ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης καὶ ἡ Καθηγουμένη Χριστοτύμφη:

Ἡ ἐπίσκεψις Ὑμῶν ἐπέχει θέσιν πνευματικῆς καὶ ἱστορικῆς σημασίας, καθ' ὅτι λαμβάνει χώραν ὡς μία εὐεργεσία παρὰ τοῦ Παντεπόπτου Θεοῦ εἰς μίαν ἄκρως ἰδιάζουσαν ἱστορικὴν περίοδον. Εἶναι φανερόν ὅτι εἰς τὸ λυκόφως τῆς δευτέρας χιλιετίας σφοδρῶς δοκιμάζεται οὐχὶ μόνον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἡ παγκόσμιος εἰρήνη. Ἐν τῇ συγκυρίᾳ ταύτῃ ἡ Σεπτὴ Ὑμῶν Παρουσία ὑπομνησκει τὴν ἀνάγκην εἰρηνεύσεως καὶ συναδελφώσεως τῶν λαῶν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πάντοτε Ἀγάπῃ ὄντος Θεοῦ.

Παναγιώτατε, Μακαριώτατε, πνευματικὴν παν-

δαισίαν γεύομεθα. Ἦλθατε πεφωτισμένοι ἀπὸ τὸν Τριαδικὸν Θεόν, ὅπως μεταδώσετε ἡμῖν τὴν ἄκτιστον Χάριν, τὴν πυρίπνοον δρόσον τοῦ Πνεύματος καὶ καταστήσετε ἡμᾶς θείας φύσεως κοινωνούς, ἵνα μία ἐκάστη ἐξ ἡμῶν ἀναπέμψῃ εἰς τὸν Ὑψιστον “Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως”.

Εὐχηθῆτε ὅπως διὰ τῶν Ὑμετέρων θειοτάτων εὐλογιῶν πραγματοποιήσωμεν τὴν ἀνακαινίσιν τῆς ὑπερφυσικῆς ἡμῶν πολιτείας, οὕτως ὥστε νὰ ἀξιωθῶμεν τῶν δωρεῶν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν εἶναι “πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, πνεῦμα βουλήσ καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, πνεῦμα φόβου Θεοῦ”, ἀγαθῶν τὰ ὁποῖα ἡ Ὑμετέρα θειοτάτη Παναγιότης “πρὸς οὓς παραγίνῃ χαρίζεται”.

Τὸ μεσημέρι παρατέθηκε ἐπίσημο πρόγευμα στὴν Τράπεζα τῆς Ἱ. Μονῆς. Τὸ ἀπόγευμα στίς 18.00 οἱ δύο Προκαθήμενοι μὲ τις συνοδείες τους ἔφθασαν στὸ Ἱ. Ἡσυχαστήριον Τιμίου Προδρόμου. Μετὰ τὴ δέσηση πού ἐψάλη στὸ Καθολικὸ, ἀκολούθησε στὴν τράπεζα ἐπίσημο πρόγευμα καὶ διανυκτέρευση. Προσφωνώντας τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη ὁ Καθηγουμένη Ἰακώβη εἶπε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ἰδοὺ σήμερον ὤφθη ἡμῖν, ὁ ἐπικαθήμενος εἰς τὸν περίπυστον ἀλλὰ καὶ μαρτυρικὸν θρόνον τῆς Βασιλευούσης τῶν πόλεων, ἡνιοχῶν καὶ εὐθύνων ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ἄρμα ψυχῶν ἀναριθμητῶν. Ὁφθη ὁ χειραγωγὸς τῆς ἀγήρω καὶ ἀμείνω μακαριότητος, ὁ σύνθρονος ὁσίων Πατέρων, καὶ ἐπίγονος ἱερῶν παρακαταθηκῶν. Ὁφθη ὁ ἐποχούμενος εἰς τὴν καθέδραν τῆς ἡμετέρας καρδίας, καὶ περιγράφων ἐν αὐτῇ τὴν ἀπερίγραπτον καὶ ἀπερίληπτον πνευματικὴν κληρονομίαν τῆς Ὁρθοδοξίας. Διὰ τοῦτο προσάγομεν εἰς Ὑμᾶς, τὸν θεοσήμαντον εὐαγγελιστὴν τῆς οἰκουμένης, τὴν τιμὴν, τὸν σεβασμὸν, τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οὐχ ὡς δωροφορίαν, οὐχ ὡς ταπεινὴν ὀφειλήν, οὐχ ὡς φόρον ἀπόδοσιν, ἀλλ’ ὡς νύκτης ἀγάπης ἐκδήλωσιν.

Εὐχαριστοῦμεν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε, ὅτι ὡς πηγὴ ἐπιρρέουσα ἀνείκαστον θείαν εὐδοκίαν, ἐπιχέετε σήμερον ἡμῖν «ὔδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον». Σήμερον, τὸ φῶς τοῦ Φαναρίου, ἀκτίσι

θείας χάριτος, ἐναστράπτει εἰς τὸν λύχνον τοῦ Ἀκριτοχωρίου. Ἡ Ὑμετέρα παρουσία, ἀνατολὴ ἔοικεν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ὅστις ἐν τῇ θειοτάτῃ Ὑμῶν μορφῇ, προτρέπει, παραμυθεῖ, καὶ παρακαλεῖ, τὰς ἀναζητούσας ἡμῶν καρδίας τὴν μεταμόρφωσιν ἑαυτῶν, εἰς φωτοειδέστατα ἐκτυπώματα τοῦ Παρακλήτου. Εἰς τὸ πρόσωπον Ὑμῶν, θεόμεθα τὴν ἀειφανῆ λάμπριν τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ἵνα περιανγάζῃ τὴν ἐνδοξὸν ἱστορίαν τοῦ Γένους ἡμῶν, καὶ ἵνα συνδέῃ καὶ συνέχῃ πάντα ἡμᾶς, μετὰ τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν αὐτῆς ἐνθυμημάτων. Ὡς φιλόστορα δὲ τῆς παραδόσεως τέκνα, ἐνωτιζόμεθα τὸν Πατέρα καὶ Αὐθέντην ἡμῶν, ἵνα προσκαλῆ ἡμᾶς εἰς πορείαν αὐτοσυνειδησίας, εἰς παιδείαν τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας, καὶ εἰς ὑπακοὴν ρημάτων ζωῆς αἰωνίου.

Ὡς τυγχάνει παρ’ Ὑμῖν γνωστόν, αἱ καταβολαὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Ἡσυχαστηρίου εὐρίσκονται εἰς ἐν τετμημένον τέκνον τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, τῆς ὁποίας ὁ Καθηγουμένος, Ἀρχιμ. κ. Ἀλέξιος, εἶναι πνευματικὸς ἡμῶν πατήρ καὶ κτίτωρ τῆς πανιέρου ταύτης σκηνῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου. Ὑποδεχόμεθα τοίνυν Ὑμᾶς, Παναγιώτατε, ὡς κλάδοι τοῦ περιβολίου τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων, ὡς γεώργιον πνευματικῶν Γεωργίων τοῦ τροπαιοφόρου, ὡς ἱερὸν ἡσυχαστήριον παντὸς ματαίου λογισμοῦ, καὶ ὡς θεῖον βλάστημα τῆς μητροπόλεως Σιδηροκάστρου.

Ὁ Παναγιώτατος στὴν ὀμιλία του στὴν κεντρικὴ πλατεία τοῦ Σιδηροκάστρου ἀνέφερε:

Ἐρχόμεθα ἐδῶ, εἰς τὴν εὐλογημένην ἀκριτικὴν πόλιν σας, εἰς τὸ κάστρον τὸ ὁποῖον ἴδρυσαν οἱ αἰοίδμοι βασιλεῖς τῆς μεγάλης ἑλληνορωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, καὶ γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖον αὕτη ἀνεπτύχθη εἰς τὸ Σιδηρόκαστρον τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως τιμᾷ τὸν Ἅγιον τοῦ αἰῶνος μας, τὸν ἐκ Σηλυβρίας Κωνσταντινουπόλεως ἅγιον Νεκτάριον Πενταπόλεως –καὶ εἶναι μία ἀπὸ τὰς πρώτας πόλεις τὰς ὁποίας ὁ ἐν λόγῳ ἅγιος ἐπεσκέφθη θαυματουργικῶς καὶ εἰς τὰς ὁποίας τόσον ἐνωρὶς ἐξεδηλώθη ἢ πρὸς αὐτὸν εὐλάβεια τῶν πιστῶν.

Ὡστε οἱ δεσμοὶ τῆς ἐν τῇ Πόλει Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Σιδηροκάστρου εἶναι βαθεῖς καὶ μακροχρόνιοι. Μαρο

τυροῦνται ἀπὸ τὴν ἱστορίαν. Βεβαιοῦνται διὰ τῆς χάριτος τῶν Ἁγίων. Διατρωνώνονται δὲ μὲ τὴν παροῦσαν ἐπίσκεψίν μας.

Τὸ Σιδηρόκαστρον –ὡς καὶ κάθε μία γωνία τῆς ἑλληνικῆς γῆς– εἶναι τόπος εὐλογημένος ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ἁγιασμένος μὲ τὰς προσευχὰς καὶ τὴν χάριν τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἔζησαν εἰς αὐτόν, εἴτε μετὰ τὴν κοίμησίν των τὸν ἐπισκέπτονται ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰς ἰκεσίας τῶν πιστῶν. Οἱ Ἅγιοι διδάσκουν τὸν λαὸν διὰ τῆς ζωῆς καὶ τῶν λόγων των, καὶ μεταδίδουν εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔμψυχον καὶ ἄψυχον κτίσιν, τὴν ἄκτιστον χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν, δι' ἀσκητικῶν ἰδρώτων καὶ δακρῶν καὶ διὰ μαρτυρικῶν αἱμάτων, ἠξιώθησαν νὰ λάβουν. Οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχουν διδάξει καὶ διδάσκουν εἰς τὸν πιστὸν λαὸν μας τὴν ταπεινοφροσύνην, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν σεβασμὸν εἰς τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ· ἔχουν διαμορφώσει καὶ διαμορφώνουν τὸ ἦθος του, ἦθος ὁσιακῆς ἐγκαρτερήσεως καὶ μαρτυρικῆς ἐμμονῆς εἰς τὰς πατρίους παραδόσεις.

Αὐτὴν τὴν χάριν τῆς Ἑλληνορθοδόξου Παραδόσεως αισθανόμεθα ὅτι ἀποπνέει ὁ τόπος σας· αὐτὸ τὸ ἦθος διακρίνομεν εἰς τὰ πρόσωπά σας· καὶ αὐτὴν τὴν ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς Ἁγίους Του φανερώνουν οἱ Ἱεροὶ Ναοί, αἱ Μοναὶ καὶ τὰ προσκνήματα τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας σας. Καὶ σεῖς ἔχετε διαφυλάξει ὅλα αὐτὰ μὲ κόπους, ἀγῶνας καὶ θυσίας. Διὰ τοῦτο χαίρομεν, σὰς ἐγνωμονοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν.

Στὴν Ἱ. Μονὴ Ἁγίου Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶπε:

Τὸ κέντρον τῆς ζωῆς τοῦ Μοναχοῦ εἶναι ἡ Θεία Λατρεία τῆς Ἐκκλησίας. Αὕτη ἀποτελεῖ τὸ κύριον ἔργον του. Ὅλαι αἱ δραστηριότητες αὐτοῦ ἐκκινοῦν ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ καταλήγουν εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ βιοτὴ αὐτοῦ ἀποτελεῖ προέκτασιν τῆς ἐν τῷ Ναῷ Θείας Λατρείας.

Ζῶν ἐν μυστικῇ κοινωνίᾳ μετὰ τοῦ Κυρίου, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων, μαθάνει νὰ μετανοῆ, νὰ συγχωρῆ, νὰ θυσιάσῃ διὰ τοὺς ἄλλους, νὰ εὐχαριστῇ τὸν Θεόν, νὰ ζῆ οὕτως εἰπεῖν θυσιαστικῶς, εὐχαριστιακῶς, Χριστοκεντρικῶς, ἐκκλη-

σιαστικῶς, ἐν ὑπακοῇ τῷ προεστῶτι καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ ἀδελφότητι, μέσῳ δὲ αὐτῶν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ θείῳ Αὐτῆς Δομήτορι.

Ἀλλὰ καὶ ἡ συχνὴ μετοχὴ τοῦ Μοναχοῦ εἰς τὰ ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὴ τῆς Θείας Εὐχαριστίας, καθιστοῦν αὐτόν “κοινωνὸν θείας φύσεως” καὶ κλῆμα μένον ἐν τῇ νοητῇ ἀμπέλῳ, τῷ Χριστῷ, ζῶν καὶ φέρον καρπὸν πολύν.

Σαφῶς ὁ Κύριος ὥρισεν ὅτι, “καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε”. Τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Κυρίου συνελθὼς ἐνωτιζόμενος ὁ Μοναχός, ἀφ' ἐνὸς μὲν στερεῶς ἔχεται τῶν ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων καὶ παραδόσεων καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐπιμελεῖται τὴν πρὸς τὸν προεστῶτα ὑπακοήν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέση τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας καὶ στερηθῇ οὕτω τῆς θείας ζωῆς. Αὐτονόητον ὅτι, ὁ ἀποξενούμενος τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας καὶ ἰδιορούθμως ζῶν Μοναχός ἀπόλλυται, ὡς τὸ κλῆμα τὸ μὴ μένον ἐν τῇ ἀμπέλῳ, τὸ ξηραινόμενον, εἰς πῦρ βαλλόμενον καὶ καίμενον.

Ζῆ βεβαίως ὁ Μοναχός ἀπομεμονωμένος τῶν ἄλλων ἀνθρώπων σωματικῶς. Πνευματικῶς ὅμως ζῆ συνεχῶς ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν διὰ τῆς ἀδιαλείπτου νοεράς - καρδιακῆς προσευχῆς, τὴν ὁποίαν ὑπὲρ ὅλων προσφέρει, καὶ διὰ τῆς ἐν τῇ Θείᾳ Εὐχαριστίᾳ κοινωνίας μεθ' ὅλου τοῦ Κυριακοῦ Σώματος. Ὑστερεῖ ἴσως εἰς τὴν σωματικὴν διακοινωνίαν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἀναπληροῖ ὅμως τὸ ὑστέρημα αὐτὸ προσευχόμενος ἐμπόνως ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου. Περιστασιακῶς δὲ εὐρισκόμενος μετὰ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀδελφῶν, ἐπιδεικνύει τὸν πλοῦτον τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

Ὅπως ἰδιαίτερος ὅμως ἡ Ἱερά αὕτη Μονὴ δὲν ὑστερεῖ οὔτε καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ. Καθὼς πληροφροσούμεθα, αἱ ἀδελφαὶ τῆς Μονῆς, διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν κόπων καὶ ἰδρώτων συντηροῦν Γηροκομεῖον καὶ Ὁρφανοτροφεῖον θηλέων καὶ προσωπικῶς διακονοῦν εἰς τὰς χρείας τῶν δοκιμαζόμενων ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Πατρικῶς εὐχόμεθα ὅπως ὁ Κύριος ἐνισχύῃ αὐτὰς ἐν τῷ λίαν θεαρεστῷ τούτῳ ἔργῳ καὶ ἀξίωσῃ αὐτὰς τῶν οὐρανίων ἀμοιβῶν.

Στὸ Ἱ. Ἑσχαστήριον Ἀκριτοχωρίου ὁ Πανα-

γιώτατος εἶπε:

Τὸ ἱερόν τοῦτο φροντιστήριο ἔχει ὀλιγοχρόνιον ἰστορίαν, ἀλλὰ πολλοὺς καὶ εὐχύμους τοὺς καρπούς. Ἡ ἀδελφότης σας ἔχει ριζώσει εἰς βάθος εἰς τὴν φιλόξενον καὶ ἀκριτικὴν γῆν τῆς Σιντικῆς, καὶ ἔχει ἐγγληματισθῆ πλήρως. Ἡ προσήνεια, ἡ ἀνυπόκριτος ἀγάπη καὶ ἐργατικότης τῶν ἀδελφῶν προσελκύουν πλήθη προσκυνητῶν· αἱ δὲ καθ' ἡμέραν τελούμεναι Ἀκολουθίαι εἰς αὐτὸν τὸν Ἱερόν Ναὸν καὶ αἱ κατὰ μόνας προσευχαί σας ἀοράτως μὲ τοὺς μυστικοὺς χυμούς των ἀρδεύουν καὶ ζωογονοῦν πνευματικῶς τὴν εὐρύτεραν περιοχὴν καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν. Καὶ ἡ συνεργασία μὲ τὴν τοπικὴν Ἐκκλησίαν εἶναι ἀρμονικὴ καὶ καρποφόρος.

Ἔοικα αὐτὰ εἶναι ἔργον τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καρπὸς τῆς ἀπλότητος, τῆς πραότητος καὶ τῆς εὐφροσύνης καρδίας τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ πνευματικοῦ σας πατρός, τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κυρίου Ἀλεξίου, Καθηγουμένου τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Ἱερᾶς Μονῆς Ξενοφώντος· ἀποτελεσμα τῆς ἀγάπης τοῦ σεμινοῦ καὶ πολιοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κυρίου Ἰωάννου, ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ· ἀπόρροια τῆς διακρίσεως τῆς Ὁσιωτάτης Ἡγουμένης καὶ τῶν προσευχῶν ὅλης τῆς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς.

Ἔοικα ἀναφέρομεν ἀνωτέρω εὐφραίνον τὴν πατρικὴν καρδίαν μας. Διὰ τοῦτο ἐκφράζομεν τὴν Πατριαρχικὴν εὐαρέσκειάν μας πρὸς τὰς ἀδελφὰς τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ἡουχαστηρίου καὶ πρὸς ὅλους τοὺς συντελεστάς τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς εὐλογημένης πορείας του.

Στὸ Ἱ. Ἡουχαστήριον ὁ Παναγιώτατος κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ νέου Καθολικοῦ του.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολιν Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου

Τὸ πρωὶ τοῦ Σαββάτου, 5 Ἰουνίου, τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐπισκέψεώς του, ὁ Παναγιώτατος ἔφθασε στίς 9.30 στὴν πόλιν τοῦ Κιλκίς, ὅπου τὸν ὑποδέχθηκαν στὴν κεντρικὴ πλατεία Ἱ. Κληρός καὶ Λαὸς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ἀπόστολο καὶ τὸν Δήμαρχο κ. Δημ. Τερζίδη. Κατόπιν ἐψάλη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Θείας Μεταμορφώσεως καὶ πραγματοποιή-

θηκε ἐπίσκεψις στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Λύκειον Κιλκίς. Προσφωνώντας τὸν Πατριάρχην ὁ Δήμαρχος Κιλκίς εἶπε:

Εὐλογία Θεοῦ σήμερον γιὰ τὴν πόλιν μας καὶ τὸν λαὸν μας ἢ παρουσία σας. Σ' αὐτὸν τὸν ἀκριτικὸ μαρτυρικὸ τόπον ὅλοι μαζί δίνουμε τὸν δικὸν μας ἀγώνα γιὰ τὰ ὑπέρτατα ἀγαθὰ, τὴν ἐλευθερία, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πίστη τὴν ἀγία.

Νιώθουμε ὑπερήφανοι καὶ ἡ δική σας παρουσία γεμίζει μὲ δύναμιν τὶς ψυχὰς μας νὰ συνεχίσουμε τοὺς ἀγῶνες γιὰ τὸ μεγαλεῖο τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὡς ἐκπρόσωπος τῆς τοπικῆς Ἀυτοδιοικήσεως σας δίνω τὴν ὑπόσχεση, ὅπως τὴν ἔδωσα πρὶν λίγες ἡμέρες καὶ στὸν Ποιμενάρχη μας, ὅτι δὲν θὰ πάψουμε νὰ βρισκόμαστε κοντὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ μας καὶ βοηθοῦμε κάθε πρωτοβουλία γιὰ τὴν γνωρίζομε ὅτι οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι.

Χρειάζεται λοιπὸν νὰ ἀκολουθοῦμε τὰ βήματα τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας Ἀποστόλου Παύλου καὶ νὰ κάνουμε πράξεις τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ.

Πιστεύω ταπεινά, Παναγιώτατε, ὅτι τὰ μηνύματά σας γιὰ εἰρήνην, ἀγάπην καὶ δημιουργία μπορεῖ νὰ μὴν φτάνουν στὰ αὐτιά τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, φτάνουν ὅμως στοὺς λαοὺς καὶ αὐτὸ ἔχει μεγαλύτερη σημασία.

Μαζὶ μὲ τὸ ὡς εἶπα παρέστητε σας δίνω μιὰ ὑπόσχεση, Παναγιώτατε, ὅτι τὸ αἵματοβαμμένο λάβαρον τῆς Ὁρθοδοξίας ἐδῶ στὸ ἀκριτικὸν Κιλκίς θὰ τὸ ἔχουμε πάντα ψηλά.

Ὁ Νομάρχης Κιλκίς κ. Θεόδωρος Παραστατίδης τόνισε:

Γνωρίζομε ὅτι ἐπιτελεῖτε ἔργο δύσκολον καὶ θεάρεστο καὶ εἴμαστε στὴν διάθεσίν σας νὰ συμβάλουμε καὶ ἐμεῖς μὲ τὶς μικρὰς μας δυνάμεις σὲ ἐκείνους τοὺς τομεῖς ποὺ Ἔσεις θὰ κρίνετε σκόπιμον. Οἱ πρόσφυγες στὴν πλειοψηφία τους κάτοικοι τοῦ Νομοῦ ἀλλὰ καὶ οἱ γηγενεῖς, μπολιάζοντας τὶς ἀξίες του ἀρχαιοελληνικοῦ πολιτισμοῦ μὲ αὐτὲς τῆς ὀρθοδοξίας, κρατήθηκαν ζωντανοί, μέσα σὲ ἀντίξοες συνθήκες, ἔχοντας στὸ προσκέφαλον, τοὺς φιλοσοφικοὺς στοχασμοὺς τοῦ Σωκράτη, τοῦ Ἀριστοτέλη καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων μαζί

μὲ τὰ θεόπνευστα κείμενα τῶν Εὐαγγελίων. Αὐτὴ ἢ ἀπὸ πρώτη ἄποψη δύσκολη ὁμοίωση ἔγινε κατορθωτὴ καθὼς ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον καὶ τὴν πατρίδα, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ ὑπεράσπισή της, ὁ σεβασμὸς τῆς ἀντίθετης ἄποψης, στάθηκαν τὰ κυρίαρχα στοιχεῖα στὴ διαχρονικὴ αὐτὴ πορεία. Πορεία ποὺ δὲ σταμάτησε στιγμὴ καὶ γιὰ νὰ καταστῆ περισσότερο δημοσιογραφικὴ, ὀφείλει νὰ ἐπανακαθορίσει τοὺς τρόπους προσέγγισης τῶν σύγχρονων προβληματισμῶν καὶ προβλημάτων.

Ἡ δεκάχρονη παρουσία σας στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριαρχικὸ Θρόνο λειτουργοῦσε καταλυτικὰ στὸ ἄνοιγμα τοῦ Πατριαρχείου στὶς σύγχρονες ἀνάγκες. Ἡ ἐνασχόλησή σας μὲ τὰ οἰκολογικὰ προβλήματα, ποὺ καθὼς μνηστὴν οἱ μαντατοφόροι, ἀνάγονται σὲ μείζον θέμα γιὰ τὸν πλανήτη μας, δίχως νὰ ξεχωρίζουν φυλὴ, θρησκεία, οἰκονομικὴ κατάσταση καὶ ἐθνικότητα. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἴδια ἢ ἐνασχόληση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μὲ τὰ προβλήματα αὐτά, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο τὰ προσεγγίζει.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Γεώργιος Φλωρίδης εἶπε στὸν Παναγιώτατο:

Ἐξ ὀνόματος ὄλων τῶν συμπολιτῶν μου κατοίκων τοῦ νομοῦ Κιλκίς, Σᾶς κάλωσορίζω ἐκφράζοντας τὴν εὐγνωμοσύνη ὄλων μας γιὰ τὴν ὑψίστη τιμὴ, ποὺ σννιστᾶ ἡ ἐδῶ παρουσία Σας.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ νομοῦ μας πρὶν ἀπὸ τέσσερα χρόνια εἶχε τὴ λαμπρὴ εὐκαιρία νὰ γνωρίσει ἅμεσα μὰ ἀπὸ τὶς πολλὰς ἐνδιαφέρουσες πτυχὲς τῆς προσωπικότητάς καὶ τῆς δράσεώς Σας. Φιλοξενήθηκε στὴν πόλη μας, Παναγιώτατε, ἡ ἔκθεση τῶν ἔργων τοῦ διακεκριμένου Ἑλληνα Εὐθυμίου Βασιλάκη ποὺ εἶχε τίτλο «Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκολογία». Εἴχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσουμε τὰ λαμπρὰ ἀριστουργήματα ποὺ δημιουργήθηκαν μὲ τὴν παραγγελία καὶ τὴν εὐγενὴ χορηγία τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερα, Παναγιώτατε, σύσσωμος ὁ κληρὸς καὶ ὁ λαὸς τοῦ νομοῦ ὑποδέχεται τὸν ἴδιο τὸν εὐαίσθητο ἐμπνευστὴ καὶ καθοδηγητὴ πλείστων ὄσων εὐγενῶν πρωτοβουλιῶν.

Σήμερα, Παναγιώτατε, σᾶς ὑποδέχεται ἕνας λαὸς, οἱ ρίζες τοῦ ὁποῖου ἀγκαλιάζουν μὲ ὑπερτατο σεβασμὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Οἱ πρόγονοι τῶν περισσότερων μας ἀπὸ τὴ Θράκη,

τὴν Ἄν. Ρωμυλία, τὸν Πόντο καὶ τὴ Μικρὰ Ἀσία, ἀποτελοῦσαν γιὰ αἰῶνες τὸ γεωγραφικὸ περιβάλλον τοῦ Πατριαρχείου, τὴ δύναμη καὶ τὴ φυσικὴ καὶ ἀνθρώπινη ἀσπίδα του.

Οἱ ἄφρονες πράξεις τῶν ἀνθρώπων ἔφεραν τὸ σκοτάδι στὴν ἱστορικὴ πορεία τῶν λαῶν καὶ ὀδήγησαν τοὺς πληθυσμοὺς αὐτοὺς μακριὰ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο, ἀλλὰ πάντα κοντὰ στὸ Θεὸ καὶ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

Παναγιώτατε, ἐμεῖς, ποὺ ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς παπποῦδες μας γνωρίζουμε τί σημαίνει ξεριζωμὸς καὶ προσφυγιά, ἔχουμε σήμερα ἕνα λόγο ἐπιπλέον νὰ αἰσθανόμαστε τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴν γλυκιὰ θαλπωρὴ ἀπὸ τὴν παρουσία Σας κοντὰ μας. Γιατὶ ἐμεῖς ἀντιλαμβανόμαστε, ἴσως καλύτερα ἀπὸ τὸν καθένα, τὴν παγωνιά στὴν ψυχὴ καὶ τὸν τρόμο στὸ βλέμμα ποὺ βιώνουν σήμερα ἑκατοντάδες χιλιάδες συνάνθρωποὶ μας στὰ ταραγμένα πάλι Βαλκάνια. Στὴν ἀύγῃ τῆς καινούργιας χιλιετίας, ἡ ἱστορία μας δείχνει τὸ πιὸ ἄγριο πρόσωπό της, σταματώντας τὸν πολιτισμὸ καὶ ἐπαναφέροντας ἐποχὲς κατάπτωσης ἀρχῶν καὶ ἀξιών.

Παναγιώτατε, καὶ γιὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς, Σᾶς ὑποδεχόμαστε σήμερα ὄχι μόνον ὡς ἡγέτη τῆς Ὁρθοδοξίας ἀλλὰ καὶ ὡς παράγοντα διαρκοῦς ἐλπίδας γιὰ τὸ θρίαμβο τῆς Πίστης, τῆς Εἰρήνης τῆς Ἀνθρωπιάς, καὶ ὄλων τῶν μεγάλων ἀξιών τῆς ζωῆς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου στὴν προσφώνησή του ἀνέφερε:

Εὐφροσύνως σᾶς ὑποδεχόμεθα ὡς οἰκεῖον μας στὸν οἰκεῖο σας χῶρο. Εἶστε ὁ πρῶτος, τὸν ὁποῖο μνημονεύουμε στὴν εὐχαριστιακὴ μας σὺναξη. Καὶ εἶστε ὁ πρῶτος, τὸν ὁποῖο ἀνακαλεῖ ἡ μνήμη μας, ὅταν καταφεύγουμε σ' ἕνα σπουδαῖο παρελθόν, γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουμε ἀποφασιστικὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον.

Σήμερα εὐλογεῖτε τὸ πλήρωμα τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας μας, ποὺ σὲ τοῦτον τὸν μικρὸ τόπο «ἀνθεῖ καὶ φέρει κι ἄλλο». Πρόσφυγες παλαιότερα ἀπὸ τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή, τὶς ἀκμάζουσες ἑλληνικὲς κοινότητες στὰ βόρεια σύνορά μας καὶ προσφάτως ἀπὸ τὶς Παρευξείνιες περιοχὲς, ἄφησαν πίσω τους ἕνα πολιτισμὸ «πνεύματος καὶ ἀληθείας».

Καταδιωκόμενοι, πένητες και γυμνητεύοντες μετέφεραν ἐδῶ τὴν ἀντοχή, τὴ δημιουργικὴ πνοή και τὴν αἰσιοδοξία. Ξεκάθαρα ὀρθόδοξο ἦθος σταυροῦ και ἀναστάσεως, σφυρηλατημένο ἀπὸ τὴν Ἁγία Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία στὸ πέ- ρασμα τῶν αἰώνων.

Σήμερα, Παναγιώτατε, εἶναι ἡμέρα ἐξαιρετικῆς τιμῆς και χαρᾶς γιὰ ὄλον τὸν λαὸ τῆς Ἐπαρχίας μας. Οἱ νέοι μας ἐνθουσιάστηκαν, διότι γνωρίζουν ἀπὸ κοντὰ τὸν προσηνὴ πνευματικὸ Πατέρα τῶν φίλων τους, τῶν νεαρῶν Ρωμιῶν τῆς Πόλης, πὺ ἐμπιστευθήκατε στίς κατασκηνώσεις μας.

Οἱ μαθητῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας Λυκείου δέχονται μὲ τὴν παρουσία σας ἀκόμη μία πολύτιμη δωρεά. Μὲ χορηγία τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας, διδάσκονται ἐδῶ τὴν ἑλληνικὴ γλώσσα και τὸν πολιτισμὸ, ὡστε νὰ κατανοοῦν ἀπὸ τὸ πρωτότυπο τὴν Ἁγία Γραφή και τὴν πατερικὴ σκέψη. Ὅταν ἐπιστρέψουν στίς δεκαπέντε διαφορετικῆς χῶρες τους θὰ σεμνύνονται, γιὰτὶ φίλησαν τὸ χέρι τοῦ Πρωτόθρονου Πατριάρχη!

Ἄλλὰ και οἱ μεγαλύτεροι στὴν ἡλικία προσέ- τρεξαν προφρόνως μαζί μὲ τοὺς ἄρχοντες μας, γιὰ νὰ σᾶς ἰδοῦν μὲ τὰ μάτια τους, νὰ πάρουν τὴν πατριαρχικὴ σας εὐλογία και νὰ σᾶς διαβεβαιώ- σουν γιὰ τὸ σεβασμὸ, τὴν ἀφοσίωση και τὴν ἐκτε- νή τους προσευχή.

Και ὁ Παναγιώτατος μὲ πολλὴ συγκίνηση, χαρὰ και ἀγάπη ἀπευθύνθηκε πρὸς τοὺς κατοί- κους τῆς ἀκριτικῆς πόλεως και τοὺς ταγούς της λέγοντας:

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς, ἡ ἡμετέρα Μετριότης και ἡ τιμία συνοδεία ἡμῶν, προερχόμενοι ἐκ τῆς Πό- λεως τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ και μεταφέρο- ντες τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐπισκεπτόμεθα τὴν εὐλογη- μένην πόλιν τοῦ Κιλκίς και τὴν θεόσωστον Ἱερὰν Μητρόπολιν Πολυανῆς και Κιλκισίου. Μετὰ με- γάλῆς κατανύξεως εἰσερχόμεθα εἰς τὸν πανίερον Ναὸν τοῦτον και προσκυνούμεν τὰ εὖω ιερὰ και ὄσια. Και μετὰ πλειέστης συγκινήσεως δεχόμεθα τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης σας και ἀκούομεν τὰς εἰλικρινεῖς και ἐνθέρμους προσρήσεις σας, αἱ ὁποῖαι ἀπηχοῦν τὸν σεβασμὸν σας πρὸς τὸν πα- νίερον Οἰκουμενικὸν Θρόνον και τὴν ἡμετέραν Μετριότητα.

Δι' ὅλα ὅσα μᾶς προσφέρει ὁ Θεὸς δι' ὑμῶν, Ἱε- ρώτατε Μητροπολίτα κύριε Ἀπόστολε, ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Καλῶς σᾶς εὐρήκαμεν ὑγιαίνετε· χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Ὑψοῦμεν πρὸς τὸν ἐν οὐρανοῖς Πατέρα ἡμῶν ἰκέτιδας τὰς χεῖρας και εὐλογοῦμεν ὑμᾶς, τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, και εὐχόμεθα ὀλοκαρδίως:

Ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει και ἀγαθότητι, ὁ διδούς ἡμῖν ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν νὰ εὐλογῇ τὴν ὡραίαν εἰς φυσικὸν κάλλος και ἔτι ὡραιότεραν πνευματικῶς, χάρις εἰς τὸν στολισμὸν τῆς πίστεως εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι- στοῦ και τῆς ἀφοσιώσεως εἰς Αὐτόν, πόλιν τοῦ Κιλκίς. Νὰ εὐλογῇ τὸν εὐσεβῆ και φιλόχριστον λαὸν της. Νὰ εὐλογῇ τὰ παιδιὰ σας. Νὰ εὐλογῇ τὰ ἔργα σας. Νὰ εὐλογῇ και σᾶς, Ἐντιμότατε κύριε Δήμαρχε, νὰ ἔχετε ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πολύμοχθον ἔργον σας και νὰ καταστήσῃ ἔντιμον εἰς τὰς συν- ειδήσεις τοῦ λαοῦ σας τὸ ἔργον και τὸ ὄνομά σας. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ και τὸ μέγα Αὐτοῦ ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Στὴν Ἱ. Μητρόπολη Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως και Πολυκάστρου

Τελευταῖος σταθμὸς τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Οἰ- κουμενικοῦ Πατριάρχη στὴ Βόρεια Ἑλλάδα ἦταν ἡ ἀκριτικὴ Ἱ. Μητρόπολη Γουμενίσσης, Ἀξιουπό- λεως και Πολυκάστρου. Στὴ Γουμένισσα ἡ Α.Θ.Π. ἔφθασε στίς 12.30 τὸ μεσημέρι. Μετὰ τὴν ἐπίσημη ὑποδοχή, ἐψάλη Δοξολογία στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ Ἁγίου Γεωργίου Γουμενίσσης, πραγματο- ποιήθηκαν ἐπισκέψεις στίς Ἱ. Μονὲς Παναγίας Γουμενίσσης και Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Εἰρήνης και παρατέθηκε ἐπίσημο πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Βαρθολομαίου. Ὁ Δήμαρχος Γουμέ- νισσας κ. Βασ. Πάτσης καλωσορίζοντας τὸν Πα- ναγιώτατο ὑπογράμμισε:

Εἶναι μοναδικῆς ἱστορικῆς σημασίας ἡ σημε- ρινὴ ἐπίσημη ἐπίσκεψή Σας στὴν πόλη, τὸ δῆμο, εἰν περιοχὴ μας ὄλη. Γεγονὸς - σφραγίδα στὴ ζωὴ μας, ἰσάζιο και ἀνώτερο [γιὰ τὴν πνευματικὴ του σημασία] κι ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῶν "Ἐλευθε- ρίων" τῆς Παιονίας· τῆς ὁποίας τὰ ἔχνη τῆς ἱστο- ρίας φθάνουν στὰ χρόνια τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάν- δρου, μὲ τὴν ἀρχαία πόλη "Ἐθροπός", ὅπου ὁ ση- μερινὸς γειτονικὸς ὁμώνυμος δῆμος.

Άναγνωρίζουμε, Παναγιώτατε, ότι ή σημερινή έλευσή Σας άποτελεϊ μεγάλη τιμή για τή Μητρόπολή μας και τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας, πὸν οί πρωτοβουλίες του συμβάλλουν στην πνευματική και οικονομική αναβάθμιση τῆς περιοχῆς. Δίκαια καυχόμαστε για τὴν ὕπαρξη τῆς Μητροπόλεως στην πόλη μας. Άλλά σήμερα αὐτή ή τιμή ὑπερκαλύπτεται ἀπὸ τή μοναδική και σπάνια εὐνοια τῆς δικῆς Σας ὑψηλῆς παρουσίας.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Δημήτριος στην προσλαλιά του πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη τόνισε:

Γνωρίζομεν ὅτι οὐδόλως παύσεσθε πορευόμενος και κηρύσσων τὸ “Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας”. Ἀφ’ ἡμῶν ἀναχωροῦντα, μένουσιν Ὑμᾶς “τρίβοι ἐν ἕδασι πολλοῖς”, τὸ “πλωτὸν οἰκολογικὸν και ἐπιστημονικὸν συμπόσιον”, ἀπὸ Γερμανίας μέχρι Ρωσσίας. Πράγματι, ἡμεῖς μὲν ὡς εὐλαβῶς πατρονομούμενοι, πλεῖστοι δὲ τῶν ἐκτὸς ἐξ ἀντικειμένου διαπιστοῦντες, ἀναγνωρίζομεν, Παναγιώτατε, ὅτι ἀφ’ ἧς ἱεραῆς στιγμῆς ἐξελέγητε, προβάλλετε ἀνυστάκτως τὴν οἰκουμενικότητα τῆς Ἀποστολικῆς εὐθύνῆς Ὑμῶν: τοὔτέστι τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον και τὰ ἐπίσημα διεθνή βήματα πρωτοβουλίας Ὑμῶν ὑπὲρ εἰρήνης, καταλλαγῆς και διασώσεως τοῦ ἔλλογου, τοῦ ἐμβίου και τοῦ ἀβίου κόσμου, τὴν ἐπαγγελίαν τῆς Ἁγίας Ὁρθοδοξίας ἡμῶν πρὸς ἓνα κόσμον ἀλλοτριούμενον, πεινῶντα κατὰ βάθος τὴν ἐν Χριστῷ θεογνωσίαν και διψῶντα τὴν ἐν Χριστῷ ἀνθρωπογνωσίαν.

Εἶπε ἀκόμη ὁ Μητροπολίτης Γουμένισσης, Ἀξιοπύλεως και Πολυκάστρου:

Ἡμεῖς, ὁμως, σήμερα, ἀπὸ χαρᾶς παραληροῦμεν, καίτοι ἀληθεύοντες, και νομίζομεν ὅτι θὰ ἐξαντλήσωμεν τὸν Βόσπορον λέγοντες πολλά. Σύγγνωτε ἡμῖν, Θειότατε Πάτερ. Ἐν ὁμοιοῖα λόγων και αἰσθημάτων, Σᾶς ἐκφράζομεν τὴν πνευματικὴν μας εὐφροσύνην, τὸν ὀλόθερμον τῆς καρδιάς ἡμῶν συγκλονισμόν, τὸν νιοπρεπῶς οἰγῶντα ψιγισμόν μας. Ἐκ βαθέων κεκραγότες, Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Ὅλη ψυχῆ και διανοία Σᾶς εὐγνωμονοῦμεν. Εἶσθε ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους τοῦ Ὁρθοδόξων, ἀλλά και τοῦ γένους ἡμῶν. Εἶσθε ὁ Πατὴρ και Πρωτομαῖστωρ τῆς οἰκουμενικῆς μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Χάριν Ὑμῶν, συν-

οδοιοπορῶν Ὑμῖν φιλοφρόνως, ἐπισκέπτεται σήμερα ἡμᾶς τὸ πρῶτον ἀφ’ ἧς ἐξελέγη και ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ ὀξυδερκῆς και ρηξικέλευθος, ὁ χαρισματικός και λαοφιλῆς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος, και λαμπρὰ χορεία τιμωτάτων Ἱεραρχῶν, μία μικρὰ Σύνοδος τῆς Ὁρθοδοξίας. Εὐχαριστοῦμεν ὡσαύτως αὐτῷ τε και αὐτοῖς ἐπὶ τῇ δι’ Ὑμᾶς προσγιγνομένη ὑψηλῇ τιμῇ πρὸς τὴν φιλόξενον ἐπαρχίαν ἡμῶν.

Τὸν Παναγιώτατο προσφώνησαν και οἱ Ἑγούμενοι τῶν Ἱ. Μονῶν Παναγίας Γουμένισσης Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Σφρονδυλιάς και Ἀγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Εἰρήνης Ἀρχιμ. Βησσαρίων Βάσσου. Ἡ Α.Θ.Π. στην ὁμιλία του στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱ. Ναὸ εἶπε μεταξὺ ἄλλων:

Ἐκ τῆς Πόλεως σᾶς μεταφέρομεν τὴν χάριν και τὴν εὐλογίαν τῶν Ἀγίων, οἱ ὅποιοι ἔζησαν ἢ ἐμαρτύρησαν ἐκεῖ διὰ τὸν Χριστὸν τῶν Ἀγίων οἱ ὅποιοι ἐκλείσαν τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον και ἐφώτισαν τὴν Οἰκουμένην διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἁγίων εἰκόνων και τῶν ἱερῶν λειψάνων, τὰ ὅποια ἔχουν ἀποθησαυρισθῆ ἐκεῖ και εὐεργετοῦν ὅσους τὰ προσκυνοῦν και τὰ ἀσπάζονται.

Και εἰς τὴν Γουμένισσαν, ἢ ὅποια ἔχει οἰκοδομηθῆ γύρω ἀπὸ τὸν περικαλλῆ, σεβάσιμον και ἱστορικὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, και δέχεται τὰς εὐλογίας τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνοσ τῆς, αἰσθανόμεθα τὴν ἰδίαν Θεομητορικὴν χάριν νὰ μᾶς ἐπισκιάξῃ, ὡς και ἐν τῇ Πόλει. Προσκυνοῦντες δὲ τὰ ἱερά λείψανα και τὰς περικαλλεῖς και παλαιὰς ἁγίας εἰκόνας, δοξάζομεν τὸν πανάγιον Θεόν, ὁ Ὅποῖος ἀγιάζει κάθε τόπον δι’ αὐτῶν.

Χαίρομεν δέ, διότι ἐδῶ εἰς τὴν Γουμένισσαν ἔχετε ἓνα φιλάγιον Ποιμενάρχην, ὁ ὅποῖος προβάλλει εὐρύτερον τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας και πλουτίζει τὴν θεόσωστον Ἐπαρχίαν σας μὲ τοὺς θησαυροὺς τῶν ἁγίων λειψάνων, διότι οἱ Ἁγιοὶ δὲν παρέχουν μόνον ὑπόδειγμα ζωῆς, ἀλλά και βοηθοῦν μὲ κάθε τρόπον ὅσους τοὺς ἐπικαλοῦνται.

Χαίρομεν και διὰ τὴν ἀναβίωσιν τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολίν σας, διὰ μερίμνης τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου σας. Ὁ παραδοσιακὸς μοναχισμὸς ἀποτελεῖ τοὺς πνεύμονας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας και δύναται πολυλαπλῶς νὰ ὠφελήσῃ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ πιστούς.

Εἰς τὴν Γουμένισσαν, λοιπόν, αἰσθανόμεθα πλήρεις χαρᾶς καὶ εὐλογιῶν τοῦ Κυρίου. Ἐχοντες δὲ αὐτὴν ὡς τελευταῖον σταθμὸν τῆς πολυήμερου καὶ μακρᾶς ἐν Ἑλλάδι περιουσίας ἡμῶν ἀναχωροῦμεν μετ' ὀλίγας ὥρας ἐκ τῆς Χώρας ταύτης πλήρεις πατρικῆς εὐαρεσκείας διὰ τὸ εἰς αὐτὴν ἐπιτελούμενον πνευματικὸν ἔργον.

Εὐχόμεθα δὲ ὁ Κύριος, τῇ ἀνεκφράστῳ Αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, διὰ πρεσβειῶν τῆς θανατουργοῦ Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γουμένισσης, τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, νὰ εὐλογῇ πλουσίως τὴν φερώνυμον αὐτῆς πόλιν καὶ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν ταύτην εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ ἀναχώρηση

Μετὰ τὸ μεσημέρι ὁ Παναγιώτατος μετέβη στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου παρέστη σὲ ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν του, πού ὀργάνωσε ἡ Ἑνωσιὴ Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Μακεδονίας - Θράκης. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ μέλη τῆς ὀικουμενικῆς Πατριάρχης εὐχαρίστησε γιὰ τὴν κάλυψη τῆς ἐπισκέψεώς του καὶ ἐξήγησε τὴ σημασία τοῦ ρόλου καὶ τοῦ ἔργου τῶν δημοσιογράφων λέγοντας μεταξὺ ἄλλων:

Μὲ χαρὰν ἀπευθύνομεν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς λειτουργοὺς τῆς ἐνημερώσεως καὶ πληροφορήσεως τοῦ λαοῦ. Τὸ ἔργον σας θεωροῦμεν ὑπόσημα καὶ διακονίαν.

Εἶναι προσφορὰ εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον ἐφ' ὅσον ὑπηρετεῖται ἡ ἀλήθεια καὶ ἐφ' ὅσον ὁ λαὸς λαμβάνει ὄφελος ἐκ τῆς γνώσεως αὐτῆς. Ἄν ἡ ἀλήθεια μεταφερθῇ διαστρεβλωμένη ἢ ἂν ἀφορᾷ τὸν ἀπαρβίαστον προσωπικὸν βίον, δὲν ὠφελεῖ. Γνωρίζομεν ὅτι ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτοῦ ἐργάζεσθε σεῖς οἱ διάκονοι τῆς ἐνημερώσεως καὶ ὅτι προσέχετε μὴπως προβῆτε εἰς κατάκρισιν ἄνευ λόγου καὶ σπλώσετε πρόσωπα καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει ὑποθέσεων, διότι ἡ ἐξάλειψις τοῦ στίγματος δὲν εἶναι εὐκόλος ὑπόθεσις.

Ὁ βαθὺς σεβασμὸς τῆς προσωπικότητος τοῦ ὁποιοῦδήποτε ἀποτελεῖ πράγματι βασικὸν σας ἀξίωμα.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, διότι ἐνημερώσατε μὲ πληρότητα καὶ ἀντικειμενικότητα τὸν Ἑλληνικὸν

Λαὸν διὰ τὴν παροῦσαν ἐπίσκεψίν μας πρὸς αὐτόν. Ἐγίνατε ὄργανα μεταδόσεως τῆς ἀγάπης μας, τοῦ χαιρετισμοῦ μας καὶ τῆς εὐλογίας καὶ πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι δὲν εἶχαν τὴν δυνατότητα νὰ ἔλθουν εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μαζί μας.

Ἡ συμβολὴ σας εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν μας ὑπῆρξε μεγάλη καὶ ἀξιεπαῖνος. Ἐκφράζομεν τὴν ἱκανοποίησιν καὶ τὴν εὐαρέσκειάν μας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας καὶ διὰ τὴν εὐγενικὴν πρόσκλησιν τῆς ἡμετέρας Μετροιότητος εἰς τὴν παροῦσαν τιμητικὴν δι' ἡμᾶς καὶ τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν ἐκδήλωσιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ ἐπιστέγασμα τῆς ὅλης ἐπισκέψεως ἡμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εὐλογοῦμεν ἐσᾶς, τοὺς συναδέλφους σας καὶ τὸ ἔργον σας καὶ παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τῶν Φώτων νὰ σᾶς χαρίσῃ ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν καὶ νὰ σᾶς φωτίσῃ καὶ καθοδηγῇ πάντοτε εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ Παναγιώτατος καὶ τὰ μέλη τῆς συνοδείας του ἀναχώρησαν ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπὸ τὸ Ἀεροδρόμιο "Μακεδονία" τῆς Θεσσαλονίκης. Στὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἀποδόθηκαν καὶ πάλι τιμὲς Ἀρχηγοῦ Κράτους.

Ἀποχαιρετώντας τὸν ἑλληνικὸν λαὸ ὁ κ. Βαρθολομαῖος εἶπε:

Μὲ μεγάλην συγκίνησιν σᾶς ἀποχαιρετοῦμεν ὕστερα ἀπὸ τὴν πολυήμερον ἐπίσκεψίν μας εἰς τὴν ὡραίαν Ἑλλάδα καὶ τὸν ὡραιότερον Ἑλληνικὸν Λαόν.

Ἡ προθυμία ὄλων σας, παρόντων καὶ ἀπόντων, νὰ μᾶς διευκολύνετε, ἡ ἀγάπη σας, αἱ φιλικαὶ καὶ τιμητικαὶ ἐκδηλώσεις σας, οἱ πρὸς χάριν μας κόποι σας, οἱ θερμοὶ λόγοι σας καὶ ἀκόμη περισσότερο ἡ θεομώτατη καρδιά σας, ἐχαράχθησαν βαθύτατα εἰς τὴν ὑπαρξίν μας καὶ θὰ μείνουν ἀνεξίτηλοι. Ὁ σύνδεσμος ἐσφυρηλατήθη καὶ ἡ πνευματικὴ ἐνότης κατεδείχθη.

Ἡ πατρικὴ καὶ Πατριαρχικὴ εὐλογία μας σᾶς ἀνήκει καὶ ἡ εὐχή μας εἶναι θεομῆ, νὰ εὐημεροῦτε, νὰ ὑγιαίνετε, νὰ πρωτοποροῦτε εἰς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς φιλανθρωπίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς, καὶ νὰ προβάλλετε τὸ χριστιανικὸν καὶ ἑλληνικὸν ἦθος ὡς ἀξιωματικὸν παράδειγμα.

Ἡ χάρις καὶ τὸ μέγα ἔλεος τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι

πάντοτε μαζί σας και μαζί με ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. *Γένοιτο.*

Ἐξάλλου, με τὴν ἀναχώρησή του ὁ Πατριάρχης ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθο μήνυμα:

Ἀναχωροῦντες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀπευθύνομεν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν Μήνυμα πατρικῆς ἀγάπης, τιμῆς και εὐγνωμοσύνης.

Τὰ πηγαῖα αἰσθήματά του και αἱ πολλαὶ ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης του πρὸς τὴν ἡμετέραν Μετριότητα και τοὺς συνοδεύσαντας ἡμᾶς Ἀρχιερεῖς, μᾶς προξένησαν μεγάλην χαρὰν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεώς μας εἰς τὴν Ἀγιοτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος και τὴν εὐλογημένην αὐτὴν Χώραν.

Ἀδελφική, εἰλικρινής, και ἀμοιβαίως ἐπωφελής ἦτο ἡ προσωπική ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ προικισμένου με πλῆθος χαρισμάτων, ἀόκνου, ἀκαταβλήτου, ζηλωτοῦ, πεφωτισμένου, ὅπως δὲ ἀγαπητοῦ μας ἀδελφοῦ ἐν Χριστῷ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου. Εἶναι ἄξιος τῆς κλήσεως αὐτοῦ. Ἄξιος τῆς ἀγάπης και τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ἰδικῆς μας και τῆς ἰδικῆς σας.

Μεγάλη ὁμοίως ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησίς μας και τὸ κοινὸν πνευματικὸν ὄφελος ἐκ τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν σεβασμίων μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, και τῶν λοιπῶν προσφιλῶν Ἱερωτάτων Ἱεραρχῶν, τοῦ εὐλαβοῦς κλήρου και τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ, μάλιστα τῶν νέων.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον διὰ τὴν πρόσκλησίν του νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Εὐχαριστοῦμεν αὐτόν, και τοὺς Ἱερωτάτους Ἀρχιερεῖς και τὰς ἀρχάς, και διὰ τοὺς κόπους εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλήθησαν ἐπὶ τόσας ἡμέρας πρὸς χάριν μας. Εὐχαριστοῦμεν ὅπως ἰδιαίτερος τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὸν Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργόν, και πάντας τοὺς Ἄρχοντας τῆς Ἑλλάδος, καθὼς και ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, διότι ἐξεδήλωσαν πλουσιοπαρόπως και ἀφειδώλευτα τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν αἰσθήματα πρὸς τὴν ἡμετέραν Μετριότητα και τὴν Μητέρα Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν. Πόσον δίκαιον εἶχε ὁ μακαριστὸς Ἱεράρχης ὅταν ἔγραφε μετὰ

τὴν ἀνάλογον πορείαν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἀθηναγόρου ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα: «Γιὰ νὰ νοιώσης τὸ Πατριαρχεῖον τί εἶναι, πρέπει νὰ κατεβῆς κάτω εἰς τὸν λαόν, νὰ ἀναμιχθῆς μαζί του, και νὰ αἰσθανθῆς τὴν ἐπίδρασι. Νὰ νοιώσης τὴν αἴγλη του, με τὸν λαόν. Συνειδητοποιεῖ βαθεῖα ὁ λαός τὰ μεγάλα πράγματα, τὰ ὅσια, τὰ ἱερά μας».

Ἀτενίζομεν πρὸς τοὺς λαοὺς τοῦ εὐρύτερου περιγύρου μετὰ πολλῆς πατρικῆς ἀγάπης, ἀλλὰ και ἐντόνου συνοχῆς καρδιάς και ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας Μήνυμα εἰρήνης, συμφιλίσεως, καρτερίας, ὑπομονῆς, ἐλπίδος και ἀγάπης· ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ Παράδεισος ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, ἡ ἀγάπη κρύβει μέσα της τὴν ὑπόσχεσιν τῆς αἰωνιότητος.

Εὐλογοῦμεν πάλιν πατρικῶς και ὀλοκαρδίως τὸν ἀγαπητὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τὸν συγκαίρομεν διότι μένει πιστὸς εἰς τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθόδοξου πίστεως και τοῦ Γένους, και προτρεπόμεθα αὐτόν ὅπως ἐξακολουθήσῃ νὰ μένη πιστὸς εἰς αὐτάς, διότι μόνον ὅταν ἀκολουθῇ τὰς εὐαγγελικὰς ἀρχὰς εἰς τὴν ζωὴν του θὰ εὐδαιμονῇ ἀληθινά. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μετὰ παντός τοῦ Λαοῦ Αὐτοῦ. Ἀμήν.

Ἡ ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ.Π. στὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ἦταν ἀπὸ κάθε πλευρὰ ὠφέλιμη, εἶχε χαρακτῆρα πνευματικὸ και ἔδωσε τὴ δυνατότητα νὰ τοῦ ἐκφράσει Ἰ. Κληρὸς και Λαός με ἐπικεφαλῆς τὴν ἐκκλησιαστική και πολιτική ἡγεσία του και τὴν τοπική αὐτοδιοίκηση τὰ αἰσθήματα σεβασμοῦ και ἀγάπης πρὸς τὴ μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν και τὸν πεπνευμένο Προκαθημένό της.

ΤΕΛΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Επίσκεψις τῶν μελῶν τῆς **Ι. Κοινότητος** τοῦ Ἁγίου Ὁρους στό Φανάρι

Τὸ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Χριστεπώννυμο πλήρωμα μὲ ἱκανοποίησιν παρακολούθησε στίς ἐφημερίδες τίς συνομιλίες τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μὲ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, πού Τὸν ἐπισκέφθηκαν στό Φανάρι ἔχοντας μαζί τους τὸν Ἀναπληρωτὴ Διοικητὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ Διευθυντὴ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Ἄρ. Κασιμίρογλου.

Στίς συνομιλίες αὐτὲς ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τόνισε ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος ἀνήκουν στὴν ἰδίᾳ πνευματικὴ οἰκογένεια, ἔχουν κοινὴ ἀποστολὴ καὶ στόχους καὶ αὐτονοήτως καλὲς σχέσεις. Ἐπομένως πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται ἡ περαιτέρω «κοινὴ πορεία καὶ ἀδιατάρακτη συνεργασία μεταξὺ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας».

Ὁ ὀσιολογιώτατος μοναχὸς Νικόδημος, ἐκπρόσωπος τῆς Ἱ. Μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας, ἀπευθυνόμενος στὸν Παναγιώτατο ἐκ μέρους ὄλων τῶν Ἀγιορειτῶν, ἐξέφρασε τὴ συγκίνησι καὶ χαρὰ του γιὰ τὴν ἐπίσκεψιν στό Σεπτὸ Κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐνῶ ὁ Ἀναπληρωτὴς Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὁρους κ. Κασιμίρογλου στὸν σύντομο χαιρετισμὸ του ἐπεσήμανεν ὅτι «ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία παρακολουθεῖ μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ἰδιαίτερη χαρὰ καὶ ἱκανοποίησιν τὴν πρόοδο καὶ τό, προφανὲς ἤδη καὶ σήμερα, ἄριστο κλίμα στίς σχέσεις καὶ τὴν ἀρίστη συνεργασία Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ Ἁγίου Ὁρους». Προηγουμένως στὴν μνημονευθεῖσα προσφώνησί του ὁ ὀσιολογιώτατος μοναχὸς Νικόδημος εἶχεν ἐξάρει τὴν ἄφογην, ὅπως τὴν χαρακτήρησε, Διοίκησι τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀπὸ τοὺς κ.κ. Σ. Ψυχάρη καὶ Ἄρ. Κασιμίρογλου.

Οἱ Ἀγιορεῖτες, φεύγοντας ἀπὸ τὸ Φανάρι, ἔκαμαν προσκνηματικὰς ἐπισκέψεις σὲ πόλεις καὶ περιοχὰς τῆς Μ. Ἀσίας, γιὰ τίς ὁποῖες ἐπισκέψεις κάνει λόγο τὸ κύριο ἄρθρο τοῦ παρόντος τεύχους τοῦ περ. «Ἐκκλησία».

Ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς «Ἐνώσεως Σμυρναίων»

Τὴν 23ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., ἡμέραν μνήμης τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης, ἡ «Ἐνωσις Σμυρναίων», πού εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀκτινοβόλα καὶ δραστήρια μικρασιατικὰ σωματεῖα, ἀνεκήρυξεν ὡς Ἐπίτιμον Πρόεδρον αὐτῆς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλον.

Ὁ διακεκριμένος καὶ δραστηριώτατος Πρόεδρος τῆς «Ἐνώσεως Σμυρναίων» κ. Τάκης Βεζυργιάννης, προσφωνῶν τὸν Μακαριώτατον, εἶπεν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὰ ἑξῆς: «Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τοῦ πολιούχου τῆς Ἁγίου Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης, ἡ Ἐνωσις Σμυρναίων ἐπέλεξε νὰ σᾶς ἀνακηρύξει Ἐπίτιμον Πρόεδρο τοῦ Σωματείου μας. Γιατὶ στό πρόσωπό σας ἀτενίζουμε τοὺς θρησκευτικὸς ἡγέτες τῆς Μικρασιατικῆς Ρωμοσύνης. Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας εἶναι γόνος μικρασιατικῆς οἰκογένειας ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολη τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Γενέτειρά του ἡ Ξάνθη, ὅπου ἐγκαταστάθηκε ἡ οἰκογένειά του μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν.

»Ἦταν καὶ εἶναι θρησκευτικὸς ἡγέτης τοῦ προσφυγικοῦ στοιχείου. Ἡ μεγάλη οἰκογένεια τῆς Ἐνώσεως Σμυρναίων αἰσθάνεται ξεχωριστὴ τιμὴ καὶ σᾶς ἐκφράζει εὐγνώμονες εὐχαριστίες γιὰ τὸ ἀποδεχθῆκατε τὸν τίτλο τοῦ Ἐπίτιμου Προέδρου τῆς καὶ σεμνύνεται γι' αὐτό».

«Πανόραμα 20 αἰῶνων Χριστιανισμοῦ - Πρόσωπα καὶ Γεγονότα 2000 χρόνων»

Ἡ «Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», συμμετέχουσα στίς ἐορταστικὰς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴ συμπλήρωσι 2000 ἐτῶν ἀπὸ τὴν κατὰ σάρκα Γέννησι τοῦ Σωτῆρος, προέβη σὲ ἕκδοσι καλλιτεχνικοῦ τόμου μεγάλου σχήματος (21x28 ἐκ.) καὶ ἀρίστου πολυτελοῦς χάρτου, πού περιέχει 304 σελίδες μὲ πλῆθος ἐγχρωμῶν εἰκόνων, φωτογραφιῶν, μὲ καλλιτεχνικὰ πολύχρωμα γραμμὰ καὶ μὲ καλαίσθητη διάταξι τῆς ὕλης. Ὁ τόμος αὐτός, τὸν ὁποῖο ἔγραψε καὶ ἐπιμελήθηκε ὁ κ. Εὐάγγελος Π. Λέκκος, ἔχει τὸν τίτλο «Πανόραμα 20 αἰῶνων Χριστιανισμοῦ - Πρό-

σωπα και Γεγονότα 2000 χρόνων».

Ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, χαιρετίζοντας την εξαιρετη αυτή έκδοσι, επισημαίνει ότι αυτή εντάσσεται στα πλαίσια των όχι κοσμικών, αλλά πνευματικών εκδηλώσεων της ποιμαντικής φροντίδος της Εκκλησίας, πού «στοχεύουν στο να προβάλλουν δεόντως το μέγα Γεγονός της Ένανθρωπήσεως του δευτέρου προσώπου της Αγίας Τριάδος...», ώστε να βιωθει έντονα και να συνειδητοποιηθεί πληρέστερα ή λυτρωτική σημασία της αποκαλύψεως του Θεού Λόγου στην ζωή και την ιστορία του ανθρώπινου Γένους».

Ο Χαιρετισμός του Μακαριωτάτου καταλήγει ως εξής: «Στο συγγραφέα του παρόντος έργου κ. Ευάγγελο Λέκκο, διευθυντή των εκδόσεων της Αποστολικής Διακονίας, ό όποιος επέτυχε, με τρόπο λιτό και απόλυτα κατανοητό, να προσφέρει στο Χριστεπώνυμο πλήρωμα ένα όντως πανόραμα των 2000 ετών της Εκκλησίας μας, απονέμουμε την ευαρέσκεια και τον έπαινο ήμών, ενχόμεθα δέ συνέχιση της καρποφόρου προσφορής του προς δόξαν Θεού» (σ. 9).

Ο τρόπος της επιλογής και εκθέσεως της ύλης του «Πανοράματος» των 2000 ετών Χριστιανισμού

Στη συνέχεια ως προσεθη ότι ό κ. Ευάγγελος Λέκκος στον Πρόλογο του λαμπρού έργου του δίδει εύστοχες και ικανοποιητικές εξηγήσεις για τον τρόπο, με τον όποιο έκαμε την επιλογή και έκθεσι της ύλης. Έκτος των άλλων, λέγει τα εξής:

«Η επιλογή των Προσώπων και των Γεγονότων δέν ήταν εύκολη υπόθεση. Διαφορετικά, ένδεχομένως, θα επέλεγε κάποιος άλλος, σε αρκετές περιπτώσεις. Το ζήτημα, έν πολλοίς, είναι και υποκειμενικό. Σημειώνουμε, πάντως, ότι ή επιλογή βασίστηκε στο τεκμαιρόμενο ένδιαφέρον του ελληνικού άναγνωστικού κοινού. Έτσι, αναφερόμαστε πρωτίστως σ' εκείνα τα Πρόσωπα και τα Γεγονότα πού έχουν άμεση ή ένδιαφέρουσα σχέση με την Έλληνική Όρθοδοξία. Γίνονται, όμως, αναφορές και σε Γεγονότα άλλων Εκκλησιών ή Όμολογιών, καθώς και σε ιδεολογικά ρεύματα και συστήματα, πού επηρέασαν θετικά ή άρνητικά τις χριστιανικές εξελίξεις. Στο δέ Παράρτημα συμπεριλάβαμε αρκετά λήμματα, πού ένδιαφέρουν σίγουρα τους άναγνώστες μας.

»Η έκθεση ακολουθεί την κατά αιώνες απόλυτη χρονολογική σειρά. Σύντομο εισαγωγικό σημείωμα

δίνει το «στίγμα» του κάθε αιώνος. Άς επισημανθεί, όμως, ότι οι εκκλησιαστικοί ιστορικοί δέν συμπίπτουν απόλυτα στη χρονολόγηση κάποιων Γεγονότων ή Προσώπων. Πράγμα το όποιο, φυσικά, δέν άπασχολεί την παρούσα έκδοσι, άφού ό σκοπός της δέν είναι αυστηρά ιστορικός. Όπως είναι έννόητο, δίνεται ιδιαίτερη έμφαση σε Πρόσωπα και Γεγονότα του 20ού αιώνος, όχι μόνο γιατί στη διάθεσή μας είχαμε περισσότερο υλικό και πληροφορίες, αλλά και διότι το ένδιαφέρον των άναγνωστών μας είναι μεγαλύτερο, άφού για αρκετά από αυτά τα Πρόσωπα ή Γεγονότα πολλοί έχουν ιδίαν αντίληψη, γνώση ή προσλαμβάνουσες παραστάσεις».

Έλπιδοφόρο γεγονός: Έπιστήμονες - Κληρικοί

Η πρόσφατη χειροτονία εις διάκονο του Δικαστικού και Διδάκτορος της Νομικής και της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Χρήστου Παπαθανασίου και νύν πατρός Χρυσοστόμου από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο φέρει άλλη μίαν φορά στο προσκήνιο το εύχαριστο και έλπιδοφόρο γεγονός, ότι εκλεκτοί επιστήμονες, εκπροσωπούντες διαφόρους επιστημονικούς κλάδους, όχι μόνον επιδίδονται σε θεολογικές σπουδές φοιτώντες στις Θεολογικές Σχολές και αποκτώντες το πτυχίο ή και το διδακτορικό δίπλωμα της Θεολογίας, αλλά και εισέρχονται στον ιερό κλήρο για να άφιερώσουν την ζωή τους στην «διακονία των μυστηριών του Θεού» και στο σωτηριώδες άνακαινιστικό έργο της Εκκλησίας.

Βεβαίως το φαινόμενον έχει τις ρίζες του στους πρώτους χριστιανικούς αιώνες και στα βυζαντινά χρόνια. Τότε πολλοί, πού διέπρεπαν στην επιστήμη, γίνονταν κληρικοί ή άπλοι μοναχοί. Σήμερα στην Εκκλησία της Ελλάδος υπηρετούν ως κληρικοί πρώην δικαστικοί, ιατροί, φυσικοί, χημικοί, μηχανικοί κ.ά. Παρόμοια αξιόλογα παραδείγματα υπάρχουν σε όλες τις ήπειρους, τόσο στα κλιμάκια των Όρθοδόξων Εκκλησιών, όσο και στις ετεροόδοξες εκκλησιαστικές κοινότητες.

Έτσι ή κλήσις και ή κλίσις επιστημόνων προς τον ιερό κλήρο είναι σημαντική ένδειξις ότι το Άγιον Πνεύμα, το Όποιο «όπου θέλει πνει» (Ιωάν. γ', 8), «ιερέας τελειοί... όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας».

«Έχει ξεπεράσει κάθε όριο»

Ο Μακ. Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, κατά την καθιερωμένη ραδιοφωνική επικοινωνία του με τους ακροατές του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατόπιν υποβληθείσης ερωτήσεως, αναφερόμενος εκ νέου στο κατά τις τελευταίες ημέρες προκαλούν θόρυβον βιβλίο του κ. Μίμη Ανδρουλάκη, έπεσήμανεν ότι προκειται για νοσηρό, ύβριστικό και βλάσφημο κατακεύασμα.

Χαρακτηριστικώς ο Μακαριώτατος είπε και τα εξής: «Η φαντασία αυτού του ανθρώπου έχει ξεπεράσει κάθε όριο και, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να μάθει ο κύριος αυτός ότι δεν του επιτρέπουμε να καθυβρίζει τον Ίδρυτή της πίστεώς μας με αυτόν τον χυδαίο τρόπο, τον οποίο χρησιμοποιεί στο γράμμα του».

Έπειτα χαρακτηριστικώς ο Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος προσέθεσεν, ότι «αν έβριζε κάποιος τους γονείς μας, θα τον πηγαίναμε στο δικαστήριο. Και αυτό κανείς δεν τολμά να το κάμη, γιατί θα πάη στον Κορυδαλλό». Γι' αυτό αναρωτήθηκε πώς γίνεται να έχη ξεσπάσει διαμαρτυρία για τις παρεμβάσεις στην προσωπική ζωή κάποιων έπωνύμων και να μη γίνεται καμιά διαμαρτυρία για το περιεχόμενο του απαράδεκτου βιβλίου.

«Μυθοπλαστική ψευδολογία»

Το ύβριστικό βιβλίο του κ. Μ. Ανδρουλάκη καταδικάσθηκε και από τους συμμετασχόντες στο πρόσφατο Πανελλήνιο Συνέδριο Ίεροκηρύκων, οι όποιοι όμοφώνως απέφασαν να εκφράσουν διά του Τύπου την «έντονη διαμαρτυρία και πλήρη αποδοκιμασία για ένα βλάσφημο βιβλίο, το όποιο κυκλοφορήθηκε πρόσφατα και σκανδάλισε τους Χριστιανούς. Διότι σέ αυτό ύβρίζεται με άσυνγκράτητη άσέβεια και με μυθοπλαστική ψευδολογία το Θεανόρικό Πρόσωπο του Σωτήρος ήμῶν Ίησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος είναι ἡ Ἀλήθεια και τὸ Φῶς τοῦ κόσμου και ἔχει κηρυχθεῖ από τὴν Ἐκκλησία Του ἐπὶ 20 ἔως σήμερα αἰῶνες και εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα τοῦ κόσμου».

Ἐπίσης, ὡς κατέστη ἤδη γνωστὸν διά τοῦ Τύπου, ἡ «Πανελλήνιος Ἐνωσις Θεολόγων» σέ ἔκτενές ἔγγραφο, πού ἔστειλε σὴν Ἱερὰ Σύνοδο, καταγγέλλει

τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον τοῦ κ. Ανδρουλάκη ὡς «βάνουση διαστροφή τῆς ἀλήθειας» και ὡς σύνθεσι ψευδοῦς «ἱστορίας» και «σεξουαλικοῦ παραμυθιοῦ» πρὸς μετάδοσι «συμπερασμάτων, τὰ ὅποια μάλιστα περιγράφονται κατὰ τὸν πλέον πορνολαγνικὸ τρόπο». Στὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι ἔκδηλη «ἡ χυδαιολογία κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἀναμαρτήτου και Ἀμόμου Κυρίου, ἡ δημοσία προσβολὴ τῆς ἀμωμήτου πίστεώς μας, ἡ προσπάθεια διασυρμοῦ τῶν ἁγίων και τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, ὁ βάνανσος στραγγαλισμὸς τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας, ἡ καθύβριση τῆς θρησκευτικῆς πεποιθήσεως ἑκατομμυριῶν Ἑλλήνων».

Τὰ θεμέλια τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως»

Ὅπως ἐπισημάνθηκε ἤδη στὸν ἑλληνικὸ Τύπο, τὸ διεθνῶς γνωστὸ περιοδικὸ «Economist» σέ πρόσφατο δημοσίευσμά του ἀναφέρεται σὴν ἠθικὴ κρίσι, ἡ ὅποια μαστίζει κύκλους ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως». Ἐτσι ἐπισημαίνει:

«Μετὰ τὴν ἀποκάλυψη σειρᾶς σκανδάλων τοῦς τελευταίους δώδεκα μῆνες, ἡ εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ τάξη δὲν αἰσθάνεται ἄνετα. Οἱ ἐπίτροποι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως ἐξαναγκάσθηκαν σέ παραίτηση, πέρυσσι, ἀφοῦ κατηγορήθηκαν γιὰ νεποτισμὸ και ἀπάτες. Τὴν περασμένη ἄνοιξη ὁ Γάλλος ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν παραιτήθηκε... Στὴ Βρετανία και τὸ Βέλγιο οἱ κατηγορίες γιὰ διαφθορὰ εὐθύνονται γιὰ τὴν πώση κυβερνήσεων τὰ τελευταῖα χρόνια. Σήμερα ἔνα σκάνδαλο κομματικῶν χρηματοδοτήσεων δονεῖ τὴ Γερμανία...».

Οἱ διαπιστώσεις αὐτὲς ἀποδεικνύουν ὅτι δὲν εἶναι δυνατό νὰ εἶναι στερεὸ τὸ οἰκοδόμημα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἐὰν δὲν εἶναι θεμελιωμένο σὲς προβλλόμενες ἀπὸ τὸν Χριστιανισμὸ αἰώνιες πνευματικὲς και ἠθικὲς ἀξίες. Τοῦτο πρέπει νὰ ὑπομνησκειται στὰ εὐρωπαϊκὰ συλλογικὰ ὄργανα ἰδιαίτερος ἀπὸ τοῦς ἐκπροσώπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐλλάδος.

Ε.Δ.Θ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ τῆς 18ης Φεβρουαρίου 2000

Με ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνεκλήθη τὸ Ἑκτο Πανελλήνιο Συνέδριο Ἱεροκηρύκων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς 17 Φεβρουαρίου. Τὸ πρῶτὴ τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Τὸ Προηγούμενο Ε΄ Συνέδριο εἶχε συγκληθεῖ πρὶν ἀπὸ εἴκοσι (20) περίπου χρόνια (1981).

Οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου διεξήχθησαν στὴν αἴθουσα Τελετῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἦταν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποῖου ἐτέθη τὸ Συνέδριο.

Στὸ Συνέδριο ἔλαβαν μέρος 152 Ἱεροκήρυκες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παρέστησαν ἐπίσης Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες καὶ Καθηγητὲς τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης. Θέμα τοῦ Συνεδρίου ἦταν «Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ζῶν καὶ κατὰ τὴν 3ην μ.Χ. χιλιετίαν».

Μετὰ τὴν καθιερωμένη προσευχή, χαιρετισμοὺς ἀπηύθυναν ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστουπόλεως κ. Πέτρος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἡ ὁποία εἶχε τὴν εὐθύνη διοργανώσεως τοῦ Συνεδρίου, καθὼς καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀκολούθως τὸν λόγο ἔλαβε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε Χαιρετισμὸ καὶ ἔκανε τὴν Εἰσαγωγικὴ ὁμιλία. Σ' αὐτὴν ὁ Μακαριώτατος περιέγραψε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, ὡς αὐθεντικὸ, ἀφυπνιστικὸ, καθοδηγητικὸ καὶ ἐπίκαιρο καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τοὺς Ἱεροκήρυκες νὰ μὴν χρησιμοποιοῦν «ξύλινη» γλῶσσα, ἀλλὰ νὰ προσφέρουν τὸν Θεῖο Λόγο μὲ ζωντάνια, δύναμη πνεύματος καὶ παρησία. Ἀκολούθησαν οἱ 6 Εἰσηγήσεις Ἱεροκηρύκων σύμφωνα μὲ τὸ Πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν, ὡς τὶς πρῶτες μεσημβρινὲς ὥρες. Εἰσηγηταὶ ἦσαν: ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Ἀεράκης, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, μὲ θέμα «Βασικαὶ ἀρχαὶ καὶ μορφή τοῦ κηρύγματος καὶ κατὰ τὴν ἀνατέλλουσαν χιλιετίαν. Σύγχρονος θεολογικὸς λόγος καὶ κήρυγμα», ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἱερεμίας Φούντας, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνος, μὲ θέμα «Ὁ Θεσμός τοῦ Ἱεροκή-

ρυκος καὶ ἡ προσφορὰ αὐτοῦ εἰς τὴν πορείαν τοῦ χρόνου», ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἠλίας Μαστρογιαννόπουλος, μὲ θέμα «Αἱ δυσκολαὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἱεροκήρυκος· α) εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα, β) εἰς τὴν ἐπαρχίαν», ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δανιὴλ Γούβαλης, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, μὲ θέμα «Ὁ πνευματικὸς ἀνεφοδιασμὸς τοῦ Ἱεροκήρυκος. Αἱ σχέσεις του μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῶν Ἐνοριῶν», ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Συμεὼν Κούτσας, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης, μὲ θέμα «Ὁ Ἱεροκήρυξ ὡς πνευματικὸς καὶ σχέσεις ἐξαρτήσεως», ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος Πολυκανδριώτης, Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου, μὲ θέμα «Ὁ Ἱεροκήρυξ ὡς Ἱεραπόστολος καὶ δέκτης τῶν προβληματισμῶν καὶ τῶν ἀνησυχιῶν τῆς ψυχῆς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου». Ἀκολούθως παρετέθη γεῦμα καὶ μετὰ ἀπὸ σύντομη διακοπὴ, οἱ ἐργασίες συνεχίσθησαν ὡς τὶς 8 μ.μ. περίπου.

Μετὰ ἀπὸ κάθε Εἰσηγήσει ἐπακολουθοῦσε συζήτηση καὶ παρεμβάσεις τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, τῶν Πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν καὶ τῶν Συνέδρων Ἱεροκηρύκων. Ἐξεφράσθη ἐπίσης ἀπὸ ὅλους ἡ ἐπιθυμία νὰ συγκαλεῖται τὸ Συνέδριο Ἱεροκηρύκων κάθε χρόνο μὲ θέματα εἰδικότερης σημασίας γιὰ τὸ ἐπίπεδο καὶ σπουδαιότατο ἔργο τους.

Στὴ διάρκεια τοῦ Συνεδρίου ἐπίσης, ἀποφασίσθηκε ὁμόφωνα νὰ ἐκφρασθεῖ διὰ τοῦ Τύπου ἡ ἔντονη διαμαρτυρία καὶ ἡ πλήρης ἀποδοκιμασία γιὰ ἓνα βλάσφημο βιβλίον τὸ ὁποῖο κυκλοφορήθηκε πρόσφατα καὶ σκανδάλισε τοὺς Χριστιανούς. Διότι σὲ αὐτὸ ὑβρίζεται μὲ ἀσυγκράτητη ἀσέβεια καὶ μὲ μυθοπλαστικὴ ψευδολογία τὸ Θεανδρικό Πρόσωπο τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Ἀλήθεια καὶ τὸ Φῶς τοῦ κόσμου καὶ ἔχει κηρυχθεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία του ἐπὶ 20 ἔως σήμερα αἰῶνες καὶ εἶναι ἡ μόνη ἐλπίδα τοῦ κόσμου.

Ἐκφράζοντας ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος τὶς θέσεις τῶν Συνέδρων σχετικὰ μὲ τὸ θέμα αὐτό, τὸ χαρακτηριστικῶς ὡς «ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ» καὶ δήλωσε τὰ ἑξῆς: «Ἄν οἱ ἐχθρικές πρὸς τὴν Ἐκκλησία ἀναφορὲς τοῦ βιβλίου κινοῦνται στὴ σφαῖρα τῆς ἐπιστήμης, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἀντιπαρτάξουμε τὰ ἐπιστημονικά μας ἐπιχειρήματα, ἱστορικά καὶ θεολογικά, ὡς ἀπάντηση στὶς αἰτιάσεις τῶν ἐπικριτῶν. Ἄν, ὅμως, πρόκειται γιὰ μυθιστορηματικὲς κατασκευές, τότε παραμένει πρὸς ἔρευναν τὸ ζήτημα τῆς σοβαρό-

τητός των και της ανάγκης να ασχοληθούμε με επινοήματα φανταστικά και αναπόδεικτα».

(Εκ της Αρχιγραμματείας της Ιεράς Συνόδου)

Άνακοινωθέν της 7ης Μαρτίου 2000

Με τὸ ἀνακύψαν θέμα τοῦ βλασφήμου βιβλίου τοῦ κ. Μ. Άνδρουλάκη ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀναφέρει εἰς τὸν πιστὸν κλῆρον καὶ λαὸν τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Πίστεως ἡμῶν, κινεῖται εἰς τὴν σφαῖραν τῆς πλέον χυδαίας φαντασίας, εἶναι ἀντιεπιστημονικόν, αἰσχρὸν καὶ βρωμερόν. Εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν εἴκοσι αἰῶνων οὐδεὶς συγγραφεὺς ἔθιξε τόσον βαναύσως τὴν ἠθικὴν ἀκεραιότητα τοῦ Θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Ἀναμαρτήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, ἀνεγνωρισμένη συνταγματικὴ ἀρχὴ εἰς τὴν χώραν μας, τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία ἀνέκαθεν ἐσεβάσθη, δὲν καλύπτει προφανῶς αἰσχρῆς καὶ βλάσφημες ἐκφράσεις, οἱ ὁποῖες θίγουν τὴν χριστιανικὴν πίστιν τῶν ἑκατομμυρίων χριστιανῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν εἰς τὴν πατρίδα μας τὴν συντριπτικὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ μας.

2. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἀσεβοῦς βιβλίου δὲν εἶναι τυχαῖον πρόσωπον. Εἶναι γνωστὸν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πολιτικὸν πρόσωπον. Ἐνεμένετο στοιχειώδης ἔστω ἐκ μέρους αὐτοῦ ὑπευθυνότης καὶ σεβασμὸς τῆς συγγραφικῆς καὶ δημοσιογραφικῆς δεοντολογίας.

3. Οἱ ἀντιδράσεις πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας δικαιολογοῦνται λόγῳ τῆς πρωτοφανοῦς βλασφήμου αἰσχροτήτος τοῦ βιβλίου "Μ". Οἱ σπεύδοντες νὰ ὑποστηρίξουν τὸν ἀσεβῆ συγγραφέα δὲν ἔπρεπε νὰ μεταθέτουν τὸ θέμα. Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι, πῶς ἡ πιστεύουσα καρδιά ἀντιδρᾷ, ὁμολογοῦσα τὸν Σωτῆρα Κύριον, ἀλλὰ τὸ τί γράφει καὶ περιγράφει ὁ συγγραφεὺς διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀσπίλου καὶ Ἀμώμου Χριστοῦ. Ἡ Ἱερά Σύνοδος πιστεύει, ὅτι διάφορος θὰ ἦτο ἡ γνώμη ὄλων, ἐὰν ἐγνώριζον τί γράφει τὸ βιβλίον. Εἰς μίαν περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ εὐαισθησία διὰ τὴν προσβολὴν ἀνθρωπίνων προσώπων ὠδήγησε τοὺς ἀρμοδίους εἰς τὴν λήψιν μέτρων, ἡ Ἐκκλησία δὲν πρέπει νὰ δεικνύη παρομοίαν εὐαισθησίαν διὰ τὴν ὁμολογιακὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ ὁποῖον οἱ αἰῶνες ἐσεβάσθησαν, ἐνῶ ὁ κ. Μ. Ἀνδρουλάκης βαναύσως καὶ δημοσίως καθύβρισεν;

(Εκ της Αρχιγραμματείας της Ιεράς Συνόδου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑορτασμὸς Ἀγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας

Τὸ προσεχὲς Σάββατο 19 Φεβρουαρίου 2000, ἑορ-

τάζεται ἡ μνήμη τῆς Ἀθηναίας Ὁσιομάρτυρος Φιλοθέης, ἡ ὁποία ἐμαρτύρησε τὸ 1589 καὶ ποῦ τὸ Ἱερό της Λεῖψανο εἶναι τεθησαυρισμένο στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν.

Ἐπειδὴ, λόγῳ τῶν συνεπειῶν τοῦ σεισμοῦ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου 1999, ὁ Ἱερὸς Ναὸς δὲν λειτουργεῖται, ἡ ἐφετινὴ πανήγυρη θὰ γίνῃ, σύμφωνα μὲ τὸ παρακάτω πρόγραμμα, στὸ παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν (ὁδὸς Ἀγ. Φιλοθέης 19), στὸν χώρῳ ὅπου βρισκόταν τὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τῆς Ὁσίας καὶ ἐγγὺς τῆς πατρικῆς τῆς οἰκίας (ὁδὸς Ἀδριανοῦ 96). Στὸ Ἱερὸ παρεκκλήσιο θὰ μεταφερθεῖ καὶ τὸ Ἱερὸ Λεῖψανο πρὸς προσκύνηση τῶν πιστῶν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Παρασκευὴ 18 Φεβρουαρίου

ὥρα 6 μ.μ.: Μέγας Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου.

ὥρα 9 μ.μ.: Ὁλονύκτια Ἀγρυπνία, στὴν ὁποία θὰ ψάλλῃ χορὸς μοναζουσῶν.

Σάββατο 19 Φεβρουαρίου

ὥρα 7 π.μ.: Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθοῦ καὶ Πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία. Θὰ ἀκολουθήσῃ λιτάνευση τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου διὰ τῶν ὁδῶν Ἀδριανοῦ, Ἀγίου Ἀνδρέου καὶ Μπενιζέλου, ἐνῶ στὴν πλατεία Μητροπόλεως θὰ τελεσθεῖ δέηση ὑπὲρ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ἀκολουθῶς τὸ Ἱερὸ Λεῖψανο θὰ ἐναποτεθεῖ στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ.

(16.2.2000)

(Εκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Χαιρετισμὸς τοῦ Μακαριωτάτου στὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα μὲ θέμα: Ποιμαντικὴ πράξη καὶ ψυχικὴ ὑγεία

Τὴν ἑναρξὴ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος μὲ θέμα «Ποιμαντικὴ πράξη καὶ ψυχικὴ ὑγεία», ποῦ διοργανώνουν ἡ Ψυχιατρικὴ Κλινικὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἡ Ὑπηρεσία Ψυχιατρικῆς καὶ Ποιμαντικῆς Μέριμνας τοῦ Κέντρου Ψυχικῆς Ὑγιεινῆς μὲ τὴ συνεργασία τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κήρυξε σήμερὰ τὸ μεσημέρι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Στὸ χαιρετισμὸ τοῦ ὁ Μακαριώτατος ὑπογράμμισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ποῦ γνωρίζει τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο μπορεῖ νὰ ἀσχοληθεῖ θεραπευτικὰ μὲ τὰ ψυχικὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, ἐπιθυμεῖ νὰ διαλεχθεῖ μὲ τὴν Ψυχιατρικὴ γιὰ τὴν καλύτερη ἄσκηση τοῦ ποιμαντικοῦ τῆς ἔργου. Στὸ πλαίσιο αὐτό, σημείωσε χαρακτηριστικὰ, τὸ ἐν λόγω πρόγραμμα διευκολύνει τοὺς ἐκπροσώπους τῆς μαχόμενης ποιμαντικῆς πράξης νὰ προσεγγίσουν, ἔγκυρα καὶ ἔγκαιρα ἐνημερωμένοι ἀπὸ εἰδικούς ἐπιστήμονες γιὰ τὸ φά-

σμα τών ψυχιατρικῶν προβλημάτων, αποτελεσματικότερα τοὺς πάσχοντες συνανθρώπους μας.

«Κατέχουμε τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ γνωρίζουμε καὶ αὐτὰ ποὺ ἡ ἐπιστήμη προσφέρει... Τὰ ὅρια μεταξὺ Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ Ψυχιατρικῆς Ἐπιστήμης εἶναι διακριτὰ καὶ καλὸ θὰ εἶναι νὰ ἀξιοποιούμε τὴν ἐπιστήμη πρὸς ὄφελος τοῦ πάσχοντος ποὺ εἶναι εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς τέτοια τὴν ἀντιμετωπίζουμε», κατέληξε ὁ Μακαριώτατος, ἐπισημαίνοντας μάλιστα ὅτι μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσει καὶ δεύτερο ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα στὸ ὁποῖο οἱ πνευματικοὶ θὰ ἐνημερώσουν τοὺς ψυχιάτρους, ὥστε καὶ οἱ τελευταῖοι μὲ τὴ σειρά τους νὰ μποροῦν νὰ ἐπιτελοῦν ὀρθότερα τὸ θεραπευτικὸ τους ἔργο.

Στὴ συνέχεια εἰσηγήσεις παρουσίασαν ὁ ὑπεύθυνος τοῦ προγράμματος Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, θεολόγος - ψυχίατρος, ὁ διευθυντὴς τῆς Ψυχιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καθηγητὴς κ. Γ. Ν. Χριστοδούλου καὶ ὁ καθηγητὴς Ποιμαντικῆς Θεολογίας καὶ Ψυχολογίας κ. Α. Μ. Σταυρόπουλος.

Τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖο παρακολουθοῦν 60 ἄτομα, στὴ συντριπτικὴ πλειονότητά τους κληρικοί, ὀλοκληρώνεται στὶς 14 Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους. Οἱ συναντήσεις φιλοξενοῦνται στὸ ἐνοριακὸ κέντρο τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Χαράλαμπος Ἰλισίων καὶ πραγματοποιοῦνται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἑλληνικῆς Ψυχιατρικῆς Ἐταιρείας.

(17.2.2000)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Τελετὴ ἐγκαινίων οἰκισμοῦ σεισμοπλήκτων ποὺ δημιουργήθηκε ἀπὸ ἔσοδα ἐκ τοῦ προσκυνήματος τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας “Ἄξιόν ἐστιν”

Τὸν πρῶτο οἰκισμό, ποὺ δημιουργήθηκε γιὰ τὴν κάλυψη τῶν στεγαστικῶν ἀναγκῶν σεισμοπλήκτων τῆς Δυτικῆς Ἀττικῆς μὲ μέρος τοῦ συγκεντρωθέντος ποσοῦ κατὰ τὸ προσκύνημα τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας Παναγίας “Ἄξιόν ἐστιν” τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἐγκαινίασε σήμερα τὸ πρωΐ (18.2) στὴν περιοχὴ «Μεγάλα Σχίνα» τοῦ Μενιδίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλος.

Ὁ οἰκισμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ 114 λυόμενους οἰκίσκους μὲ ὅλη τὴν ἀπαραίτητη ὑποδομὴ γιὰ τὴν ἀγορὰ τῶν ὁποίων διετέθη ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν 476.078.615 δραχμῶν συγκεντρωθὲν ποσὸν ἐκ τοῦ προσκυνήματος τὸ ποσὸ τῶν 290.700.000 δραχμῶν.

Ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ τέλεσε τὸν ἀγιασμό, ἀπήυθυνε ἀρχικὰ τὶς ἐγκάρδιες εὐχαριστίες του πρὸς τὴν Ἱερὰ Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἡ ὁποία «θέλοντας νὰ συμπαρασταθεῖ στοὺς σεισμοπλήκτους ἀδελφούς μας δέχθηκε μὲ μεγάλη προθυμία τὴν πρότασή μας νὰ μεταφερθεῖ ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα Παναγίας “Ἄξιόν ἐστιν” στὴν Ἀθήνα καὶ νὰ τεθεῖ σὲ προσκύνηση». Ὅπως μά-

λιστα ἐπισήμανε «τὸ προσκύνημα τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν ὑπῆρξε ἓνα γεγονός θρησκευτικῆς σημασίας, καθὼς χιλιάδες ἄνθρωποι κατέθεσαν τὸ φόρο τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς τιμῆς τους πρὸς τὸ Θεομητορικὸ Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Παρθένου». «Θέλω νὰ εὐχαριστήσω», συνέχισε ὁ Μακαριώτατος, «τὸν εὐσεβὴ καὶ φιλότιμο λαὸ μας ποὺ ἀνταποκρίθηκε πληθωρικὰ στὴν πρόσκληση τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἔδειξε τὴν χριστιανικὴ του ἀλληλεγγύη καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τοὺς πληγέντες ἀπὸ τὸ σεισμὸ ἀδελφούς μας, ποὺ σήμερα λύνουν, ἔστω καὶ προσωρινά, τὸ πολὺ σοβαρὸ στεγαστικὸ τους πρόβλημα». Τέλος ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὶς εὐχαριστίες του πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἐποπτεύουσας Ἐπιτροπῆς τῆς Διαχειρίσεως τῶν προσφορῶν τῶν πιστῶν κατὰ τὸ προσκύνημα καὶ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες ποὺ ἐθελοντικὰ προσέφεραν, τὸν Ὑπουργὸ Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. κ. Κωνσταντῖνο Λαλιώτη, «ποὺ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ἔδειξε πολὺ μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν προώθηση τῆς ὅλης ὑπόθεσης, ὥστε νὰ προλάβουμε τὸ χειμῶνα καὶ νὰ φύγουν οἱ σεισμόπληκτοι ἀπὸ τὶς σκηνές» καὶ τὸν δήμαρχο Μενιδίου κ. Δ. Παπανίκα ποὺ παραχώρησε τὴν ἔκταση ὅπου τοποθετήθηκαν οἱ οἰκίσκοι.

Στὴ συνέχεια ἔλαβε τὸ λόγο ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἱερομόναχος π. Γρηγόριος Γρηγοριάτης, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίηση καὶ συγκίνηση τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ στόχου, χάριν τοῦ ὁποῖου ἀνέλαβε τὸ μεγάλο ἐγχείρημα τῆς κατ' ἐξαίρεσιν μεταφορᾶς, παρὰ τὴν ὑφιστάμενη ἀπαγόρευση μετακινήσεως καὶ ἐξόδου τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας, «μία κατάθεση ψυχῆς», ὅπως εἶπε, «τοῦ Ἀγιορειτικοῦ Μοναχισμοῦ χάριν τοῦ λαοῦ τῆς Ἀττικῆς». Ὁ Ἱερομόναχος π. Γρηγόριος ὑπογράμμισε ὅτι «ἔχουμε ἐνώπιόν μας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσωπικῆς θυσίας τοῦ ἀνωνύμου Σαμαρείτου, τὸ ἄθροισμα τοῦ ὀβολοῦ ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν ὑπομονὴ τῆς πίστεως ἀγνόησαν τὸ συνωστισμό καὶ τὴν πολὺωρη ἀναμονή, προσκύνησαν μὲ ριγὴ εὐλαβείας τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα καὶ ἀπέθεσαν τὸ ὑστέρημα τοῦ ταμείου ἀλλὰ περίσσευμα τῆς καρδιάς τους ὡς τάμα τιμῆς καὶ εὐλαβείας πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἀλλὰ καὶ ὡς εἰσφορὰ χάριν τῶν συνανθρώπων τους, ὡς ὑπερχειλίσθη ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης καὶ κατὰ Χριστὸν ἀφανείας». Ὅπως σημείωσε, «ὁ παρῶν οἰκισμὸς εἶναι δῶρο τοῦ κόσμου πρὸς τὴν Παναγία καὶ ἀπὸ τὴν Παναγία πρὸς τὸν κόσμον». Ἡ περίπτωση δὲ τῆς ἐξόδου τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας ἀπὸ τὴν Ἀθωνικὴ Πολιτεία κατέδειξε, κατέληξε ὁ Ἱερομόναχος π. Γρηγόριος, τοὺς στενοὺς καὶ ἄρρηκτους δεσμοὺς μεταξὺ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἁγίου Ὁρους, τὴν ὅλη ὑφιστάμενη ἀλληλοπεριχώρηση, ἀγάπη καὶ συνεργασία, ἰδιαίτερα μὲ τὴν καταλυτικὴ συνδρομὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρ-

χιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, ὁ ὁποῖος διατηρεῖ παιδιόθεν ἀγαθὲς σχέσεις μὲ τὸν Ἄθω καὶ τυγχάνει ἐκ τῶν πλέον ἐνθέρμων φίλων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀπεριόριστες δυνατότητες ἀνάπτυξης συνεργασίας μεταξύ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.

Τέλος, στὸ χαιρετισμὸ τοῦ ὁ Ὑπουργὸς Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε. κ. Κων. Λαλιώτης ἐξήρε τὴν ξεχωριστὴ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας, «διότι τὰ χρήματα προέρχονται ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν καὶ δίνονται σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαρτήτως θρησκευμάτος ποὺ ἔχουν ἀνάγκη». Τόνισε δὲ ὅτι σήμερα ἡ Ἐκκλησία, τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ ἡ Πολιτεία ἀνοίγουν δρόμους γιὰ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη καὶ σηματοδοτοῦν τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν μόνη ἀποκατάσταση τῶν σεισμοπλήκτων.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ ὑπολειπόμενο ποσὸ ἀπὸ τὸ συνολικῶς συγκεντρωθὲν ἐκ τοῦ προσκυνηματος τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος θὰ διατεθεῖ ἄμεσα γιὰ τὴν προμήθεια καὶ ἄλλων λυόμενων οἰκίσκων ποὺ θὰ συγκροτήσουν τὸν δεῦτερο οἰκισμό, καθὼς καὶ λυόμενων βρεφονηπιακῶν σταθμῶν ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν σὲ πληγείσες ἀπὸ τὸ σεισμὸ περιοχὲς τῆς Δυτικῆς Ἀττικῆς.

Στὴν τελετὴ ἐγκαινίων παρέστησαν ἀκόμη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Παντελεήμων, ὁ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Βρεττός, ὁ τ. Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, βουλευτῆς κ. Θ. Πάγκαλος, ὁ Δήμαρχος Μενιδίου κ. Δ. Παπανίκας, ποὺ ἀπηύθυνε σύντομο χαιρετισμὸ, ὁ Δήμαρχος Ἄνω Λιοσίων κ. Δ. Παπαδήμας, μέλη τῆς Ἐποπτεύουσας Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ πλῆθος κόσμου.

(18.2.2000)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη τοῦ πανιερωτάτου ἐπισκόπου Βράνιε στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο

Τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστόδουλο ἐπισκέφθηκε σήμερα τὸ πρωῖ στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο ὁ Πανιερωτάτος Ἐπίσκοπος Βράνιε κ. Παχώμιος.

Ὁ κ. Παχώμιος ἐξέφρασε πρὸς τὸν Μακαριώτατο προσωπικὰ καὶ πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὶς ὀλόθερμες εὐχαριστίες τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Σέρβων κ.κ. Παύλου γιὰ τὴ θεάρεστη διακονία τους πρὸς τὸν ταλαιπωρημένο καὶ δεινοπαθοῦντα σερβικὸ λαό. Συγκεκριμένα ἀναφέρθηκε στὴν ἀποστολὴ στὴ Σερβία τὸν περασμένο Νοέμβριο τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβ. Μητροπολίτη Κοζάνης κ. Ἀμβροσίου γιὰ τὴν ἐπιτόπου διαπίστωση τῶν ἀναγκῶν τῶν προσφύγων. Ὁ κ. Παχώμιος ἐξήρε

τὴν ἐτοιμότητα τὴν ὁποία ἐπέδειξε τὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀνταποκρινόμενη πρόθυμα στὸ αἴτημά του γιὰ τὴ χορήγηση ποσοῦ 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς ἀγορὰ ὑποδημάτων γιὰ τοὺς γυμνητεύοντες πρόσφυγες καὶ τὰ παιδιά τους ποὺ ἔχουν καταφύγει στὴν Ἱ. Μονὴ Προχόρου ἢ σὲ ἄλλους καταυλισμοὺς στὴν περιοχὴ τῆς Ἐπισκοπῆς του.

Μὲ τὸ ἄνω χρηματικὸ ποσὸ ἀγοράσθηκαν 2.000 ζεύγη ὑποδημάτων, τὰ ὁποία ὁ Πανιερωτάτος Ἐπίσκοπος κ. Παχώμιος, μαζὶ μὲ κληρικούς τῆς περιφέρειᾶς του, διένειμε ἤδη στοὺς πρόσφυγες.

(21.2.2000)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητροπόλις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Κατὰ τὴν τελεσεθεῖσα Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία (27.2) στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἰωάννου Καλλιθέας Αἰγίου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, ἐχειροτόνησε σὲ Πρεσβύτερο τὸν Ἱερολογιώτατο π. Βασίλειο Πετρόπουλο, ὁ ὁποῖος θὰ καλύψῃ τὴ δευτέρα ὀργανικὴ ἐφημεριακὴ θέση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Αἰγίου, γιὰ τὴν ὁποία καὶ ἐξελέγη.

Ὁ χειροτονηθεὶς, γόνος Ἱερατικῆς οἰκογενείας τῆς πόλεώς μας, ἄγει τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἶναι πατὴρ δύο τέκνων καὶ πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βελιγραδίου. Διακρίνεται διὰ τὸ ἥθος, τὴν ἱεροπρέπεια, τὸ δυναμισμό καὶ τὸν ἐνθεο ζῆλο του νὰ διακονήσῃ τὸ Ἱερὸ Θυσιαστήριο. Ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία προσβλέπει μὲ ἐμπιστοσύνη εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ π. Βασιλείου καὶ εὐελπιστεῖ, ὅτι θὰ ἀναδειχθῇ εἰς ἄξιον πνευματικὸν στέλεχος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ θὰ ἀνταποκριθῇ στὶς προσδοκίαι αὐτῆς.

– Τὴν ἴδια Κυριακὴ ἐπίσης, στὴν Αἶθουσα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὰ πλαίσια τῶν ἐσπερινῶν ὁμιλιῶν ποὺ πραγματοποιεῖ ἡ Ἱερὰ Μητροπόλις ὠμίλησε ἡ κυρία Βικτωρία Νταγκουνάκη, διαπρεπῆς δημοσιογράφος καὶ γνωστὴ ἀπὸ τὶς ἐνδιαφέρουσες ἐκπομπές της στὴν τηλεόραση, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ «καυτὰ» της ἄρθρα σὲ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ, μὲ ἓνα πάρα πολὺ ἐπίκαιρο θέμα ποὺ τίτλο εἶχε: «Σατανισμός: Οἱ ἀλήθειες, τὰ ψέματα καὶ οἱ παγίδες του στὴν σύγχρονη κοινωνία».

Ἡ ὁμιλήτρια γνωστὴ ἀπὸ χρόνια στὸ ρεπορτάζ τῶν σκοτεινῶν κυκλωμάτων ποὺ πολεμοῦν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ ἔθνος μας, ἀνεφέρθη στὸ καυτὸ θέμα τοῦ «Σατανισμοῦ καὶ τῶν προεκτάσεων αὐτοῦ». Μὲ ντοκουμέντα ἀδιαμφισβήτητα ἐπέσήμανε τὸν πόλεμο ποὺ διεξάγει ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου μέχρι σήμερα.

Ὁ Σατανᾶς, ἐτόνισε ἡ ὁμιλήτρια, μέσα ἀπὸ τὴ μουσικὴ, τὴ φιλολογικὴ σκέψη, τὴν κουλτούρα, τὰ ἡλε-

κτρονικά παιχνίδια, ακόμη δὲ καὶ μὲ τὴν ἔνδυμασία, προσπαθεῖ νὰ κάνει τὸν ἄνθρωπο ὄργανό του.

Τέλος ἐκάλεσε σὲ συστράτευση ὅλους τοὺς φορεῖς γιὰ σωστὴ ἐνημέρωση καὶ κατέληξε, ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου τὸν Σατανᾶ, πραγματώνεται μέσα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν συμμετοχὴ στὰ Ἱερὰ Μυστήρια.

– Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁμιλίας ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεγάλου Σπηλαίου Καλαβρύτων, τὸ κατ' ἔτος χορηγούμενο χρηματικὸ ἔπαθλο στὴ μνήμη τοῦ Θεοδώρου Μερτικοπούλου, εὐεργέτου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Δικαιούχος μαθητῆς τοῦ ἐπάθλου ἦτο ὁ Νικόλαος Τσονιώτης τοῦ Παναγιώτου, ποῦ εἰσήχθη στὴ Σχολὴ Ἐπιχειρησιακῆς Ἐρεῦνης καὶ Μάρκετινγκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ σύνολο μορίων 6.032.

(28.2.2000)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου

Τὴν 13ην Φεβρουαρίου ἐ.ἔ., μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, εἰς τὸ Γηροκομεῖον Ἀνδρῶν “ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ” ἔλαβε χώραν ἡ ἐκδήλωσις προικοδοτήσεως νεαρῶν κοριτσιῶν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

Ἡ ἐκδήλωσις αὐτὴ κατέστη θεσμὸς πλέον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κορίνθου διότι συνεχίζεται ἐπιτυχῶς ἐπὶ εἴκοσι τέσσαρα (24) συναπτὰ ἔτη. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἤρχισεν μὲ τὴν ἀγαθὴν βούλησι τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Παντελεήμονος τὸ ἔτος 1977 καὶ ἕως τῆς σήμερον ἔχουν δοθεῖ εἰς ἄπορα παιδιὰ τρεῖς χιλιάδες ἐξακόσια τεσσαράκοντα (3.640) βιβλιάρια ταμειυτηρίου, τὸ δὲ συνολικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἔχει διατεθεῖ, ἀνέρχεται εἰς τεσσαράκοντα ἑξ ἑκατομμύρια ἐξακοσίας ἐξήκοντα ἑννέα χιλιάδας (46.669.000) δρχ.

Ἡ προικοδότησις ἀπόρων κορασίδων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου εἶναι ἡ συνέχεια, τῆς μερίμνης τοῦ νῦν Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Παντελεήμονος, τῆς δημιουργηθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἰδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, φιλελεήμονος παραδόσεως εἰς τὸν συγκεκριμένον χώρον τῆς Κορινθιακῆς γῆς, ὡς αὐτὴ μαρτυρεῖται εἰς τὴν Β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ του.

Τὸ χρηματικὸν ποσόν τὸ ὁποῖον ἐφέτος προσεφέρθη εἶναι τῆς τάξεως τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων πεντακοσίων πενήκοντα χιλιάδων (4.550.000) δρχ. καὶ τὰ βιβλιάρια καταθέσεων τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ἐνενήκοντα ἕνα (91) τὸν ἀριθμόν. Ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία διὰ τῆς ὡς ἄνω προφορᾶς «ἐλειτούργησεν» καὶ διὰ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀφανῶν προσφορῶν καθημερινῶς «λειτουργεῖ» ὄχι μόνον τὸν Εὐχαριστιακὸν Ἄρτον ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπην, βεβαιούσα τὴν Παύλειον ῥῆσιν: «ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης –τῆς

ἐλεημοσύνης δηλαδὴ– οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἁγίων –τῶν Χριστιανῶν–, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ» (Β' Κορ. θ' 12), ἀφοῦ καὶ πτωχοὶ ἀνακουφίζονται ἀλλὰ καὶ πλῆθος πιστοῦ λαοῦ παρευρέθη εἰς αὐτὴν τὴν τῆς φιλανθρωπίας πανήγυριν καὶ τῆς ἀγάπης σύναξιν «ἐν ἐνὶ στόματι καὶ ἐν μιᾷ καρδίᾳ δοξάζον τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας

Τὴν 22αν Φεβρουαρίου ἐπραγματοποιήθη Ἱερατικὸν Συνέδριον τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας.

Τοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον ἐπραγματοποιήθη εἰς αἶθουσαν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου Ν. Ἰωνίας προηγήθη Θ. Λειτουργία, μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁποίας ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ Συνέδριον ἀνεπτύχθησαν τὰ θέματα: α) «Ἡ περὶ τὸν Ἐπίσκοπον ποικιλία τῆς διακονίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ» ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Παντελ. Ραπτέα, Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως, καὶ β) «Ὁ Ἱερεὺς ὡς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου», ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. Νεκταρίου Γούλα, Ἐφημερίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Μετὰ τὸ πέρασ ἐκάστου θέματος ἐγένετο συζήτησις καὶ ἐξήγγοντο συμπεράσματα.

Τὸ Συνέδριον ἔληξε μὲ κατάλληλον προσλαλιὰν τοῦ Σεβ/του καὶ προσφορὰν ἀναμνηστικῶν δώρων.

(25.2.2000)

(Ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας

Στὰ πλαίσια τῆς πολλαπλῆς φιλανθρωπικῆς μέριμνας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου, περὶ τῆς σίτισεως καὶ περιθάλψεως τῶν γερόντων καὶ ἀδυνάτων, οἰκονομικῶς, ἀδελφῶν μας ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης δημιούργησε καὶ ἐγκαινίασε μιὰ ἀκόμη Στέγη Σιτιζομένων στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου Νικαίας. Ἔτσι, στὴν Νίκαια ἀπαριθμοῦνται 5 Στέγες, ἐπιπλέον δὲ 1 στὸ Πέραμα, 1 στὸ Αἰγάλεω καὶ 1 στὴν Ἁγία Βαρβάρα, στίς ὁποῖες σιτίζονται ἀρκετὲς ἑκατοντάδες.

Προσθέτουμε ἀκόμη ὅτι, καθημερινῶς, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Νικαίας, ἐκτὸς τῶν πολλαπλῶν διοικητικῶν καὶ ποιμαντικῶν τῆς δραστηριοτήτων, ἔχει ἀναλάβει καὶ τὴν ἐνίσχυση τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἀδελφῶν μας μὲ διάφορα εἶδη διατροφῆς. Ὑπολογίζεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν προσερχομένων εἰς τὸ Ἐπισκοπεῖον διὰ τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν κάθε ἐβδομάδα, ἀνέρχεται στίς 200 περίπου οἰκογένειες.

(28.2.2000)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΣΙΝΑ

Ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Σινά, Φαράν και Ραϊθώ κ. Δαμιανός, αναφερόμενος στην προσκυνηματική επίσκεψη του Πάπα Ιωάννου - Παύλου Β' στο Θεοβάδιστο Όρος, είπε, εκτός των άλλων, ότι προσεφώνησε τον Προκαθήμενο της Ρωμαιοκαθολικής Έκκλησίας ως «Μακαριώτατον», διότι «υπάρχουν κείμενα των Όρθοδόξων Πατριαρχών προς τον Πάπα του 18ου αιώνας, που θεμελιώνουν αυτή την προσφώνηση». Ο Πάπας, που έγινε δεκτός στο όρος Σινά ως προσκυνητής, «προσευχόταν -όπως είπε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος-, επί ένα σχεδόν τέταρτο μπροστά στο λείψανο της Αγίας Αικατερίνης... Επί χρόνια υπηρέτησε σε ναό της Πολωνίας, που ήταν αφιερωμένος στην Αγία Αικατερίνη... Είναι πάρα πολύ άπλός. Δεν τήρησε το πρωτόκολλο...». Για το ζήτημα της αποκαταστάσεως των σχέσεων μεταξύ Όρθοδοξίας και Ρωμαιοκαθολικισμού, ο Σεβ. κ. Δαμιανός είπε: «Είπα στον Πάπα ότι εκτός από τον διάλογο, που διεξάγεται επί χρόνια, χρειάζεται και αγιότης για την ένωση των Έκκλησιών. Χρειάζεται πρακτική άρετή και άγιος βίος... Η Όρθοδοξία δεν έχει να φοβηθί τίποτε από τον Πάπα. Το μόνο, που χρειάζεται, είναι θάρρος και, αν ποτέ αποφασίσουμε να συναντηθούμε όλοι μαζί..., πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι όλοι ενδιαφερόμαστε για την ένωση των Έκκλησιών» (Ρεπορτάζ Μαρίας Άντωνιάδου, έφημ. «Τό Βήμα», 28 Φεβρ. 2000).

Ε.Δ.Θ.

ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ο Πάπας ως «κορύφωμα» της κατά τον Φεβρουάριο 2000 επίσκεψέως του στην Αίγυπτο χαρακτήρισε το προσκύνημά του στο όρος Σινά και στην Ί. Μονή της Αγίας Αικατερίνης, όπου ούτε εύχарισιακήν Θ. Λειτουργία τέλεσε, ότε συμπροσευχήθηκε με τους όρθοδόξους μοναχούς, από τους όποιους όμως έγινε έγκαρδίως δεκτός ως φιλοξενούμενος προσκυνητής. Μετά την έξ Αιγύπτου έπιστροφή του σε όμιλία του επί της πλατείας του άγιου Πέτρου είπε: «Εύχарιστώ τον Ήγούμενον Δαμιανόν και τους έλληνορθοδόξους μοναχούς για τη φιλική ύποδοχή, που μου έκαναν επί του όρους Σινά».

- Ο Πάπας σε μήνυμά του προς την 6η Συνέλευσι της Όλομέλειας της Παπικής Άκαδημίας των Κοινωνικών Έπιστημών διεκήρυξεν ότι δεν πρέπει τις ήθικες άξιες και τις θεμελιώδεις αλήθειες να θεωρούμε ως μεταβλητά μεγέθη.

- Ο Πάπας ώρισε τον ήλικίας 69 έτων Αρχιεπίσκοπον Georg Zur ως νέον εκπρόσωπον της «Άγίας Έδρας» στην Μόσχα. Ο Αρχιεπίσκοπος Zur, ως σημειώνει ή έφημερίς «Ρωμαίος Παρατηρητής», είναι ένας των «πλέον έμπειρων διπλωματών του Βατικανού».

- Ο Πάπας, αναφερόμενος στον διαθρησκειακό διάλογο, κατέκρινε τα ρεύματα της νεωτέρας θεολογίας, που αποδίδουν στην Χριστιανική Άποκάλυψι μόνον περιωρισμένη άξίωσι αλήθειας παραπλεύρως προς τις άλλες θρησκείες. Η σχετικιστική αυτή νοοτροπία πρέπει να καταπολεμηθί και να τονισθί ότι ή Άποκάλυψις του Χριστού είναι «όριστική και τελεία... Η αλήθεια αυτή είναι μοναδική και πληρεστάτη, διότι ό ίδιος ό Υίος του Θεού έχει όμιλήσει και ένεργήσει... Η Άποκάλυψις του Χριστού μένει τό σημείον προσανατολισμού για όλόκληρη την άνθρωπότητα».

- Ο Πρόεδρος του Ίδρύματος «Pro Oriente» Alfred Stirnemann απέθανε στη Βιέννη σε ήλικία 61 έτων. Ο έκλιπών κατά τα έτη 1965 - 1993 διετέλεσε Γενικός Γραμματεύς του Ίδρύματος, από δε τό 1993 έως τον θάνατόν του Πρόεδρος αυτού, συντελέσας τα μέγιστα στην προώθησι των οικουμενικών διαλόγων.

- Κατά τη διάρκεια του ίωβηλαίου έτους 2000 θα τελεσθούν στη Ρώμη Άνατολικές Λειτουργίες ή Ίεροτελεστίες. Ήδη τελέσθηκε ως πρώτη έξ αυτών ή Λειτουργία των Μαρωνιτών. Οί ύπόλοιπες θα είναι ή Χαλδαϊκή, ή Άλεξανδρινή Αίθιοπική, ή Κοπτική, ή Συρομαλανκαρική Λειτουργία, ό Έσπερινός των Άρμενίων και ή Όρθόδοξος Άκολουθία των Χαιρετισμών.

- Στις 10 Φεβρουαρίου ό Πάπας Ιωάννης Παύλος Β' δέχθηκε 500 μαρωνίτες από τον Λίβανο, τις άλλες χώρες της Μ. Άνατολής και τη διασπορά, που ήλθαν στη Ρώμη προσκυνητές για τό ίωβηλαίο έτος και τους άνεκοίνωσεν ότι άρχισε πάλιν να λειτουργή τό Ποντιφίκο Κολλέγιο των Μαρωνιτών, που ίδρύθηκε τον 16ο αιώνα.

- Το Βατικανό εξέδωκε σειράν γραμματοσήμων, που αναφέρονται στα ίωβηλαία έτη από τό έτος 1300 έως τό 2000 και στους Πάπες, που υπήρχαν κατά τα έτη αυτά.

- Την 5η Φεβρουαρίου έ.έ. ό «Γραμματεύς του Κράτους» του Βατικανού καρδινάλιος Angelo Sodano σε έορταστική έκδήλωσι παρουσίασε στον Πάπα Ιωάννη - Παύλο Β' την ποντιφίκα έπετηρίδα («Annuario Pontificio») του έτους 2000. Συμφώνως προς την έπετηρίδα αυτή εκ των 6.002.000.000 ανθρώπων, οί όποιοι ζούν επί γής, οί βαπτισμένοι ρωμαιοκαθολικοί άνέρχονται εις 1.045.000.000 με ποσοστό 17,4%. Έξ αυτών τα 49,5% ζούν στην Βόρεια και Λατινική Άμερική, 27,8% στην Εύρώπη, 11,4% στην Άφρική, 10,5% στην Άσία και 0,8% στην Όκεανία.

Η «Έπετηρίς» αναφέρει επίσης ότι τό 1999 χειροτονήθηκαν 164 έπίσκοποι. Ο αριθμός των ΡΚαθολικών έπισκόπων άνήλθεν εις 4.439. Οί ιερείς τό 1999 ήσαν 406.626, οί μόνιμοι διάκονοι 25.345, οί μοναχοί 57.813, οί μοναχές 814.779, οί λαϊκοί ιεραπόστολοι 26.421 και οί λαϊκοί κατηχητές 2.298.387.

Ε.Δ.Θ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2799/16.12.1982 Απόφασιν ἡμῶν «Περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς Ἑνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἱεράς Αρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», καὶ προκειμένου, ἵνα προθῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς

1) Ἀγ. Γερασίμου - Ἰλισίων

2) Εὐαγγελιστοῦ Λουκά - Πατησίων καὶ

3) Ἀγ. Κωνσταντίνου - Κολωνοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους, ἵνα καταλάβωσι τὰς Διακοινικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34/1α τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ, «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15ῃ Φεβρουαρίου 2000

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων νήσων

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις: α) τοῦ Νόμου 673/1977 (ἄρθρ. 1 παράγρ. 1 ἐδ. β' καὶ 3), β) τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 817/1978, καὶ γ) τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 582/2.7/11.7.1980 "Περὶ κατανομῆς θέσεων Ἱεροκηρύκων εἰς τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος", καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἀγάμους κληρικούς τῶν δύο πρώτων βαθμῶν τῆς Ἱερωσύνης ἔχοντας Δίπλωμα Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἄλλα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς Προκηρύξεως ταύτης εἰς τὸ Περιοδικὸν "ΕΚΚΛΗΣΙΑ" ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν κάλυψιν τῆς 1ης κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων.

Ἐν Κερκύρα τῆ 1ῃ Φεβρουαρίου 2000

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προθῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν Ἐφημερίων καὶ Διακόνων ἐν τοῖς Ἱ. ναοῖς

1) Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀλιστράτης,

2) Ἀγίου Γεωργίου Νέας Ζίχνης,

3) Ἀγίας Παρασκευῆς Πρώτης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὰς ὀργανικὰς ταύτας θέσεις καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νέα Ζίχνη τῆ 15ῃ Φεβρουαρίου 2000

† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ίερά Μητρόπολις Νικαίας

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Παντελεήμονος-Κερασινοῦ

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νικαία τῆ 17ῃ Φεβρουαρίου 2000

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Προκειμένου νὰ προθῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τριῶν (3) θέσεων Ἱεροκηρύκων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεράς Μητροπόλεως συμφώνως τῷ Νόμῳ 817/1978 καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ μετὰ σχετικῆς αἰτήσεως διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καρδίτση τῆ 23ῃ Φεβρουαρίου 2000

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ίερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Έχοντες υπ' όψει τὰς διατάξεις: α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν. Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 26/1.9.1977 ἀπόφασιν ἡμῶν "περὶ κατανομῆς τῶν ὀργανικῶν θέσεων Διακόνων εἰς ἐνοριακοὺς Ἱεροὺς ναοὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἡμῶν", καὶ προκειμένου ἵνα προθῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱ. ναῷ

Ἀγίας Τριάδος Βύρωνος

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακο-
νικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34/1α
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνο-
ριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα
προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς
παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογη-
τικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου 2000

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερά Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 καὶ 34 τοῦ ὑπ'
ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν
Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώ-
σωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Πετσάκων Καλαβρύτων
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Αἰγίῳ τῇ 2α Μαρτίου 2000

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2
τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33 - 37 τοῦ ὑπ' ἀριθ.
2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν
Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώ-
σωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου
τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Δημητρίου Χαραυγῆς
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ
καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημο-
σιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμε-
να δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς
θέσεως.

Ἐν Καλαμάτᾳ τῇ 3ῃ Μαρτίου 2000

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3/2000 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσ-
σομεν τὴν Ἐφημεριακὴν θέσιν τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ
Ναοῦ "Ἁγίου Νικολάου" Βρυσῶν Κυδωνίας καὶ προσκα-
λοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ
νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουσιν τὰ δέοντα διὰ τὰ
περαιτέρω.

Χανιά τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 2000

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

« ΕΚΚΛΗΣΙΑ »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΩ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 - 115 21 ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ. καὶ Fax 72.18.308

Διεύθυνσις Διαδικτύου τῆς Ἐκκλησίας:

<http://www.ecclesia.gr>

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις:

e-mail: iera-synodos@ath.forthnet.gr

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ

τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

Ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἐπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΛΑΔΟΥ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
Ἀρχμ. Ἀγαθάγγελος Χαρομαντίδης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ
Εὐάγγελος Θεοδώρου

Ὁμότιμος Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Τακτικὸ μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας
τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Τεχνῶν

Ἀρχισυντάκτης

Εὐάγγελος Π. Λέκκος

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου
τῆς Ἐταιρείας Γραφικῶν Τεχνῶν "ΑΒΕΛ"
Μενελάου 2, Ἡλιούπολη, Τηλ. - Fax: 9761274

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

*Εὐαγγέλου Α. Θεοδώρου, Προσκνηματικὲς ἐπισκέ-
ψεις στὴν Μικρὰ Ἀσία.*

Συνοδικὰ Ἀνάλεκτα.

*Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ, Ἐνθρονιστήριος λόγος.*

*Ι. Μ. Χατζηφώτη, Χρονικὸ τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως
τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου
στὴν Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος.*

Παρατηρήσεις καὶ Σχόλια.

Ἐκκλησιαστικὰ Χρονικά.

Παράρτημα.